

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2005

Núm. 78, fascicle 5

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 21 de desembre del 2005, a les 14,15 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 7748/05, de mesures tributàries i administratives. fascicle 1

II. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 7747/05, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2006. fascicle 1

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, continuam el debat, però abans

que qualcú s'aixeca, dir-los que, perquè tal vegada el plenari acaba abans del que ens pensàvem, el guió que tenen els portaveus és que a partir de les 8 es poden fer les votacions, jo vos pregaria que a partir de les 7 estiguéssiu atents, perquè si anam avançats seria ridícul haver d'estar una hora aquí esperant. Per tant els agrairia que a partir de les 7 estiguessin atents. I els que vulguin, ja saben que tenen un bufet a la seva disposició.

Senyores i senyors diputats, continuam. Debat núm. 17, de totalitat, secció 21, Conselleria de Comerç, Indústria i Energia, empresa pública 88 Institut d'Innovació Empresarial Illes Balears i empresa pública 01 Fires i Congressos de Balears. En primer lloc, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista a les seccions incloses en aquest debat, per la qual cosa té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. En el que duim d'any, hem perdut 1.187 comerços, és a dir que 1.187 comerços han tancat, i 110 indústries, en el que duim d'any 2005, i això deuen ser dades del mes d'octubre, han tancat 1.187 comerços i 110 indústries. Amb aquestes dades, jo crec que el conseller responsable pot fer dues coses o anar-se'n o qual sigui a la Xina, no tornar, però això és molt greu en un context de creixement econòmic, en un context d'expansió econòmica en què tots els sectors creixen. És a dir, en un moment d'expansió econòmica, no hi ha 11 de setembre i l'economia creix i que, en paraules del conseller d'Economia i Hisenda, tornam a entrar en una fase de recuperació econòmica, que es produeixi aquesta sagnia d'empreses és greu. I jo ja podria haver acabar, l'esmena a la totalitat està justificada, però entenem que aquí estam amb el ritual i la sustentarem una mica més.

Mirin, jo crec que s'ha trencat una línia de creixement moderat, però sostenible que duen tant amb el sector industrial com amb el sector comercial, any rera any s'anaven creant 50, 100, 70, 80 empreses amb un creixement també de la contractació de treballadors, tant en la indústria com en el comerç, i de cop i volta el 2005 es trunca aquesta línia de creixement, tot i dedicar més recursos econòmics s'obtenen pitjors resultats, per tant, si es dediquen més recursos a una política i s'obtenen pitjors resultats, és que es deu dur una mala política, i aquí és on hem de qüestionar la política que du la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia, perquè gasta més doblers dels pressuposts i gasta més doblers del pressupost dels exercicis següents, perquè ens tornam a trobar en un cas semblant al de la secció anterior, la Conselleria d'Agricultura, que no li basten els seus pressuposts i que recorre al plurianuals i gasta els pressuposts d'exercicis següents.

Mirin, dins l'any 2005, ja es va iniciar aquesta pràctica l'any 2004, però continua l'any 2005, es fan expedients de plurianuals entre el 2005 i el 2009 per convocar ajudes a empreses privades, un de 300.000 euros i un altre de 530584 euros, és a dir, aquests plurianuals de cinc anys no són per fer una inversió, per fer el recinte firal, són per a les convocatòries ordinàries de subvencions a les empreses de comerç, d'indústria i d'artesanía o d'energies renovables; un altre, de 135.000 euros per a una convocatòria d'ajudes als ajuntaments; un altre de 534.000 euros per a una convocatòria d'ajudes a les Pimes dins el Pla de

competitivitat; un altre de famílies de 3.255.000 euros; i fins i tot, recorre a una pràctica que és fer un conveni amb un consorci propi, el Consorci per al desenvolupament econòmic de les Illes Balears, el CEDEIB, de 5.743.438 euros a pagar entre el 2005 i el 2019; és a dir, que la conselleria compromet el pressupost de 15 anys per subvencionar un consorci que es gastarà tots aquests doblers en un any per fer les accions ordinàries, pròpies d'aquest consorci. Per tant, més recursos econòmic i la hipoteca fins a l'any 2019 per obtenir els resultats que obté, és ben necessari qüestionar la globalitat de la seva política.

En què ha canviat la política? Perquè aquí sentíem a dir, no podíem qüestionar la política de l'anterior govern perquè estava avalada i consensuada amb tots els sectors econòmics, associacions de comerciants, associacions d'industrials, cambres de comerç, i deien, no, feim la mateixa política, no, no, no fèiem la mateixa política, i el conseller torna enrera determinades polítiques i tornen aquests mals resultats. Per exemple, en comerç, i ja li vaig dir l'any passat, donàvem ajudes a microempreses de fins a 10 treballadors, el conseller amplia les ajudes a empreses de fins a 50 treballadors, ... què passa amb això? Que franquícies tenen ajudes per obrir comerç que fa la competència al petit comerç autòcton, mitjanes empreses de 50 treballadors tenen una subvenció per obrir un comerç. Això és una política en un context que es parla que hi ha una saturació de comerç. Hem d'incentivar les empreses de fins a 50 treballadors perquè obrin comerços?

Igualment, ha incrementat les ajudes de 12.000 a 24.000 euros, amb quin resultat? Que al final s'acaba el pressupost i queden expedients sense resoldre.

Ha tancat una línia d'anar disminuint progressivament les ajudes directes a les empreses de comerç, que moltes vegades no les agraeixen, perquè un 10, un 12, un 15% d'ajuda no significa res per a aquella empresa comercial, en detriment d'una política que s'havia iniciat de promoure accions col·lectives. Què li passa a un municipi o a una zona comercial d'una barriada? Que necessita promocionar-se en el seu conjunt, mitjançant la modernització dels equipaments de la zona, en col·laboració amb els ajuntaments i de fer campanyes de promoció. Però la conselleria ha preferit donar prioritat a les ajudes puntuals a les empreses en lloc de les ajudes col·lectives.

I finalment, amb aquest tancament de 1.187 comerços en el que duim d'any hi deu tenir qualque cosa a veure el tema del tot inclòs. I el Govern fins ara s'ha negat a agafar el bou per les banyes i enreda la troca amb una comissió d'experts, amb meses de diàleg social, però duim dos anys detectant aquest fenomen, que basta circular per les zones turístiques, Cala Rajada, Cala Millor, Sa Coma, Cala d'Or i per tot hi ha unanimitat en la preocupació perquè els comerços es queden sense clients, perquè el tot inclòs provoca la vinguda de turistes amb més poder adquisitiu, amb tot pagat dins l'hotel.

Per tant, ja li he citat quatre causes que poden justificar aquesta situació.

En indústria, bé, en indústria és molt preocupant, el sector del calçat, Yanko amenaçant de tancar i d'endur-se'n la producció; Majòrica que incompleix els seus compromisos i amenaça d'anar-se'n; empreses satèl·lit del calçat d'Inca d'un determinat grup empresarial poderós pràcticament han tancat

totes, si n'hi havia 10 en deu quedar una i n'han tancades vuit o nou; ha tancat qualque empresa relativament històrica a Menorca. I això ens indica que el sector del calçat travessa un moment difícil i que és important, necessari, abordar una reconversió profunda que, bàsicament, ha de consistir amb més tecnologia, amb més recerca, amb més ajudes a la internacionalització, les quals en part es fan però es veu que no és suficient.

I després, bé, no parlem de l'amenaça que penja sobre el sector de la fusta i del moble, també massa canalitzat cap a un únic segment de producció i podríem parlar de l'amenaça que suposa la invasió de productes asiàtics damunt les indústries de la bijuteria, etcètera.

Clar, i amb tot això, a part de les ajudes directes amb les convocatòries de subvencions, la conselleria té uns instruments, que són consorcis, com el CDEIB, empreses públiques, com l'Institut d'Innovació Empresarial, Fires i Congressos, i entenem que no s'utilitzen correctament aquests recursos o que no s'utilitzen amb tot el ventall de possibilitats que ofereixen. I més aviat veim que s'estan convertint en un refugi de càrrecs del Partit Popular, no és possible que amb tot el que plou damunt el sector industrial, hi hagi delegats comarcals de l'IDI, de l'Institut d'Innovació Empresarial, que no van a la feina, i que és una manera de tenir-los alliberats per a altres funcions polítiques. I no és possible que un número de cinc o sis delegats del Centre Europeu del Consorci Econòmic per al Desenvolupament de les Illes Balears, el CDEIB, no hi vagin, perquè simplement són batles, que és una manera de donar-los un sou, i no hi van, i què tenen, quatre, cinc, sis batles en aquesta situació, i jo de memòria en podria citar quatre. Aleshores, aquests instruments han d'estar al servei de les indústries, no al servei del partit, cerquin altres maneres per alliberar la seva gent, però no a costa dels instruments que el sector industrial necessita com el pa en aquest moment.

Igualment, jo som un fervent partidari de la internacionalització de les empreses i mai no li retrauré, a pesar de la conya que li he tirat al principi que no tornàs de la Xina, viatge a la Xina les vegades que faci falta perquè és un mercat emergent i que naturalment que hi hem de ser; ara, me pareix que hi ha massa pompa en aquestes promocions i massa despesa supèrflua i massa soprano i massa paper *couché* en els catàlegs que s'editen i massa voluntarisme, com voler intentar vendre sobrassades en els Estats Units. Què vull dir? Que hem de donar prioritat a les actuacions i hem de ser conscients de les nostres oportunitats, però també de les nostres limitacions i que no per voler arribar a la lluna tirarem més enfora. I en definitiva, es tracta de racionalitzar un poc les despeses.

Amb paraules del Sr. Jaume Matas, "el difícil que és construir i el fàcil que és destruir". I en aquest moment s'estan destruint empreses en el sector industrial i del comerç. I el que és més important, i li dic el mateix que he dit a la consellera d'Agricultura -acab, Sr. President-, el que és més preocupant és que s'estengui el desànim dins el món industrial i comercial, i dins una part del sector comercial, especialment el que està en contacte, el que viu més directament del turisme, que al final hi vivim tots, però els que estan més en relació amb les zones turístiques, hi ha desànim, i dins determinats sectors industrial hi comença haver desànim, podem parlar de Manacor, podem parlar de sectors menorquins, podem parlar d'Inca, que jo la

setmana passada hi era i vaig veure moltíssima preocupació. I realment aquí es tracta de prendre alguna mesura de xoc per fer front a aquesta situació, que és preocupant, no és dramàtica encara, però és preocupant.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. En segon lloc, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista a les seccions incloses en el present debat, per la qual cosa té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President, señoras diputadas, señores diputados. Sr. Conseller, nuestro grupo ha presentado una enmienda a la totalidad de su presupuesto y ¿por qué lo hemos hecho? Pues, porque somos conscientes de que usted debería gestionar o debe gestionar dos de las áreas importantes para nuestra economía, que es comercio e industria, y sin embargo su presupuesto solamente se incrementa un 2,8%. Entendemos que ni tan siquiera llega al IPC, por lo cual no está ni actualizado. Simplemente por esta razón ya nuestro grupo entiende que presentáramos esta enmienda a la totalidad; porque es presupuesto continuista y un presupuesto que no quiere avanzar en dos áreas que siempre he defendido pilares básicos de la economía.

Hasta ahora nuestra economía siempre ha estado basada en otros dos pilares importantísimos, el turismo y la construcción. ¿Qué nos está sucediendo? El turismo cada vez nos encontramos en una situación más difícil, y la construcción tenemos un territorio muy limitado. No es la solución, llegará un momento en que no se podrá construir más y no se podrán generar ni puestos de trabajo ni ingresos por este motivo. Y el turismo, le recuerdo, cuando ha habido épocas difíciles, como en el año 1992, esto supuso un retroceso muy importante para nuestra economía y muchas personas tuvieron que marcharse de estas islas, precisamente porque la situación no era la más adecuada, y costó mucho volver a alcanzar unos niveles económicos importantes.

Y usted gestiona dos áreas que deberían ser básicas y que permitieran esa diversificación en economía: industria y comercio. Y ¿qué está sucediendo? Pues que, como dice el Sr. Pere Sampol, están yendo en declive; el comercio está sufriendo un retroceso. Y no solamente estamos hablando del cierre de comercios sino de las pocas perspectivas para la apertura de nuevos. ¿Por qué? Porque no hay ánimo dentro de los pequeños empresarios, que son los que nos deben interesar a nosotros porque son los que generan empleo, son los que generan empleo durante todo el año, son los que arriesgan un pequeño capital, sobre todo los autónomos para conseguir abrir un negocio que les permita subsistir y tener sus ingresos y, al mismo tiempo, generar algún que otro puesto de trabajo, y, sin embargo, este sector está sufriendo y está padeciendo; padece por lo que es el incremento del todo incluido. Y es así y es una realidad que

nosotros no podemos escapar de ella, el todo incluido está afectando al sector comercial, y simplemente por una razón: el turista que viene a un hotel, a un establecimiento de todo incluido prácticamente no sale y no gasta, y eso va a repercutir en el cierre de mayor número de establecimiento y va a repercutir, además, en que las zonas turísticas se van a entristecer y no nos podemos permitir una situación así.

Pero, además, usted, su presupuesto, y se lo dije el año pasado y se lo repito, gestiona un presupuesto que es el 1,43% del presupuesto global de la comunidad. Y usted me decía: claro, pero es que el presupuesto del *Govern* balear está enfocado en educación y en sanidad, importantísimas, no se lo voy a discutir; pero también es verdad que para poder generar ingresos para destinar a educación y sanidad se tienen primero que generar esos ingresos, y para eso es la economía y los ciudadanos, con sus impuestos, quienes contribuyen a luego poder tener esos recursos para una sanidad y una educación pública de calidad. Por lo tanto, Sr. Conseller, no acabo de entender cómo usted, que quiero creer que tiene realmente interés en que estas áreas funcionen y que se pueda conseguir incrementar la participación en el área de comercio de lo que usted representa, o de las áreas que usted gestiona, ¿cómo se puede conformar con un presupuesto así? Que además no está dando los resultados que usted al menos en los presupuestos anteriores se había planteado. Muchas de las memorias de los programas son las mismas que el año pasado e incluso que el anterior. ¿Por qué? Porque estoy convencida que objetivos de los que usted se establece son incapaces de cumplirse, porque no se alcanza a nivel presupuestario y por lo tanto tiene que volver a plantearlos, y así un año tras año, y así una situación cada vez más difícil.

Vamos a hablar ahora de la industria. La industria llevamos un año y pico sufriendo y cada vez un retroceso más importante. Empezamos con todo el tema de Majórica que todavía, por cierto, no se ha resuelto; usted tiene pendiente un plan de reconversión del sector perlero que no se ha hecho nada. Me imagino que debe ser, entre otras razones, porque sabe que es difícil, pero si no se pone manos a la obra veremos como este sector cada vez sufre más.

Vemos también, ahora estamos con la situación del calzado, la muestra Yanko. Ya no está ni tan siquiera pendiente de saber qué se resuelve en el Juzgado Mercantil de Palma, bueno se ha resuelto que se va a participar, pero la empresa está diciendo que aún así piensa cerrar. ¿Qué ocurre? Que esto nos va a llevar al cierre de otras empresas que trabajaban para Yanko y, lo que es más grave, la progresiva deslocalización de lo que es la industria en las Baleares. Vamos a acabar convirtiéndonos, o sea el sector industrial será diseño y comercialización, y producción se marchará fuera. Y esto representa la pérdida de muchos puestos de trabajo, de personas y de familias que además tienen una situación complicada y es que llevan muchos años en el sector trabajando, por lo cual su recolocación va a causar serios problemas; muchos de ellos no tienen una formación adecuada, no han avanzado en este aspecto y va a suponer una bolsa de paro importante que va a ser difícil de recolocar.

Ahora vamos a hablar de artesanía. También es otro sector que habría que darle, además, un impulso importante. Sinceramente, tenemos ahí un foco de proyección que cada vez es más reconocido, por lo menos por todas las personas que nos

visitan. Es un sector complicado, incluso la memoria del programa lo dice, y sin embargo mantiene el mismo presupuesto, exactamente el mismo. ¿Qué ocurre? Un sector que necesita de este impulso, que está muy bien que además lleven a cabo la actividad sobre todo en los mercadillos, porque da una actividad comercial muy importante a las zonas, pero que necesitan de algo más; se deberían crear centros de artesanía estables, que pudieran ofrecer sus productos durante todo el año y así poder mantener esta actividad. Sin embargo, al día de hoy de momento eso está parado, y de hecho nosotros, luego en el siguiente debate, presentamos una enmienda por lo menos para que en Formentera se cree un centro de artesanía.

Y vamos a continuar hablando de lo que es la industria. La industria está el sector del calzado, está el sector de la bisutería. Por cierto, Sr. Conseller, la exportación de bisutería cae un 63%, pero es que además lo triste es que el cómputo general de las exportaciones, según datos del Instituto Español de Comercio Exterior durante los nueve primeros meses del año, las empresas de Baleares exportaron mercancías por valor de 714.789.295 euros, un 0,69% menos que el año pasado. Cuando se supone que usted está haciendo un trabajo muy importante de activar la exportación; de asistir y de ir a varios países, entre ellos ya sabemos que tiene una predilección especial por China, y que ahí está usted convencido que China es un potencial muy importante, pero de momento vemos que los resultados van a menos, menos que el año pasado que fue menos que el año 2003, por lo menos, menos que el año pasado. Y esto no me lo puede negar, lo que sí es menos, luego lo explicaré, sobre lo que es el tema de afiliados y Seguridad Social en el sector de la industria con respecto al 2003.

¿Qué ocurre? Para poder salir de esta situación ¿qué hace falta? Hacen falta políticas decididas en varios aspectos, la primera de ellas en la formación; y además, yo ayer lo decía aquí con el tema de la innovación, el CES y el Centre de Recerca lo han dicho, o sea la formación es básica, y además la implantación de las nuevas tecnologías. Y en el sector industrial más que en ningún sitio, por la sencilla razón de que si no se trabaja en incorporar estas nuevas tecnologías, mantenemos una producción muy artesanal y esto hace que los costes sean caros y que las empresas decidan marcharse a otros países en donde los costes laborales son muchísimo más baratos que en nuestras islas. Por lo tanto, hay unos centros, los centros tecnológicos, que en esta comunidad los hay y, sin embargo, se tienen completamente olvidados o abandonados, y esta actividad de formación y de incorporación de nuevas tecnologías podrían perfectamente hacerse a través de estos institutos, que no se tienen en cuenta.

Vamos a hablar también del IDI, del Instituto de Innovación Empresarial. El IDI tiene una faceta que yo reconozco que a mí, particularmente, me interesa, que es el fomento de los sistemas de calidad, fomentos de sistemas de calidad reconocidos y homologados. Pero ¿qué ocurre, Sr. Conseller? El presupuesto que se destina para la implantación de estos sistemas es muy pequeño, con lo cual las empresas se encuentran básicamente con un problema: que la implantación es cara; que les falta muchas veces la formación, el asesoramiento. Es necesario continuar, no continuar, impulsar las políticas de implantación de sistemas de calidad, porque siempre hablamos de la calidad, pero mientras no se trabaje con sistemas que reconozcan unos productos específicos y que nos diferencien del resto no será

posible trabajar en sistemas de calidad, y es la única manera de poder conseguirlo. Y para ello hace falta: primero, formación, mentalización, y luego ayudas económicas para la implantación de los sistemas.

Me queda muy poco tiempo. Quería hablar de energía, que también es muy importante. Usted estará de acuerdo conmigo que de la energía nunca se habla hasta que falta, el día que se va la luz todo el mundo nos acordamos de que hay un problema energético, pero si no todo el mundo la tenemos, la disfrutamos, pero no la valoramos. Pues bien, usted ha conseguido, con la colaboración desde el ministerio de Madrid y con la colaboración de los grupos parlamentarios, que se lleve a cabo la revisión del Plan energético, y eso es algo que demuestra que cuando hay verdadero interés, que cuando se quiere negociar y dialogar se consiguen las cosas. Y eso nosotros lo vamos a reconocer aquí. Un plan director de energía que nos va a permitir, esperemos en el 2007 tener el gasoducto ya en marcha y poder de esta manera romper con esa situación siempre de eficiencia energética que teníamos hasta ahora. Pero la energía es más, la energía también es el impulso de sistemas alternativos de energías renovables.

Usted ha presentado un Plan de impulso de las energías renovables, hasta ahora poco se ha ejecutado y ¿por qué? Entre otras cosas, porque también tiene un presupuesto muy escaso, Sr. Conseller; y para esto es necesario que se lleve a cabo subvención e información. Muchas veces en la población le gustaría tener digamos esa posibilidad de incorporar las energías renovables, sobre todo en los hogares, estamos hablando de la energía solar; pero ¿qué ocurre? La energía solar es cara su implantación, es caro su mantenimiento y eso necesita de información y luego de ayudas. Por lo tanto, también ahí queda un trabajo muy importante que hacer y que ahí, desgraciadamente, hasta que no se mentalicen los ciudadanos, suele utilizarse, es necesario el tema de subvenciones, y ahí se tiene que seguir insistiendo.

Y ya para terminar, ferias y congresos. Mire, me ha llamado la atención, usted ha renunciado a dos proyectos que figuraban en el presupuesto del año pasado, que es el recinto ferial de Manacor y de Formentera, al menos no aparecen, sólo aparece el recinto ferial de Palma de Mallorca, que también está pendiente de las conversaciones con AENA, a ver si se consigue llegar a un acuerdo, lo que he leído, bueno está pendiente, pero ustedes tienen que negociar con AENA, no me puedo ir yo a negociar con AENA, es su responsabilidad, no la mía, de que se puedan llevar a cabo en la zona del aeropuerto. Pues bien, estos dos recintos, usted, no sé, me gustaría que nos explicara por qué ha decidido quitarlos de Ferias y Congresos y porque, además, mantiene un presupuesto muy ajustado. Es verdad que todo el tema de exposiciones, de ferias, permiten lo que es la promoción de los productos. Y de seguir así, si cada vez se va recortando y se va impidiendo crecer en lo que es los recintos feriales, está claro que poca promoción se va a poder hacer.

Como ve, Sr. Conseller, nuestro grupo entiende que hay motivos más que suficientes para presentar esta enmienda a la totalidad a los presupuestos de su conselleria, porque, de seguir así y de seguir disminuyendo la actividad comercial y la actividad industrial en nuestras islas, desgraciadamente a lo mejor pronto tendremos que hablar de una mini conselleria y de una conselleria como se merece esta comunidad.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Intervenció del Govern, obre una qüestió incidental. Té la paraula l'Hble. Conseller Sr. Josep Juan Cardona.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Molt bé, Sr. President, senyores i senyors diputats. Hi ha coses que me sorprenen, perquè de vegades és fàcil jugar amb les dades i a un li agrada jugar amb les dades i les utilitza, i està bé, perquè jo també en tenc, i clar, hagués pogut venir i miri, efectivament, resulta que, segons la memòria del CES, en lloc de desaparèixer empreses de comerç n'estan creixent. Jo me puc equivocar i ho admet, però, segons aquestes dades, creixen. I ens passa el mateix amb indústria. Resulta que aquestes dades me diuen que la taxa de valor afegit en tots els subsectors de comerç està per damunt l'espanyola, la taxa de valor afegit a Balears és del 72%, a Espanya del 67%, en els comerços al detall; en els comerços majoristes, doncs és de 61 i 53%, respectivament.

Les vendes han augmentat un 5,69%, per damunt idè de la taxa espanyola, que és d'un 5,40 i busques per cent. Fins i tot que dins el sector de serveis la facturació de comerç és més elevada que la facturació de turisme.

Mirin, això és així i possiblement ens puguem tirar les dades uns als altres, però a mi me sorprèn que me surtin, que jo no les discutec, perquè tenc per costum ja no discutir aquestes dades. No, no, estic parlant de comerç, del sector comerç, no estic parlant d'indústria.

En indústria passa el mateix, escolti, les exportacions han crescut, les exportacions en calçat han crescut quasi un 15%. Sí, Sra. Diputada, sí, sí. I me diu, sí, és cert, l'exportació en general enguany ha baixat un 0,60%, no arriba a un 1%. I l'any passat quant pujàrem? Quina és la tònica que hi ha a Europa, quina és la tònica que hi ha respecte de les exportacions a Espanya? Clar, abstreure aquestes dades així, miri, és que hem baixat al 0,60%, ens estam esfondrant, Sra. Diputada; no, no ens estam esfondrant, la situació és complicada, clar que sí, i és difícil sí. Ho he negat mai? He dit mai que estigui tot perfecte? I quan han sortit dades favorables he estat dient que ens les hem de creure tot d'una i que ja està tot guanyat i que ja està tot fet? Vostès hauran sentit al conseller de Comerç que quan sortien les dades, per exemple, les hi torn a dir, les del calçat, l'any passat el 18%, enguany passam el 14%, Espanya no passa del 6. Bé, escolti, miri, això són dades que són temporal i que poden canviar i per tant ens hem de preocupar per la indústria i ens hem de preocupar pel comerç.

I no me serveixen a mi les dades, i ho dic amb tot el respecte, no me serveixen a mi les dades d'un moment, m'interessa la tendència. I estam, i jo crec que en això podem coincidir tots, a no ser que vostès vulguin canviar, estam en una situació en la qual la competència o la competitivitat no s'ha de predicar respecte de la nostra comunitat, s'ha de predicar respecte del món, i per tant s'ha d'actuar d'una manera, si

volen, important. I efectivament, és a dir, l'esforç de la conselleria ha passat sempre per incentivar les empreses.

Sí que és cert, Sr. Sampol, diferim de la política que duim amb vostè, és cert, ho vaig dir la primera vegada que vaig pujar aquí en aquesta legislatura, ho vaig dir. És cert que utilitzam plurianuals, però nosaltres no els hem inventat ni nosaltres hem fet la primera creació, perquè diu que començam enguany. No, perdoni, els plurianuals és un sistema que ha utilitzat l'administració autonòmica i no autonòmica per pagar, ho ha fet sempre. Jo no he vingut, ni els treuré els plurianuals que va aprovar vostè com a conseller de Comerç i Indústria, no els treuré, no, perquè no crec que sigui el debat, ni crec que sigui el tema, però vostè també en va aprovar, com els altres. Per tant, no utilitzi ara això com a una crítica, com si fos un desastre. No, miri, el sistema que utilitza la conselleria per fer front als compromisos amb els empresaris és el que li permet la llei; li asseguro que no en passarem ni un que no sigui legal, però els que permet la llei, si m'ho permet ho seguiré fent.

I efectivament, Sr. Sampol, vostè diu que duia una política avalada i consensuada amb els sectors econòmics i jo no li discutiré, el que jo li dic és que abans de treure qualsevol normativa i abans d'emprendre qualsevol actuació abans ho consultam amb els sectors. A la seva legislatura es va crear un fòrum dins el comerç que és el Consell Assessor de Comerç on es debaten les iniciatives. I és més, ho saben perquè ho he plantejat en aquesta seu, ho he plantejat en el Parlament, la necessitat de dur, i és un dels compromisos i s'hi està ja treballant, de fer, pel que fa als sectors econòmics de les Illes Balears, dels quals puc ser responsable, de fer una asseguda seriosa del que hem de fer d'aquí al futur, un Pla estratègic de comerç, que vostè sap que s'hi està treballant, el Consell Assessor de Comerç és l'encarregat, però de la mateixa que amb els altres sectors, que ara en parlaré, doncs vull, i aquesta és la proposta que es va fer i que, bé, supòs que tindrà interès per part dels partits d'aquesta cambra, en què intervingui tothom. La seu serà o si volen el fòrum de debat serà el Consell Assessor de Comerç, però allà tothom, partits polítics, associacions, persones o entitats que tinguin prestigi dins el món comercial, han d'aportar la seva opinió per tractar de treure un Pla estratègic de comerç de les Illes Balears que estigui consensuat.

I això ho vaig dir a la meua compareixença de pressuposts d'enguany. Com vaig dir que havíem de fer dos programes més: un és el Pla estratègic del sector industrial, on s'incloués un pla polític i social, del qual la Sra. Diputada i portaveu del Partit Socialista no en pareixia massa convençuda a la seva intervenció, en què ens plantegéssim el futur de la indústria, en general, de la nostra comunitat, i en què també plantegéssim, sector per sector, quin ha de ser el futur de la indústria. Possiblement això li expliqui, Sra. Abascal, perquè no ha sortit el projecte sectorial de perles, del sector perler, perquè seria una miqueta il·lògic, abans de treure el pla de tot el sector, entrar en un pla només del sector perler. I sap, perquè ho he dit en aquest Parlament i ho he dit públicament i li he dit a vostè mateixa, que ja està pràcticament llest o que el document de treball de la conselleria està fet i que, fins que no tinguem clara quina és la situació definitiva de Majòrica, no és prudent entrar en aquesta situació o entrar en aquest pla. Perquè no és el mateix el sector perler de les Illes Balears sense Majòrica que el sector perler de les Illes Balears amb Majòrica, i crec que això és bo d'entendre per tots.

I me parlava, crec que era el Sr. Sampol, de la necessitat de la reconversió industrial, que parlàssim d'I+D; hi estic completament d'acord, hi estic completament d'acord, Sr. Sampol, és necessari parlar d'aquestes coses. Crec que val la pena fer-ho a través d'aquest fòrum que, per cert, el dia 15 d'aquest mes es va, a una reunió de la Mesa del Diàleg Social, acordar que es començàs a treballar amb el Pla estratègic d'indústria, el qual inclogués tots els sectors i després fer el sectorial, i que es faria amb una comissió de feina del sector, perdó, de la Mesa del Diàleg Social. Igual que el protocol per a la deslocalització. Aleshores, per tant, fixi's del que es va anunciar el dia 15, perdó el dia 15 no, devia ser el dia 5 o 6 de novembre, quan vàrem fer la compareixença del Parlament, ara ja s'hi està treballant.

Però mirin, encara que sigui un comparatiu només per acreditar, si volen, l'esforç, i és que estic convençut del que diu vostè quan hem de parlar d'I+D. Miri, a l'any 1999 s'aportava per part de l'administració, per la Conselleria de Comerç i Indústria o els departaments de comerç i indústria, s'aportaren 699.405 euros. A l'any 2005 s'han aportat 2.782.753, aquesta és la diferència. Si vol li puc passar, a l'any 2000, 700; a l'any 2001, 1.050.000; a l'any 2002, 1.053.000; a l'any 2003, 1.800.000; a l'any 2004, 1.800.000, i a l'any 2005, 2.782.000. És el que feim, donam suport a això. És cert, em dirà: no basta. Hi estic d'acord, no basta. Però crec, i amb això també contest el que deia la Sra. Diputada respecte d'aquest tema, crec que en aquesta legislatura el Govern està acreditant que aposta per I+D, sí, almenys entregam als empresaris bastant més, i no faré comparacions perquè hi ha qualcú que s'ofèn si parlen darrera i fan comparacions, però els fets són aquests, enfront de 750.000 euros 2.700.000.

Igual que en internacionalització, almenys estic content, Sr. Sampol, que qualcú digui que la internacionalització és necessària en aquesta comunitat, perquè jo començ a estar preocupat de la frivolitat amb què s'està utilitzant el tema d'aquestes històries. Mirin, el conseller de Comerç i Indústria, efectivament, ha viatjat a Xina i hi seguiré anant. I deplor, i li dic de ver, que el Partit Socialista o que, almenys, la portaveu del Partit Socialista, estigui en contra de la campanya de promoció que es fa a Xina, ho deplor, perquè vostè nega la possibilitat als empresaris d'acudir al principal mercat del món. I és així, Xina en aquest moment significa el 23%, o ja han passat, i això és des de fa cinc anys, el 23% del producte interior brut mundial. Un país que creix amb una mitjana d'un 9% anual; que té regions que creixen fins al 15%; que necessita d'una inversió exterior importantíssima i que capta inversions de tots els països i nosaltres no hi podem anar. Hi va el president d'Espanya, hi van els presidents de tres comunitats autònomes, dues d'aquestes del PSOE, però nosaltres no hi podem anar; hi van no sé quants consellers de les comunitats autònomes d'Espanya, però nosaltres no hi podem anar. Jo me trob, cada vegada que vaig a Xina, qualque conseller d'altres comunitats autònomes, curiosament no són del PP, perquè Astúries i Extremadura, que són els darrers que m'he trobat, no són del PP. Voldria saber què feia, què pot promocionar el conseller d'Extremadura d'Agricultura que no puguem promocionar nosaltres?

(S'escolta una veu de fons que diu: el jamón)

No n'hi duen encara, *jamón* encara no n'hi duen, però n'hi duem, si fa falta. Però a mi el que em fa gràcia és això. Aquest dia es va indignar perquè, li vaig citar declaracions del president del Govern i del ministre d'Indústria, sí, i efectivament, (...), jo ho comprenc, que defensaven la necessitat d'estar en aquest país. Bé, però és que n'hi ha més, i Sra. Diputada, vull dir, fins i tot, mirin, els seus, això ho deixaré pel darrer, però és que el Sr. Montilla deia, fixi's, una frase que a mi m'agrada, que no és meva, és seva: "*Contra la deslocalización multilocalización*", que és el que vostè està negant i que és el que vostè està dient que no s'ha de fer -sí, vostè ho diu, sí, i no ho vol i (...) tots tancats i per reial decret s'ha d'impedir que els treballadors puguin sortir o que les empreses puguin sortir d'aquest país.

Ah, miri, escolti, me botaré, el Pla, Xina no ho ha fet el Govern de les Illes Balears, Sra. Abascal, l'ha fet el Govern d'Espanya. I resulta que totes les empreses espanyoles hi poden anar però les de les Illes Balears no. És a dir, el Govern de Madrid ha dit que vol, amb la firma que hem fet ara d'aquest conveni, declarant soci estratègic Xina per a Espanya, volen dur-hi 4.000 empreses. Evidentment, amb paraules de la Sra. Abascal, no n'hi pot anar cap. Vostès me diran. I ens n'hem d'anar -és que tenc temptació de llegir allò del ministre: "*España quiere que sus relaciones con China se configuren como la gran operación de Estado que vaya más allá de discrepancias políticas. Por eso China continuará gozando de especial atención en el Plan de Acción para Asia y Pacífico que el presidente del Gobierno lanzará en breve y en el que China tendrá un papel protagonista*". Puc seguir, eh, això ho diu el ministre d'Afers Exteriors.

L'exministre de Comerç diu que la multilocalització és la solució per a l'empresa espanyola, *pero nosotros no podemos salir*. El PSOE, i això és el que me sorprèn, vostès me demanen, el PSOE de Balears demana que facem promoció, però resulta que no podem sortir. I al final el que té, diu: "*La decisión que toman finalmente algunas empresas de sacar fuera de nuestras fronteras sólo parte de su producción, puede ser compatible con el mantenimiento y crecimiento del empleo y de la actividad económica, siempre que exista la posibilidad de empleo alternativo, a partir de ...*" En fi, Sra. Abascal, miri, jo comprenc que a vostè no li agradi que es faci promoció, jo comprenc que vostè agafaria i per decret impediria que les empreses poguessin invertir o poguessin sortir fora, però resulta que la realitat no és així, la realitat no és així. I li diré més, com que, clar, vostè només s'obceca amb algunes coses, curiosament, ja li vaig dir a la compareixença que em fa fer sobre la promoció a Xina, que jo seguia i defensava la política que feia el Govern del Partit Socialista a Madrid. I és veritat i som el mateix. Ignor les raons per les quals vostè no està d'acord amb el seu propi partit i està en contra del que diu el president o el ministre d'Afers Exteriors o el ministre d'Indústria; però miri, és que el conseller de Comerç i Indústria de les Illes Balears, hi ha una diferència, miri, això sí que li vull dir, hi ha una diferència bàsica, important si vol, en aquesta política, jo encara ni crec que el president del Govern de les Illes Balears hagi demanat que s'aixequi l'embargament d'armes a Xina, això encara no ho hem demanat, i no estam amb la idea de fer-ho. Vostès sí que ho han demanat, i al costat de l'interès econòmic hi ha la declaració solemne de l'aixecament de l'embargament d'armes. Més obsessió amb Xina que tenen vostès no la té aquest govern. Però li insistesc, és a dir, hi ha molts altres països en els quals des d'aquí s'ha fet

promoció, molts altres: Alemanya, Estats Units, Itàlia, països de l'est, i se seguirà fent, perquè crec que és absolutament necessari.

I, Sr. Sampol, hi ha una cosa que vostè me deia que anàvem amb molta pompa; normalment en els meus viatges som tres persones, no sé si això és molta pompa o poca, som tres: el director general de Promoció Industrial, el meu cap de Gabinet i jo mateix. I és cert que quan feim un acte com ha estat a Nova York, a Xangai i no record a quin altre lloc vàrem fer que s'ha fet una desfílada o una passarel·la de moda i llavors mostra de productes de les Illes Balears, sí que hi ha anat bastant més gent, però per raons òbvies, comprendrà que no seré jo qui surti amb els vestits damunt la passarel·la.

(Rialles a la sala)

No és que no ho sàpiga fer, Sr. Sampol, me sobra estil, que ja ho sap vostè, el que passa és que hi ha certes coses que estèticament tal vegada és millor que ho facin altres persones. Però aquesta és la realitat, Sr. Sampol, i quan vulgui ho pot comprovar o crec que de fet ja ho sap perquè ho ha preguntat moltes vegades. I sí que hi ha un moment, quan prepares aquest tipus d'esdeveniments, que sí necessites més personal; i es du, és imprescindible, entre d'altres raons perquè, com diuen vostès molt bé, a la conselleria no li sobren doblers, no té un pressupost que es pugui dedicar a tirar els doblers.

I crec que si feim una promoció, si deim que els nostres són uns productes d'alta qualitat i són uns productes de gran qualitat, crec que també hem de fer una promoció de qualitat. I és absolutament imprescindible, hi ha moltes coses amb les quals s'haurà de treballar, el pla que facem d'indústria haurà de parlar de l'I+D, haurà de parlar de les ofertes, quan parlem de deslocalització el mateix; vull dir, ha d'anar per aquí, amb la qualificació del personal i amb les garanties o amb les compensacions que tu puguis donar a les empreses perquè no se'n vagin d'aquí. Es veu que hi ha un estudi en el qual s'afirma que el 40% de la decisió que fa que una empresa se'n vagi són els costos laborals i els costos d'instal·lació, però llavors hi ha un 60%, i aquí és on podem jugar, que juga l'entorn i juga la formació dels empresaris, del cos laboral i juguen també les ofertes i infraestructures que es puguin tenir. I per aquí és on crec que podem oferir als nostres empresaris i als de fora que es vulguin instal·lar per poder competir amb els de fora.

I necessitam promoció, necessitam donar a conèixer els nostres productes. I de la mateixa manera que un dels eixos bàsics de la Conselleria de Turisme o de l'economia turística en general és donar-se a conèixer, tenint en compte que ja ens coneixen, també hem de donar a conèixer els productes de les Illes Balears. Per això sortim i no anam només a Xina, Sra. Abascal, també anam a Japó, també anam a Alemanya, també anam a Estats Units, també anam a Itàlia, també anam a ciutats de l'est, com és Praga, també hem anat a Grècia, hem anat allà on els empresaris, dins el Pla de cambres, per exemple, o dins les seves demandes ens duen. I a molts de viatges el conseller hi ha anat a donar suport als empresaris en aquest país o en aquesta ciutat.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, quan vulgui pot anar acabant.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Sí, Sr. President, estam enredats.

Me deixava, i em sap greu, ah, sí, em deia vostè també que no ha volgut dir continuar i ha rectificat i ha dit impulsar els processos de qualitat a les empreses. Jo és que me parla d'uns temes que a mi me venen molt bé, és a dir, amb les dades que tenim de la conselleria, resulta que aquest és un dels temes que vàrem començar a l'anterior legislatura i que ara continuam d'una manera jo crec que bastant acceptable; miri, disseny i qualitat, plans sectorials, a l'any 2000, que els iniciaren vostès, n'hi havia dos; a l'any 2005, 16. Número d'empreses: a l'any 2000, perquè va ser quan va començar, el primer programa va ser el 1999, 15; a l'any 2005, 300. Hi ha certa diferència. Pel camí ha anat pujant, sí, sí, li puc, Sr. Sampol, és que jo el que no vull és avorrir amb dades, perquè a més s'enfaden, anava a dir una altra paraula que no és tan polida, però s'enfaden; miri, a l'any 2000, 15; a l'any 2001, 34; a l'any 2002, 48; a l'any 2003, 96; a l'any 2004, 122, i a l'any 2005, 303. Li va bé? Clar, vull dir, escolti, resulta, me proposin altres coses que jo no sàpiga.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, per favor, vagi acabant.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

(...) Sr. President. Me proposin altres coses que no sàpiga. Però és que igual que me parlen d'energia, volen més ajudes. Però si és que en aquest moment estam multiplicant els resultats que vostès feien.

És a dir, jo crec, senyora o senyors diputats, que efectivament necessitam treballar, efectivament necessitam canviar algunes coses i efectivament es necessita que hi hagi un impuls fort a les nostres empreses. I per suposat jo els he demanat la seva col·laboració, no ho poden negar, no la trob molt, però la necessit, perquè crec que és important que aquí es pugui crear confiança als empresaris; que aquí es pugui fer un programa d'actuació que sigui genèric per a tots i que pugui englobar tothom, i sobretot el que necessita més aquesta comunitat és que s'eviti la demagògia fàcil i la frivolitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Torn de rèplica, Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. Conseller, si té una necessitat, tanmateix ja sabem el que deim, però vaja, li agraeisc l'atenció i intentaré abreujar. Miri, jo les dades que hem aportat són dades del Govern, de la publicació les Illes Balears en Xifres de l'Institut Balear d'Estadística, clar, i això són el número d'empreses a partir de les altes d'autònoms a la Seguretat Social. Per què es produeix aquest descens, i rompent una tònica ascendent que, fins i tot,

no es va rompre amb l'11 de setembre; el 2002 va afectar les exportacions, com vostè sap, va afectar el consum d'una manera important i, malgrat això, fins i tot el 2002 i el 2003, si bé d'una manera moderada, varen seguir naixent indústries. El 2004 és quan se'n creen més i el 2005 tenim aquesta rompada, moderada en el tema industrial, preocupant en el tema comercial. Perquè passar de 21.664 comerços a 20.477, és a dir, en el que duim d'any, veurem com tancarem a 31 de desembre, perdre més de 1.000 comerços particularment me preocupa. I aleshores, bé, hem de veure per què?

Potser pel canvi de polítiques? En part, però en petita part, jo crec que aquí deu pesar més el tema del tot inclòs, perquè jo passejant, a finals d'estiu, li parl de principis de setembre, principis d'octubre, per Cala Rajada, Sa Coma, Cala Millor, Cala d'Or, me va espantà veure els cartells de "Se traspassa" que hi havia a comerços, quan encara hi havia turistes pel carrer.

I quant a les polítiques, miri, a vostè les associacions empresarials no li demanaran que redueixi o suprimeixi les ajudes directes a les empreses comercials, perquè segurament els seus associats se'ls tirarien damunt, però íntimament ells saben, i me consta perquè no vàrem tenir queixes quan vàrem començar a evolucionar de destinar més recursos cap a les accions col·lectives que cap a les accions individuals, que aquest és el camí. Perquè, sincerament, la magnitud de les ajudes que donam als comerços, un 10, un 15% d'una inversió moderada amb què ajuda això a un comerç o fins i tot a obrir un nou comerç, pràcticament amb res. En canvi, una acció col·lectiva pot ajudar a fer caixa al comerç d'un municipi o d'una zona en concret.

El tema dels plurianuals. Bé, naturalment que férem plurianuals, totes les inversions en els mercats ho fèiem amb un expedient plurianual; les inversions en els ajuntaments per modernitzar equipaments comercials, jo no li retrec això, jo li retrec que, mitjançant expedients plurianuals pagui convocatòries de subvencions d'un any. Això no és inversió, o que firmi un conveni amb el CDEIB que és per a la despesa ordinària del CDEIB d'un any, i parlam de 5.700.000 euros, entre el 2005 i el 2019. Això ja no és per a inversió directa. I admetria que féssim un plurianual d'aquesta magnitud si fos per a un pla de xoc; si ara vostè me digués, miri, aquí hem fet un pla de xoc per a la reconversió industrial i ens hem d'endeutar si fa falta, mirin, en podem parlar i segurament li donarem el suport, encara que no ho necessiti; ara, per despesa corrent trobam que no és adequat.

En el tema d'I+D. Bé, aquí hi havia un problema i és que amb l'Objectiu 2 l'eix 3 s'ho va reservar Madrid, el temps del Govern del Sr. Aznar, i l'eix 3 era per a innovació. I així com vàrem poder executar els altres eixos, aquest reservat i ni possibilitat de consensuar. I malgrat això, afortunadament, vàrem aconseguir, gràcies que gestionàrem el cent per cent del primer pla de competitivitat, tenir accés als romanents que havien quedat i pràcticament multiplicaren per dos el pla de competitivitat de les PIME, i aquí s'hi va trobar recursos importants vostè, que encara continuen. Parlàvem de centenars, prop de 1.000 milions de pessetes, que, pràcticament, la convocatòria ho encasellava tant que tot era pràcticament I+D o accions col·lectives d'un conjunt d'empreses per innovar, i aquí s'hi han destinat recursos i mai no són suficients, però també tot el que hi destini serà correcte.

Amb el tema, acab ja Sr. President, del recinte firal que abans ja no n'he parlat per manca de temps, aquí sí que ha duit una política erràtica; és a dir, era un tema que ja estava encaminat, puc entendre que canviïn d'opinió, o no ho entenc, perquè estava consensuat amb l'Ajuntament de Palma i amb el batle Fageda, el tema, que havíem firmat un conveni, i avui el recinte firal podria estar a punt d'inaugurar. I s'han ficat en una història de cercar terrenys, ara tornen anar a AENA, ja ho vaig mirar i no hi havia terrenys disponibles en aquells moments, no me pareix malament la ubicació, però jo crec que, després d'haver cercat alternatives, hi havia la del polígon de Llevant que, a més a més, amb una gran acceptació dels veïnats que veien el cel obert duent-hi un equipament d'aquestes característiques; estratègicament situat que el futur tramvia, si el veim qualque dia, que anirà a l'aeroport i a s'Arenal, hi passaria per davant, amb una aturada, i per tant un coronament a tota la façana marítima de Palma, encaixat perfectament en el Pla Busquets i això és un tema que no he entès mai.

I res més, Sr. President. Jo no li retreure que faci promoció exterior, és a dir, tota la que faci serà poca. Vostè, me consta, que és auster, però el CDEIB és un món a part, hi ha molt de *glamour* per allà, ja m'entén. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Abascal té la paraula.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. *President*. Sr. Conseller, mire, Informe económico y social de las Islas Baleares: "El número de afiliados a la Seguridad Social en el sector industria va a disminuir un 1,7%, con lo cual se reduce la ocupación del sector a 30.998 trabajadores y de los mismos 24.883 son asalariados y 6.115 son autónomos. La consecuencia de la reducción de la ocupación va a ser un aumento del paro registrado en el sector industrial hasta situarlo en 1.787 trabajadores desocupados, un 0,8% más que el año anterior".

Cuadro de Evolución del (...) Industrial por Ramas. Industria de la alimentación con respecto al 2003: 2003, 1,6; 2004, 1,3. Industria del cuero: 2003, 1,2; 2004, 1. Y así sucesivamente. Esto son resultados, Sr. Conseller, de lo que debe ser su gestión a nivel de la industria.

Yo ¿qué quiere que le diga? Sé que la situación es complicada y sé que usted recurre única y exclusivamente a su discurso sobre el tema de la promoción industrial. Pero hay un problema muy serio aquí, en estas islas, y hay un problema muy serio que al día de hoy, a mí que usted se vaya a hacer promoción donde le dé la gana, me parece muy bien, hágala; pero en China, allí resulta que las consecuencias entiendo yo de sus viajes a China, son: mayor producción de bisutería y de perlas de Majòrica en China, permiten; o sea, Yanko tiene una industria en China, Camper lleva a cabo diferentes productos y producción en China, todo este proceso de deslocalización es lo que a mí me preocupa, Sr. Conseller. No a mí solamente, a muchas familias, y si no, fíjese: "Cierran tres fábricas de zapatos de Mallorca y pactan el despido de unos noventa trabajadores", vaya usted a las familias y a los trabajadores y dígales que es que la promoción industrial en China va muy

bien y que no importa que se lleve a cabo la producción de los productos que se estaban fabricando hasta el día aquí, que se haga en China, que eso forma parte de la globalización y forma parte de la internacionalización de las empresas y forma parte de todo esto. Vaya usted y dígaselo, a ver qué le van a contestar ellos. ¿Lo van a asumir así?

A mí lo que me preocupa y lo que quiero hacerle entender es que es necesario impulsar la producción aquí y mantener la producción aquí, eso es lo que a nosotros, a nuestro grupo nos preocupa porque nos preocupa el bienestar de las personas que dependen de estos trabajos. Si usted me dice, mire, a mí yo creo que siempre en cualquier tipo de trabajo existen unos objetivos y está la eficacia de lo que se realiza como trabajo; es decir, si usted va 25 veces a China y me demuestra con datos que ha aumentado el porcentaje de exportaciones a este país de las empresas que mantienen vínculos en China, yo le diré, *chapeau*, vaya otras 25 veces más. Pero hasta el día de hoy las exportaciones bajan, la del calzado ha subido el año pasado, y está aquí, un 0,4%. Hombre, datos, Sr. Conseller, los datos son estos, esto no se puede negar, eso es lo que yo le estoy diciendo. A mí que desde el Gobierno central se lleve a cabo un intento también de ampliar y de introducirse en el mercado chino me puede parecer tan bueno como el que se haga aquí, pero con resultados positivos, aumentando las exportaciones de lo que se fabrica en Baleares en China, si no, sinceramente, los resultados son negativos. Y a día de hoy lo que se está produciendo es una deslocalización, y eso usted no lo puede negar.

Mire, Sr. Pau Seguí Pons, un empresario menorquín, uno de los impulsores, además un empresario muy relacionado con el tema del calzado: "China arrasará con gran parte de la producción europea de calzado". Esto es así, porque es verdad, porque, efectivamente, China es una potencia impresionante y cuando despierte, despertará y nos arrasará a todos. ¿Qué vamos a tener que hacer, irnos a China a trabajar nosotros en las condiciones salariales que tienen ahí? ¿Eso es lo que les va a decir a los trabajadores de aquí? No, mire, como aquí ya no hay futuro en el sector, márchense a China, eso sí, cobrarán 15.000 pesetas al mes y trabajando a lo mejor 12 y 14 horas, ¿eso es lo que quiere para la industria de estas islas? Eso es lo que a nosotros nos preocupa y eso es lo que yo le recrimino en sus viajes a China. Que me parece muy bien que haga promoción aquí, en Japón, en Nueva York, en todos sitios, pero con unos resultados de exportaciones, porque es que, si no, no sirve de nada. El dinero se tiene que invertir en promoción, lo mismo que sucede con el turismo, está muy bien que se haga promoción, pero para que puedan venir más turistas aquí a visitarnos, si no de qué sirve el resultado. Poco dinero que tiene usted, poco dinero, porque es otro tema que no me ha comentado, tiene muy poco dinero, su conselleria maneja muy poco presupuesto y las cosas, y eso es así, poco dinero; si los resultados que está obteniendo en estos dos años y pico es cierre paulatino de fábricas, deslocalización de las empresas, despido de trabajadores, hombre, yo, como mínimo, estaría preocupada.

Y un tema, Sr. Conseller, el tema del sector perlero, y la reconversión, eso fue un compromiso suyo, yo aquí lo único que le digo es que hace un año y pico usted habló de que se llevaría a cabo ese plan y no ha sido así. Lo mismo que es necesario un plan de reconversión del sector de la madera y en general de toda la industria, estoy de acuerdo con usted. Y nosotros le hemos dicho que trabajaremos, pero la realidad es una y la

responsabilidad última la tiene usted; nosotros podremos colaborar, pero lo importante de tomar medidas y políticas en esta materia las tiene que tomar usted, porque para eso los ciudadanos de estas islas decidieron que ustedes gobernarán en este país, en estas islas, para lo bueno y para lo malo, y es así. Y el tema está así de claro, o sea, yo no soy la que le estoy diciendo no vaya, o sea, me ha defraudado un poco, se lo tengo que decir, Sr. Conseller, porque ha utilizado el mismo discurso que cuando hubo el tema de las preguntas en la comisión, y yo creo que en ese día quedó debatido el tema sobre lo que era la promoción, y yo nunca le dije que no hiciera promoción, no le dije que no hiciera promoción, le dije que hiciera -no, lo podemos discutir con el *Diario de Sesiones*-, que se preocupara de que los resultados de la promoción fueran buenos para las islas de aquí. Y que si no lo único que se estaba produciendo hasta este momento es la deslocalización de las empresas, y eso es lo que a nosotros nos preocupa y no a nosotros, a los ciudadanos y sobre todo a los trabajadores que ven en peligro su puesto de trabajo, y eso sí que es una realidad que ni usted ni yo podemos obviar. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

“El caso es que está claro que uno de esos objetivos básicos de la promoción industrial es precisamente incidir dentro del mercado chino. Nuestro grupo no comparte este objetivo”. Esto lo decía usted el día 17 de noviembre del año 2005, por tanto, quien dice que no está de acuerdo es usted, y quien dice que no quiere promoción en China es usted, yo no, usted, su presidente no, usted, y sus ministros del Gobierno tampoco, usted. Y usted lo que pretende es que vayan todas las empresas de España y no vayan los nuestros, esto es lo que usted pretende. Y usted, con un discurso fácil y absolutamente demagógico, lo que hace es enredar.

Verá, usted está negando una realidad que hace más de diez años que se está trabajando y se están haciendo componentes de fabricación industrial fuera de esta isla. Va a impedir, ¿por qué no lo impieron ustedes cuando gobernaron; por qué no obligaron a las empresas a que no trabajaran y no importaran nada de fuera? ¿Por qué no ponen ustedes unas fronteras y piden que se importe, por qué no lo hacen? ¿Por qué el ministerio no bloqueó toda la ropa, todo el textil que estaba en las fronteras españolas hace unos meses viniendo de China? ¿Quién es que pedía estos materiales?

Por Dios, es decir, negar que hoy hay que salir a producir fuera parte o los componentes que hacen que los costes sean más baratos y que puedan competir es negar una realidad, y es negar lo que están haciendo los empresarios de estas islas desde hace más de diez años, y es negar la posibilidad que han tenido estos empresarios para poder sobrevivir sus empresas. Y le voy a decir más, mire, hay empresas, y esto lo saben, es que a mí lo que me cansa es repetir lo que ya todo el mundo sabe, y usted se quiere ir a esa gente que está preocupada, a esa gente que puede perder su puesto de trabajo, y decir lo vais a perder todo, no tenéis alternativa, esa es la solución ¿verdad? Entonces

sacaremos una ley e impediremos que las empresas trabajen fuera o se instalen fuera, ¿eso es lo que pretende?

Lo que no es posible es decir, que su gobierno diga que la globalización es buena, que tiene ventajas y que tiene oportunidades y luego venga usted aquí a decir que vamos, que esto es terrorífico. Lo que no es posible es pretender que los trabajos que se hacen a mano que, por cierto, no hay nadie que encuentre usted aquí que haga un trabajo a mano, lo que no es posible es pretender que esos trabajos, que cuestan una fortuna y que en otro sitio se puede encontrar a un precio muchísimo más barato, no se puedan hacer, eso no es posible.

Yo le estaba explicando, lo que pasa, es que es normal, es decir, se trata de repetir siempre lo mismo y a veces a lo mejor funciona, ¿verdad? Si queremos que las empresas se queden aquí el problema no es de costes laborales, eso nunca podrá competir usted con las economías más débiles, nunca, nunca podrá competir, no podrá competir con China, porque claro la obsesión suya es China, pero no podrá competir con Vietnam, no podrá competir con Corea, no podrá competir con Paquistán, ni con India, no puede competir en costes salariales. Y si tan indignas le parecen estas cuestiones no compre productos hechos fuera, si tan indigno le parece el sueldo, que lo es y que es una vergüenza, ¿por qué no impiden la entrada de estos productos?

No sea hipócrita, lo que hay que hacer, entiendo yo, es, precisamente, al no poder competir en estas condiciones de sueldos o de prestaciones sociales, ofrecer a las empresas otras alternativas; es decir, procurar que los trabajadores tengan una formación adecuada que les permita dirigirse hacia otros trabajos que estén más bien pagados y que tengan un nivel más alto de formación.

Mire, usted ha nombrado una empresa, Camper, tiene 500 trabajadores, tiene muchísimos más trabajadores que cuando estaba trabajando toda su producción en Mallorca, muchos más, pero ¿qué tipo de trabajador tiene? Pues, se están especializando efectivamente en comercialización, en diseño, etcétera, sueldos muchísimo más altos con una formación mucho más alta. ¿No hablaba usted de reconversión industrial? Pues el tema va por ahí. Ahora, aquí podemos venir a rasgarnos las vestiduras y hacer política puramente demagógica para ofender la inteligencia de las personas de esta comunidad. Y esto es lo que yo no consigo entender.

Me habla usted de Yanko, que fabrica en China. Mentira, fabrica en India. Madrás, no señora, en China tiene las tiendas. *Ah, cony!* Es que a mí lo que me hace gracia es que encima quiera mentir. Hombre, asegúrese, asegúrese. Y hay otras fábricas que fabrican aquí y también importan material de fuera, por eso crecen las exportaciones, que eso no se habla, que tienen tiendas también en China, y Japón, Yanko también tiene tiendas en Japón; y en Praga y en Nueva York, ¿le parece mal? Bien, pues si quiere que esto continúe, alguna oportunidad tendrá que dar a estas empresas.

Y hay empresas que en este momento, en Menorca, por ejemplo, tienen 180 trabajadores, porque han conseguido un convenio con los sindicatos, en que se les ha dado flexibilidad laboral y tiene una serie de ventajas que hasta ahora no tenían. Y ese, oiga, es el camino, y me exige resultados de la

promoció que estem fent des de fa dos anys, concretament a Xina, perquè farà, el primer any ha sigut en octubre d'aquest any, i me exige resultats. És com si entengués la promoció. ¿Usted se cree que la promoción es llegar y al día siguiente todo el mundo te compra?

No hace un mes, hace quince o veinte días, en la última comparecencia, me dijo, bien, no le exijo los resultados, esperaremos. Ya he visto que sí que ha esperado, tiene usted paciencia. Los resultados de una promoción son a medio y a largo plazo, guste o no, y podrá usted estar de acuerdo con su gobierno y con el de esta comunidad o no en cuanto a la promoción, pero lo que no puede pretender es resultados de algo que todavía se está haciendo. Y además, ya le adelanto, por muy buenos o por muy malos que sean los resultados deberá continuarse, porque pretender que la promoción sea un solo acto es: *pretendre que els ases volin*.

Per tant, jo crec que valdria la pena que si vostè vol, realment, col·laborar, no li deman cap responsabilitat senyora, la responsabilitat es meua, tota, i l'assumeix i no crec que ningú pugui dir mai que no hagi sabut donar la cara, el que li deman és col·laboració si la vol donar. I si no és igual, nosaltres seguirem fent la nostra feina i jo he de seguir amb la meua responsabilitat.

Vostè, tal vegada es va equivocar aquell dia, a la comparexença darrera que vaig fer a la Comissió d'Economia del Parlament es va oferir; si vol seguir, segueixi, vostè, com tots. És necessari que hi hagi un pla estratègic que marqui el futur dels sectors industrial i comercial de les Illes Balears, i seria molt bo que tothom hi col·laboràs i seria molt bo que hi hagués consens. Si vostè no hi vol venir és responsabilitat seva, això sí que és responsabilitat seva, però no dubti que això es farà i no dubti que es farà amb el consens del sector i amb la participació de tothom qui de bona fe vulgui participar i oferir idees i plantejaments.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Acab tot d'una, Sr. President. Ara, si ve vostè amb la idea, com ha pujat aquí dalt, de fer aquest teatre, Sra. Diputada li dic que s'està equivocant i molt seriosament i està perjudicant el seu plantejament molt seriosament els empresaris d'aquestes illes.

Sr. Sampol, em perdonarà que no hagi parlat de vostè fins ara respecte de la seva rèplica. Li agraeix que me digui que, tot i que no faci falta, me donaran suport, sí que fa falta. Crec que en temes com aquest, crec que quan parlem del futur dels sectors econòmics fa falta el concurs de tots, encara que de vegades no hi estiguem d'acord, però fa falta el concurs de tots i és necessari i és imprescindible. I esper que ens hi trobem, o sé cert que ens hi trobarem.

I només li vull dir, respecte del recinte firal, miri, el plantejament que varem tenir i jo li dic i li asseguro que he actuat d'acord amb l'ajuntament, la ubicació que se li volia donar

afecta la reordenació de la façana marítima de Palma i efectivament la idea que es tenia era fer el recinte firal a la zona del Pla de Sant Jordi. Les dificultats, curiosament, de seguretat, dels informes de la Direcció General d'Emergències, han fet que s'hagin hagut de desestimar tres o quatre solars que en el seu moment podien ser aptes per a la construcció. I es varen reprendre el febrer d'enguany les conversacions amb el sector, però, amb AENA. L'oferta està feta, li puc dir que el director de l'aeroport de Palma hi està d'acord, li pareix molt bé, però estem esperant des de Madrid la contestació des del mes de febrer.

Jo no n'he volgut fer ús, entre d'altres raons perquè a mi m'agrada arribar a acords, i jo no n'he fet ús d'aquest retard perquè crec que l'important és que es pugui fer el recinte. Crec que és un bon emplaçament i crec que és possible, salvant l'opinió de gent més autoritzada que jo i més entesa que jo, crec que és el millor emplaçament que es pot trobar. Si AENA de Madrid diu que sí i ho diu en un termini raonable, temps que fix fins al final d'enguany i principis de l'any que ve es farà allà. I si no, jo li asseguro que tenim l'alternativa i es farà aquest recinte firal.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Josep Juan Cardona. Té la paraula, pel Grup Popular, el Sr. Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. He de dir que la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia comptarà per a aquest any vinent, per a l'any 2006, amb un pressupost de més de 38 milions d'euros, pressupost que es destinarà a la seva finalitat principal que és contribuir a la millora dels sectors industrials, del comerç, l'artesanía i el foment de l'ús racional de l'energia, de les energies renovables i també de l'estalvi energètic. És un pressupost, com ja s'ha dit aquí, que augmenta un 2,89% respecte de l'any 2005, i dir també que suposa un increment del 21,4% respecte del pressupost de l'any 2004. És un pressupost ajustat a les necessitats del sector, amb un important esforç inversor ja que es destinen més de 26 milions d'euros a capítols 6 i 7, la qual cosa suposa, per tant, un augment d'un 23% respecte de l'any 2005.

Aquest esforç inversor es posa de manifest en el programa de promoció industrial i tecnològica, el qual comptarà amb un pressupost d'inversions d'11.364.000 euros que es destinen bàsicament a finançar i a promocionar la internacionalització de l'empresa, la innovació i el desenvolupament tecnològic, la qualitat i el disseny, la modernització de l'estructura tecnològica dels processos productius i la promoció comercial.

Per dur a terme aquestes polítiques de promoció industrial i tecnològica, la conselleria compta, a més, amb tres instruments operatius importants, amb un pressupost de més de 18 milions d'euros entre tots tres, són, com vostès saben, el Consorci per al Desenvolupament Econòmic de les Illes Balears, el Consorci Centre Europeu d'Empreses Innovadores i l'IDI, Institut d'Innovació Empresarial.

El Grup Parlamentari Popular, senyores i senyors diputats, votarem en contra de les esmenes a la totalitat que presenten tant el Partit Socialista de Mallorca com el PSOE a l'IDI i ho farem perquè pensam que no tenen fonament aquestes esmenes i que es presenten per complir l'expedient, es presenten perquè s'han de presentar, però motius, francament, no n'hem escoltat molts, hem escoltat més aviat poques crítiques als objectius de l'IDI.

Sembla que l'únic que ens diferencia amb el PSOE és que la promoció de les àrees industrials sigui competència de la conselleria, que els polígons industrials els dugui a terme la conselleria, que no sigui idè l'IDI i que he de dir que, a més, aquesta diferència, senyores i senyors diputats, Sra. Abascal, deu ser d'ara, perquè quan vostès governaven la política de sòl industrial era competència de l'IDI, com ho és ara. M'expliquin idè, senyors del PSOE, per què han canviat, per què abans sí i ara no.

I el mateix he de dir pel que fa a Fires i Congressos. Tal vegada l'única diferència constatable amb el PSOE és que els recintes firals de Manacor, com ell ha dit, i de Formentera, els dugui a terme la conselleria i no l'empresa pública. Per què també aquest canvi de política, Sra. Abascal? És realment això seu, això del Partit Socialista Obrer Espanyol un canvi o és, més aviat, una conveniència?

No he escoltat en el debat contradiccions ni amb els arguments ni tampoc amb les esmenes parcials que s'han presentat, no han exposat arguments sòlids o contradictoris que puguin sostenir una esmena a la totalitat tant a l'IDI com a Fires i Congressos. Me creguin, senyores i senyors diputats, que l'IDI i també Fires i Congressos són dos instruments que són necessaris, que ho eren abans i que també ho són ara, i que tenen una finalitat clara i que persegueixen uns objectius concrets, els quals són, ben segur, els que necessiten i demanden el sector industrial.

Quant a la promoció industrial, només me queda, per la seva importància i perquè pens que és necessari recalcar-ho aquí, una vegada més, el compromís del conseller d'elaborar un Pla estratègic per a la competitivitat de la indústria, per garantir el seu futur afrontant els nous reptes donats, entre d'altres, per la globalitat econòmica. Un pla per al qual es demanarà la participació dels diferents agents socials i econòmics, així com dels partits polítics. Es pretén, per tant, aconseguir un gran pacte social i polític que defineixi les mesures i els criteris que s'han d'articular per aconseguir els objectius de competitivitat que s'estableixin. Ha quedat, crec, al llarg del debat d'avui prou demostrat idè la importància que té i la urgència també de poder començar a redactar aquest pla, poder-lo debatre en aquest parlament i intentar consensuar les polítiques.

Quant a la promoció exterior, dir que suportam totalment la política promocional i les novetats sobretot que ha introduït la conselleria dins el programa d'incentius a la promoció comercial i els actes promocionals que es fan als països estratègics, com poden ser Nord-Amèrica i sud-est asiàtic i que, a més a més, el conseller ha explicat i n'ha parlat prou a la seva intervenció.

En relació amb la política comercial pareix que la diferència bàsica que tenim amb el PSM és que, segons ells, hauríem de

destinar més recursos a accions col·lectives, en detriment de les ajudes a empreses privades. Efectivament, nosaltres creim en la iniciativa privada, Sr. Sampol, però també creim en l'associacionisme; la Direcció General de Comerç, com vostè sap, compta amb més de 9 milions d'euros per a inversions, sumant capítol 6 i capítol 7, que és un 78,8% del seu pressupost per a promoure la consolidació definitiva d'un sector comercial modern com és el nostre, amb una distribució de les ajudes equilibrada i ajustada entre els diferents sectors implicats, administracions, empreses privades i associacions.

He de dir també que igual que per a la indústria, s'ha anunciat l'elaboració d'un pla estratègic per a la competitivitat del comerç. Com saben, es pretén arribar a un gran pacte social i polític, amb la qual cosa, senyores i senyors diputats, pens que tendrem l'oportunitat de tenir un debat en profunditat per intentar arribar a un consens també en matèria de comerç, tal com pràcticament estiguérem d'acord amb la Llei de comerç que ara fa uns quatre anys que vàrem aprovar.

I en el que sí crec que hi estam tots d'acord, senyores i senyors diputats, és en la necessitat d'elaborar un reglament de la Llei de comerç; ja fa quatre anys, com deia, que es va aprovar la llei i pens que és urgent elaborar un reglament que clarifiqui el sector donant concreció a tot allò que no ho fa la llei o que la pròpia llei remet al reglament. Altra cosa és si estarem d'acord o no amb el contingut; jo esper que sí, esper que, així com bàsicament hi estiguérem amb la llei, també serem capaços d'estar i arribar a un acord amb el reglament.

És sabut també, senyores i senyors diputats, que la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia fomenta la qualitat dels productes de les empreses i que fomenta també la qualitat de les empreses, de la gestió de les empreses. Pareix evident idè que l'administració faci el propi a ca seva, amb l'aposta en marxa en definitiva del programa d'agilitació administrativa quant a la tramitació d'expedients de la Direcció General d'Indústria, unificant les taxes i generalitzant les autoritzacions i permisos.

Vull destacar en aquests moments, per la seva importància que tenen dins aquests pressuposts la política energètica amb un esforç inversor molt important, amb un increment del pressupost total del 7,5% respecte del 2005, donant un fort impuls als plans d'eficiència energètica i d'energies renovables, una vegada, com tots vostès saben, que s'ha aprovat el nou pla director sectorial energètic. L'objectiu que és pretén és reduir la intensitat energètica mitjançant la utilització òptima de recursos energètics i potenciar la cultura de l'estalvi energètic, i impulsar les energies renovables i reduir l'actualització de combustibles sòlids.

I perquè es mantingui l'esforç que fa el Govern, pens que el més adient és donar-li quatre dades, que pens que són el més il·lustratiu.

A l'exercici 2004-2005 s'invertiren a Balears 7.413.000 euros, on el 75 va ser en instal·lacions fotovoltaïques, amb una capacitat de producció de 598.000 quilovats/hora i una reducció de 553 tones de CO₂ any, i 4.464 m² de col·lectors solars, amb una producció de 290 tones equivalents de petroli.

I amb el pla de millora de l'eficiència energètica i reducció de la contaminació lumínica, s'ha aconseguit un estalvi global d'1.117.000 quilovats/hora, equivalents a 1.033 tones de CO₂ i una reducció de contaminació lumínica del 85%. L'exercici 2005-2006, 1.872.000 quilovats/hora d'estalvi, equivalents a 1.732 tones de CO₂ i una reducció també del 85% de contaminació lumínica.

Remarcant també, per la seva importància, el programa Formentera Solar, el qual pretén aconseguir l'autoproveïment energètic amb energies renovables i també destacar la creació dels parcs d'energia fotovoltaica en els abocadors i pedreres acompanyades que va anunciar el conseller que volia escometre.

Per tots aquests motius, nosaltres donarem suport als pressuposts que ha presentat la Conselleria de Comerç i Indústria i reiterar els nostres arguments i anunciar una vegada més, o reiterar una vegada més que votarem en contra de les esmenes a la totalitat que s'han presentat a aquesta secció.

Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Que el debat hagi estat de guant blanc que es diu, segurament donada l'hora i que avui el conseller està poc motivat, no suposa que no hagi hagut una crítica de fons documentada i argumentada que justifica l'esmena a la totalitat, no me digui, Sr. Oliver, que ho feim per cobrir l'expedient. Ara li proposo un petit exercici d'imaginació, s'imagini, sé que li costarà tornar al passat, perquè per a vostès deuen ser uns records molt dolents, però s'imagini que torna estar assegut en els bancs de l'oposició i que en el Govern, amb un any li cauen 1.147 empreses del comerç i 110 indústries. Què no ens haurien? Si a mi el Sr. Flaquer, fa quinze dies, amb una esgrima parlamentària, me va acusar de ser el responsable econòmic de la major crisi econòmica de les Illes Balears dels darrers vint anys, en quatre anys que no es varen deixar de crear empreses a tots els sectors, fins i tot l'agrícola, industrial, comercial i que amb quatre anys es crearen, ni més ni manco, que 56.000 llocs de feina, i vaig provocar la major crisi econòmica dels darrers vint anys.

Ara estam en un any que es destrueixen el 5,47% dels comerços de Balears, en el que va d'any; de cada vint comerços n'ha tancat un. És a dir que si ara, imaginem-nos que ens anam cap a la Plaça Major i començam a comptar pel carrer Colon, 1, 2, 3, 4, 19, 20, tancat, 1, 2, 3, és molt això en el conjunt de Balears. És que som massa bons nosaltres, sí, és que som massa bons al·lots, perquè, posats dins la seva pell haurien armat un escàndol, bé, que les Cariàtides tremolarien. Bé, com que jo no vull que les pintures d'Anckerman tornin caure no faré tant d'enrenou i d'altra banda, perquè som més responsable i atribueix aquesta caiguda a molts de factors. Naturalment que una petita part deu ser culpa del conseller de Comerç, gran part del conseller de Turisme, pel tema del tot inclòs, i sobretot del

Sr. Matas, per l'escàndol que va provocar a la legislatura passada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Patrícia Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Solamente para, brevemente Sr. Diputado. Yo he llegado a la conclusión de que aquí, en este Parlamento, hay dos realidades diferentes, la realidad del equipo de gobierno y del partido que le apoya, que viven en un mundo completamente feliz, a nivel de cuento de hadas, y de una realidad social y de los ciudadanos que es totalmente diferente. Me llama la atención, porque ustedes siempre habían dicho que son de los que escuchan, de los que están atentos, de los que están pendientes, sinceramente, me preocupa pensar que están totalmente ajenos a la realidad de lo que se vive en las Islas Baleares en este momento. Y efectivamente, la situación del comercio es muy delicada. Existe, además, un actitud de no querer invertir en ningún tipo de comercio, y esto preocupa porque, insisto, genera empleo estable y autónomo.

La situación de la industria ha quedado creo que patente y, más que patente, que está sufriendo mucho y no es demagogia, es una realidad que hay que asumir y que hay que intentar combatir. Y tampoco es hipocresía, cuando uno dice la situación como está; lo que sí está claro es que hay que tener la valentía de asumir lo que se hace bien y lo que se hace mal, porque cuando las cosas funcionan todo el mundo estamos dispuestos a ponernos medallas, ahora, cuando las cosas no funcionan es fácil echarle la culpa a los demás y a decir que se es hipócrita, que se es demagogo, así no funcionan las cosas. Los ciudadanos quieren soluciones y eso es lo que les toca en este caso, al Govern balear i al equipo que le apoya.

Por lo tanto, Sr. Oliver, sinceramente, su discurso ha sido una exposición de lo maravilloso que es la Conselleria de Energía, de Industria y de Comercio de estas islas. Un presupuesto escasísimo que su incremento es inferior al IPC, ni tan siquiera está actualizado y que tiene muchísimo trabajo y muchísimas cosas que hacer, ni tan siquiera reconocen esto, que ya es muy triste. Como mínimo, haber dicho: efectivamente, es un presupuesto ajustado, es un presupuesto que intentaremos hacer lo mejor posible. Pero está claro que muchos de los objetivos que se plantean no se conseguirán, y eso se sufrirá, no la conselleria, lo sufrirán los ciudadanos y ciudadanas de estas islas que verán cómo se incrementa el número de cierres de establecimientos comerciales, como se incrementa el número de despidos y como la situación de la industria va paulatinamente desapareciendo, hasta convertirse en lo que serán comercio y diseño exclusivamente, el resto estará fuera. Y eso es la realidad que se está viviendo al día de hoy en la calle, y desde luego dista mucho de la realidad que ustedes quieren plantear. El problema es que los ciudadanos se dan cuenta de ello.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Abascal. Sr. Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Sampol, miri, quan érem a l'oposició i ara que som al Govern, a aquesta secció d'indústria i comerç jo també, quan vostè era conseller, li vaig presentar esmenes a la totalitat, i miri, hi ha més coincidències que no contradiccions amb aquesta conselleria concretament. Podem estar en desacord amb el sistema de dur a terme els programes, però en definitiva no he vist que aquí hi hagi hagut cap crítica a cap dels programes, sí, una, una per part de la Sra. Abascal que diu que aquí hi ha dues realitats. Efectivament, n'hi ha una que és la realitat i una altra cosa que ella entén que és la realitat i que no ho és, que no toca amb els peus a terra en aquest tema.

Sr. Sampol, els comerços no es destrueixen, se'n tanquen i se'n obren. Malament si no es tancassin comerços, malament, senyal que no hi hauria iniciativa, senyal que els empresaris estarien ancorats, senyal que els empresaris, si ho són, avui obren un negoci, per les circumstàncies que són canvien, canvia el mercat i obren un altre negoci. Per tant, això crec que és legítim i a més crec que és bo que hi hagi moviment dins els comerços, hi ha comerços que avui seran a un indret, a un carrer i d'aquí uns anys s'hauran traslladat a un altre per motius que vostè sap, que hi ha moments que el comerç està a un indret d'una població i al transcurs de l'any es canvia pels motius que tots tenim en aquests moments en el cap, ben segur que vostè també, i no passa res. Jo fins i tot crec que és bo que l'economia es mogui en aquest sentit i no que estigui immobiliària.

És una situació delicada, Sra. Abascal, la situació de la indústria i del comerç, no li hem discutit, jo no li he discutit i crec que del debat que he escoltat entre vostè i el conseller, el conseller tampoc no li ha discutit; i jo el que dic és que, precisament per l'important que és i per la situació en què estam en aquesta globalitat econòmica que precisament joestic content i crec que tots hi hauríem d'estar de l'anunci que va fer el conseller de voler redactar aquests dos plans estratègics precisament, un per a la indústria i un per al comerç. Plans que tendrem la possibilitat tots els grups parlamentaris de debatre per arribar a consensuar les mesures, els instruments i els objectius que hem de dur a terme per consolidar tant el comerç com per poder consolidar també les indústries que tenim a les nostres illes.

Miri, jo he contestat la seva intervenció, no he contestat, Sra. Abascal, al debat polític que han tengut amb el conseller, perquè el meu torn d'intervencions és per contestar la seva intervenció i la defensa que fa vostè de l'esmena a la totalitat. Per tant, si a vostè no li agrada el que jo li he contestat, vostè canviï d'intervenció.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Passam al debat número 18, de globalitat, resta d'esmenes del debat número 17, Comerç, Indústria i Energia. En primer lloc, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds a les seccions incloses en el present debat. Sr. Ramon, vostè té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Com que són només cinc esmenes i seré molt breu i no gastaré el temps, m'agradaria aprofitar per dir que donarem suport a les esmenes de totalitat presentades pel Grup PSM-Entesa Nacionalista i pel Grup Socialista.

I passant a les cinc nostres, a la primera d'elles demanam l'aportació d'1 milió d'euros per a un impuls a la reindustrialització de les Illes Balears. Crec que ha quedat perfectament clar en el debat anterior que hi ha una pèrdua de pes del sector industrial, una pèrdua d'empreses també i que és un sector pel qual hem d'apostar i per això feim aquesta esmena.

Les dues esmenes següents són per al tema dels polígons industrials que, a més afegim nosaltres, es facin amb criteris ambientalment, o sigui amb respecte ambiental de sostenibilitat, polígons industrials però amb caràcter de públic, per donar suport als ajuntaments o als consells insulars de cara aquests polígons industrials.

A continuació, en ve una també d'1 milió d'euros que és per a la millora del Pla d'estalvi i d'eficiència energètica. Creim que és un tema de la màxima importància aquest tema d'estalvi i eficiència energètica i per això presentam aquesta. Com també, a continuació, una que és d'afectació, que no és cap substitució, una d'afectació dins el programa 731C, que és el foment de l'ús d'energies renovables.

I això és tot des del Grup Esquerra Unida i Els Verds. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, les dues primeres empreses, perdó, esmenes -se coneix que encara no hem dinat- fan referència, feim una proposta que el CDEIB, que ha estat esmentat diverses vegades a l'anterior debat, faci convocatòries públiques a l'hora d'adjudicar els treballs d'edició de material imprès i a l'hora de contractar artistes lírics per a la promoció exterior. Realment, veure que totes les publicacions les fa la mateixa empresa i tots els concerts els fa la mateixa soprano ..., bé, ja m'entenen.

A continuació, proposam que es destinin més recursos a la promoció d'indústries de reciclatge; a foment de rutes d'artesanía; a programes d'implantació d'energia solar, especialment a l'illa d'Eivissa, que és allà on hi ha més hores d'exposició solar també; energies renovables; foment d'estalvi energètic.

Seria molt interessant, i això ja ho vàrem proposar l'any passat i tan de bo ho haguessin acceptat, realitzar un estudi de l'impacte del tot inclòs sobre el comerç. L'any passat encara no s'havien començat a destruir comerços, enguany ja ens hem de lamentar que s'han destruït 1.147 comerços, perquè, Sr. Oliver,

en tanquen i n'obren de nous, el problema és quan se'n tanquen més dels que s'obren.

Unes altres esmenes proposen continuar campanyes de mediambientalització del sector comercial, que varen tenir una gran acollida, especialment en els mercats municipals s'hi varen implicar molt, i, jo què sé, per exemple reduir el plàstic, estalvi energètic, hàbits de consum, seria molt interessant.

Igualment, creim convenient incentivar la supressió de barreres arquitectòniques en el comerç i ajudar a complir la Llei de barreres arquitectòniques. Ha sortit un altra casuística al llarg d'aquest darrer any, dos anys, i és que la gran quantitat d'obra pública, especialment dins zones urbanes, provoca gravíssims perjudicis econòmics als comerços instal·lats a la zona. Jo què sé, Jacint Verdguer de Palma, però centre històric d'Inca, polígon de Son Castelló; i aquí es tracta que el Govern col·labori amb els ajuntaments i veure com es poden donar determinats incentius o exempcions fiscals temporals mentre duren les obres i perjudiquen les empreses.

També proposam continuar les campanyes que es varen interrompre per incentivar la retolació en català dels comerços de les Illes Balears.

I després, una sèrie de propostes en el sentit de fer plans de dinamitzacions comercials insulars o municipals, en coherència amb el que els parlava de donar prioritat a les accions col·lectives per promocionar zones comercials.

I això és tot. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Sra. Patricia Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras diputadas, señores diputados, ya somos unos cuantos más, ha habido un momento que estábamos en familia, directamente, pero bueno, ahora ya la cosa empieza a animarse.

Nosotros hemos presentado cerca de 30 enmiendas porque realmente sí que nos preocupan los temas de comercio, industria y energía, y porque entendemos que cuando se tiene una actitud positiva para intentar resolver las situaciones que son difíciles pues una de las posibilidades que existen es, precisamente, presentar unas enmiendas a unos presupuestos que nosotros hemos defendido que son muy escasos y que es necesario ampliar. Por lo tanto, hemos llevado a cabo, hemos quitado partidas de sobre todo determinados programas destinados a lo que son infraestructuras de obras públicas, para destinarlos a esta conselleria que seguimos pensando, insisto, que le hacen falta más recursos económicos.

Hemos solicitado, por ejemplo, que a nivel de lo que es artesanía que se cree, que se reconvierta la Casa Cuartel de Formentera en un centro de artesanía. Ese es un proyecto que llevaba mucho tiempo y que no se ha iniciado y que parecía que había un cierto acuerdo y de repente se ha parado. En Formentera la artesanía es una de las actividades que además crea bastante producto bueno y además de calidad. Poder llevar

a cabo un centro de artesanía exclusivo en Formentera permitiría ofrecer, sobre todo a todos los visitantes en los meses de verano, una actividad turística que pudiera permitir que se visitara y además que se obtuvieran ingresos.

También hemos solicitado que se lleven a cabo, que se amplíen los programas de formación en el sector industrial. Lo hemos debatido anteriormente, la formación es básica e indispensable si queremos salir de la situación en que nos encontramos y la formación, sobre todo, en nuevas tecnologías es muy importante.

También hemos solicitado aumentar las líneas de subvenciones destinadas a las empresas industriales para que se trasladen a los polígonos industriales. Llama la atención una cosa, tanto el IDI como Ferias y Congresos son un instituto y una empresa que pertenecen a la Conselleria de Industria, Comercio y Energía, por lo tanto aún cuando estén en un determinado programa, si se tuviera voluntad de querer aprobarlo, perfectamente se podrían llevar a cabo estas líneas de subvenciones.

Lo mismo que hemos solicitado que se redacte la construcción de un proyecto de un polígono náutico, porque es una actividad industrial presente en nuestras islas y que sería necesario poder centralizarla en una única zona y así activarlo a través de todos los servicios que necesita.

Hemos solicitado que se aumente el soporte a los institutos tecnológicos. Lo he dicho en mi intervención anterior, están ahí y no se aprovechan, no se lleva a cabo el trabajo que se podría desarrollar, a través de la formación y a través de la incorporación de las nuevas tecnologías. Es una pena que estos institutos no puedan disponer de más subvención para incrementar su actividad, sobre todo si tenemos en cuenta el Instituto de Bisutería que está llevando a cabo una labor importante y de formación en la juventud, para poder en un momento determinado disponer de un capital humano formado importante.

También hemos solicitado que la Casa Cuartel General Luque de Inca que se reconvierta en un recinto ferial. Ésta es una demanda que ya presentamos en los presupuestos del año pasado y entendemos que la actividad industrial de Inca requeriría de un recinto ferial propio para llevar a cabo ahí las exposiciones y las diferentes ferias que se pudieran programar. Lo mismo en Manacor, lo he dicho antes, igual que en Formentera, estaba en los presupuestos del año pasado en Ferias y Congresos y este año ha desaparecido. Nosotros planteamos que se construyan estos recintos feriales.

También solicitamos que se lleve a cabo lo que es la redacción de proyectos de polígonos industriales para que las empresas puedan trasladarse ahí y de esta manera conseguir cambiar esta situación que nos encontramos en algunos municipios, en donde las empresas incluso están situadas en zona rústica, en suelo rústico, y así poder recuperar ese suelo y que, además, las industrias estén en zonas donde tengan todos los servicios que se requiere.

Hemos solicitado también la elaboración de un plan estratégico del sector de la madera porque, independientemente de que se lleve un plan estratégico de reconversión del sector

industrial, se tendrán que hacer por diferentes actividades; no es la misma situación la que tiene el sector de la madera que el sector de la bisutería que el del calzado. Entendemos que aún cuando llegue, si se llega, a formalizar ese plan de reconversión industrial se consiga a su vez llevar a cabo planes específicos, porque es la única manera de que éstos puedan ser eficaces.

Solicitamos un plan estratégico para el sector del comercio. Aquí hemos debatido y de hecho tenemos bastantes enmiendas para el programa que se destina al comercio, y el primero de ellos es un plan estratégico. La situación del comercio no es buena, se están cerrando más de los que se están abriendo, y esto en una comunidad como la nuestra es muy importante que se intente reconvertir.

Solicitamos la creación de cooperativas comerciales, porque así se garantiza que la compra de material y de producto pueda ser más barata y así conseguir mejores precios.

Solicitamos que, trabajando conjuntamente con la Conselleria de Trabajo y Formación, se lleve a cabo un plan de formación específico para los comercios que están sufriendo el incremento del todo incluido, y así garantizar que puedan aprender nuevas tecnologías, atención al cliente, nuevos productos, etcétera.

También solicitamos que se lleve a cabo un plan específico para retirar las barreras arquitectónicas de los establecimiento de Campos y de Manacor.

Y por último, en la sección responsable de Energía, solicitamos que se aumenten las subvenciones a los municipios para que puedan llevar a cabo un plan de ahorro energético en el alumbrado público. También que se ponga en marcha, de una vez, que es otro de los objetivos que lleva varios años sin cumplirse, la agencia de energía balear, y que pueda tener delegaciones en Eivissa, Formentera y en Menorca. Llevar a cabo también el aumento de las partidas destinadas a las subvenciones para la compra de electrodomésticos de clase A; fue un proyecto, un programa que, al poco tiempo de ponerse en marcha, se agotó la subvención, y si ha sido un programa bueno pues se tiene que incrementar la subvención. Y también para que se fomente el uso de las energías renovables en los ciudadanos de Baleares.

Por lo tanto, nuestro grupo sí apuesta por esta conselleria, sí apuesta por estas actividades, se demuestra con las enmiendas, y lo que desgraciadamente vamos a sentir es que ninguna de ellas se aprobará, porque no está claro que ellos quieran apostar lo mismo.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Abascal. Sr. Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Vull anunciar que votarem en contra de l'esmena que ha presentat Esquerra Unida i Els Verds per impulsar el pla de reindustrialització i ho farem pels motius que he dit a la primera intervenció meva. Dir que el programa de

promoció industrial compta amb més d'11 milions d'euros en inversió i que també es farà el Pla estratègic de competitivitat per a la indústria, i que és en aquesta línia on podrem discutir sobre aquests temes.

I dir-li a la Sra. Abascal que el Pla estratègic per a la indústria contemplarà, com no podia ser d'altra manera, el sector o subsector de la fusta, no només el de la fusta, sinó tots els subsectors industrials d'aquestes nostres illes.

Rebutjarem totes les esmenes que fan referència a polígons industrials perquè la política de sòl industrial la du l'Institut d'Innovació Industrial. Però recordar que en aquests moments estan en tramitació els polígons de Sant Antoni, el de Porreres, el de Petra, de Sóller i el de Sant Joan a Eivissa.

I quant a les esmenes que presenta el PSOE, referents als recintes firals de Manacor, de Formentera i d'Inca, dir que el de Manacor i el de Formentera estan a l'espera que els ajuntaments respectius ofereixin els terrenys a l'empresa pública Fires i Congressos, i quant a la possibilitat de fer-ne un a Inca al Quarter General Luque, dir-li que en aquests moments no hi ha cap previsió. Sí que hi ha previsió i dotació pressupostària i a totes les convocatòries que fa el Govern hi ha línies per al trasllat de les empreses als polígons industrials i que també hi ha línies per als instituts tecnològics. Fa poc que s'ha donat 1.300.000 euros a aquests instituts.

Quant al Sr. Sampol, dir-li que la conselleria i, concretament, els contractes que fa el CDEIB, s'ajusten a les prescripcions de la Llei de contractes de l'administració pública. Hi ha acord, i així la conselleria ho ha dit, millor dit, no hi ha acord, però sí que la conselleria està d'acord que es faci un centre d'artesanía a Formentera. El que passa és que en aquests moments encara no hi ha concreció i s'està a l'espera que els artesans s'involucrin i es comprometin a gestionar aquest centre. I si és així, hi ha línies i subvencions suficients per poder dur aquest centre d'artesanía a Formentera.

Quant a publicar i divulgar rutes d'artesanía, li votarem a favor, Sr. Sampol, perquè pensam que és una bona proposta. La conselleria ja té en marxa la ruta del calçat i pensam que posar en marxa la ruta de l'artesanía, que és l'esmena 9497, li votarfem a favor.

S'han presentat també una sèrie d'esmenes als programes d'energies renovables, a la meva primera intervenció ja he fet referència al que fa el Govern i jo hi he d'afegir que els dos programes que té la conselleria són dos programes que es complementen un amb l'altre, que són, per tant, dos programes ajustats. I dir-li, a més, Sra. Abascal, que, per primera vegada, a l'any 2005, s'han pogut atendre totes les peticions que s'han fet. Però, no obstant li proposam una transacció, que és la 8869, que sigui de 75.000 euros. I per què ho feim? Ho feim perquè és dins el mateix programa, que passa de la partida, si no ho record malament, 6400 a la 7800; per tant, no hi ha transvasament d'un programa a l'altre perquè, com he dit, són els dos programes que estan ajustats.

Dir-li també que l'Institut Balear de l'Energia ja està en tràmit i que pensam que aquest organisme idè es podrà posar molt prest en funcionament.

Pel que fa també a la seva esmena de soterrar les línies d'alta tensió, jo li he de recordar, Sra. Abascal, que la retribució d'aquestes línies, com vostè sap, és competència del ministeri. I dir-li també que dia 1 d'abril del 2004, el Parlament va aprovar, per unanimitat, una proposició no de llei on s'instava el Govern de l'Estat a modificar l'actual marc retributiu d'aquestes activitats de transport i que aquestes empreses que fan aquesta activitat poguessin escometre aquestes inversions amb unes condicions econòmicament viables. Dir-li, idò, Sra. Abascal, que dirigeixi els seus esforços cap a Madrid, cap a Brussel·les, Sra. Abascal, i 40.000 milions d'euros no sé com ens anirà per poder escometre aquestes obres d'infraestructura.

Ja es va anunciar i el conseller ho ha dit una altra vegada més, i jo també ho dic aquí, li record l'elaboració d'un pla estratègic per a la competitivitat del comerç. No entenc idò per què, Sra. Abascal, vostè presenta una esmena en aquest sentit, de què es redacti un pla, quan ho ha dit el conseller; a no ser que el que vostè vulgui aconseguir sigui xuclar roda.

Quant al tot inclòs, amb el benentès que aquest és un problema molt greu per al comerç, i sobretot per al comerç turístic, dir que hi ha una comissió d'experts i que a més a més s'ha constituït una ponència parlamentària al respecte. Jo crec que val la pena idò esperar les conclusions per poder-les debatre i d'una manera consensuada, si és possible, poder escometre totes les indicacions que arribem consensuadament.

Dir que hi ha línies per subvencionar les barreres arquitectòniques i que, per tant també, per a tots els comerços, no només per als comerços de Campos i de Manacor, com proposen els senyors del PSOE. Dir el mateix, que no falta presentar esmenes d'afectació per ajudar al cooperativisme comercial, campanyes mediambientals, retolació en català o plans d'immersió comercial, perquè aquestes esmenes d'afectació hi ha les partides adients i, a més, el Govern, a la Conselleria de Comerç, cada any treu aquestes línies i s'hi pot acollir tothom.

No estam d'acord, Sr. Sampol, a subvencionar els comerços afectats per obres públiques, aquestes són unes situacions conjunturals i pensam que qui ha de subvencionar o qui ha de resoldre aquests problemes són les administracions que el creen. Però dir-li també, recordar-li que l'IAE el petit comerç, com vostè sap, està exempt de pagar-ne.

I bé, efectivament, vostè ha presentat una esmena molt important, que és de 2 milions d'euros a la partida 77 de la partida 78, però crec que damunt el debat de promoció col·lectiva ja n'hem parlat suficient i dir-li, per tant, que hi estam en desacord.

I quant a la darrera esmena, si no me n'he botada cap, que és de modernització dels mercats municipals, bé, dir-li que aquesta partida està molt ajustada i està d'acord amb l'estadística i d'acord amb les peticions, amb l'experiència que hi ha de peticions any rera any, que sempre s'ha fet així i pensam que no fa falta destinar-hi més doblers.

Per tant, Sr. President, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Oliver. Passam al debat número 19, de totalitat, secció 23, Conselleria de Presidència i Esports, i la secció 73, Institut Balear de la Dona.

En primer lloc, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ja entrant a la recta final d'aquest maratonià debat de pressuposts, me toca a mi ara presentar l'esmena a la totalitat del Grup Esquerra Unida i Els Verds a la secció 19, no, perdó, bé, a la Conselleria de Presidència, la 19 és una altra que he fet avui de matí.

Concretament, centraré la meua argumentació, donat el temps que tenim i perquè a més hem volgut aquest any fer-ho d'aquesta manera, situant el que crec que és massa habitual ja en aquest govern i un poc especialment en aquesta conselleria, que és el que jo anomenaria política de propaganda, de publicitat, és a dir, anunciar coses que després queden molt pel camí o queden molt més curtes que realment quan s'anuncien. Perquè crec que ja som en el tercer pressupost, duim més de mitja legislatura, ja si es fa un poc de feina d'hemeroteca, d'agafar *Diaris de Sessions*, de veure compromisos presos, de veure coses preses, doncs un ja sap com mesurar el que se'n diu que es farà a partir d'ara, un poc comparant amb coses que s'han dit abans i que han funcionat o no han funcionat.

Per començar, un element que és de detall, però que té la seva importància: dia 10 de novembre, la consellera, a la Comissió d'Hisenda i Pressupost, ara fa unes setmanes, va fer la presentació del pressupost, molt àmpliament, molt extensament, amb molta profusió de detalls, però va iniciar la seva intervenció plantejant una espècie de declaració de principis i situant com a prioritari per a la seva conselleria les persones amb dependència. La qual cosa potser que sigui una realitat i es fa feina, sense cap dubte, amb les persones amb dependència. Ara bé, el Ministeri de Treball i Assumptes Socials posa en marxa, fa uns mesos, un Llibre Blanc de Dependència per fer un estudi en profunditat de com està aquesta situació arran de tot l'Estat espanyol, per afrontar la Llei de dependència que està a punt d'afrontar-se i que si surt bé crec que és un dels grans avanços de l'estat del benestar que s'ha de donar, que és, en definitiva, el quart pilar, podria dir-se de l'estat del benestar, i curiosament elaborar aquest Llibre blanc es compta amb dades de totes les comunitats autònomes menys dades de Balears. Balears és l'única comunitat que no presenta dades actualitzades per a la redacció del Llibre blanc, no ens sembla la forma més adequada de prioritzar i de tenir preocupació per a aquest sector.

Parlem de guarderies, per exemple, quantes vegades hem sentit dir i hem sentit prometre des d'aquí un pla de guarderies? És a la primera compareixença de la consellera, recent nomenat el Govern, aquesta va ser una de les promeses que es varen fer, una de les coses que es varen dir i que consta, ahir ho deia, no sé si era el Sr. Diéguez, a un dels debats, l'avantatge en relació amb altres institucions és que aquí tenim un *Diari de Sessions* i tot queda escrit, després se'n poden servir i veure com queda; sense anar més enfora, el propi 24 de febrer del 2004, es deia

per part de la consellera que "El pla de guarderies està actualment en redacció, una vegada que estigui acabat de redactar es posarà a disposició de tots els grups parlamentaris". Bé, som a finals del 2005, aprovam pràcticament els darrers pressuposts complets d'aquesta legislatura, els següents ja són de mig any, i continuam sense pla de guarderies.

S'ha parlat del bo-guarderia com a una de les grans aportacions. Es deia també aquesta mateixa data, el 24 de febrer del 2004, que el bo-guarderia havia començat el 2004, amb una dotació que aniria creixent progressivament fins arribar a la majoria de les famílies de les Illes Balears. El bo-guarderia significa de 300 a 400 euros anuals i arriba a prop de les 3.500 famílies, la majoria de les famílies que tenen fills en edat d'adquirir són 16.000, i això no arriba al 10% d'aquestes famílies i el bo, la quantitat concedida no arriba bé al 10% del que suposa la despesa d'una família per tirar endavant un bo-guarderia.

Voldria que se m'entengués que estic argumentant les contradiccions que crec que existeixen entre les declaracions i el que es diu, ho dic perquè si després es ve a dir és que vostès estan en contra, no, no, a mi me pareix bé que hi hagi aquest 10%, m'estim més aquest 10% que no res, ho dic perquè la demagògia és fàcil i es diu que des de l'esquerra es critica tot; no, no es critica tot, es critica el que es creu que s'ha de criticar. A pesar de tot, reconec que la nostra filosofia no és la del bo-guarderia, nosaltres consideram que això és una política assistencial, a nosaltres ens agrada més el que seria finançament, ajuda a creació de xarxa pública, en lloc d'ajudar la família perquè anar amb doblers a pagar una guarderia, una escoleta, allà on sigui, ens estimam més donar ajuda a ajuntaments perquè es crei una xarxa pública d'escoles. Però no és aquesta la discussió en aquest moment, seria un altre tema.

Jo vaig comptar fins a nou vegades, vaig fer un estudi una vegada, fins a nou vegades, la presentació de les famoses polseres contra maltractadors, presentació que s'anunciava cada vegada com a una cosa pràcticament feta i com a un gran avanç, com a una gran virgueria, encara dia 10 de novembre passat, es deia que estava a punt de posar en funcionament. No crec que sigui un tema per parlar-ne massa, de segons quins detalls, però jo crec que sense aprofundir massa, els que sabem de què anam a hores d'ara ja sabem que això no funciona. Però bé, si hagués funcionat hagués estat estupend, però... M'estic referint a la filosofia. Això és una cosa que havia d'anar als pressuposts del 2004, no del 2006; per tant això és com totes les pedres que s'inauguren, totes les inversions que..., això és un estil, una feina que nosaltres no consideram la més adequada.

L'any 2003 es va anunciar un conveni amb l'IBAVI de deu pisos per a dones víctimes de la violència domèstica; n'hi ha dos d'ocupats, n'hi ha dos d'ocupats i ja ha passat molt de temps; per tant hi ha vuit d'aquests pisos que continuen buits.

S'anuncià fa pocs mesos el Programa Alter per a joves en situació de conflicte escolar, perdó, escolar no, social, i s'anuncia aquest programa com una gran novetat, com una cosa molt positiva. Ho és, jo vull que consti en el *Diari* que reconec que és una iniciativa bona; però aquesta iniciativa substitueix el Programa Dalias, que també era una iniciativa bona i que destinava el doble de despesa que la que destina el Programa Alter, i es presenta el programa Alter com una novetat, com un

avanç, com un no sé què, i resulta que no ho és, resulta que és la meitat del que era el programa Dalias, que ja estava en funcionament i que també era bo i també era una iniciativa bona.

Amb el pla de lluita contra l'exclusió social ha passat una cosa similar a una sèrie de plans de què hem parlat aquests dos dies, el pacte per l'ocupació avui matí, mai no se sap; el 2003 es va anunciar que se'n faria un el 2004, perquè se'n faria un de nou perquè amb el que s'havia aprovat el 2003 no s'hi estava d'acord, se'n faria un de nou; després va passar el 2004, va passar el 2005 i no se'n va fer cap, i ara a la darrera compareixença es diu que, com que estava en vigor el del 2003, idò ja ha funcionat el que estava en vigor i quan caduqui se'n farà un altre de nou. El fet és que haurà passat tota una legislatura amb un pla que hi havia dins un calaix hivernat i sense cap pla nou contra la pobresa i l'exclusió social.

Les necessitats del centre base són òbvies, les llistes d'espera arriben a vuit mesos quan la llei permet un màxim de 90 dies per al certificat de discapacitat. Jo dedusc que, bé, dedusc no, sé que el portaveu que a la comissió defensava, discutia amb mi aquest tema, reconeixia que era un fet així, fins al punt que va transaccionar una esmena amb nosaltres per incrementar la despesa per regularitzar aquest tema. Per tant també estic d'acord que la que hi anava ja hi va, dins el pressupost, un programa de xoc de quatre mesos per superar aquest tema. *Chapeau*, però no és un programa de xoc, el programa de xoc solucionar el retard però continua, després tornarem agafar el mateix si no anam al fons de la qüestió. I el fons de la qüestió, bé, varen acceptar una transaccional que incrementava la meitat del que nosaltres plantejàvem; crec que tornarem..., a final d'any en lloc de vuit mesos estarem a quatre. Bé, serà millor i tot el que s'hagi pogut aportar per part nostra em pareix enormement..., em pareix positiu.

Com vostès saben es va inventar la targeta bàsica perquè es va recórrer com a inconstitucional la pujada de les PNC. Bé, ara ja comptam amb una llei, la 4/2005, de 22 d'abril, que planteja la possibilitat d'un increment del 25% de les pensions no contributives per part de les comunitats autònomes una vegada que ha quedat clar que tots aquests recursos d'inconstitucionalitat de l'època passada no tenien sentit. Això significaria passar de 300 euros a 380 l'ajuda les PNC que així i tot continuaran essent una desgràcia de PNC. Nosaltres pensam que seria oportú aprofitar que ha sortit aquesta llei estatal, enganxar-se a això, i ja que hi ha això passar als 380 euros.

El tema de residències -Sr. President, acab tot d'una; no m'acostuma a passar però m'he descontrolat un poc-, en el tema de residències no entraré a discutir la filosofia, que nosaltres ja sabem vostès que no hi estam d'acord, i vostès pensen una altra cosa, però el que sí els vull advertir és una cosa: vostès poden pensar el que vulguin, però haurien d'anar alerta a botar-se la llei vigent, haurien d'anar alerta a botar-se la pròpia llei que varen aprovar vostès. Aquí hi ha una llei aprovada per majoria del Partit Popular el 87, crec que és, d'acció social, que a l'article 19.3 impedeix que es facin residències i es concertin amb empreses amb ànim de lucre, ha de ser amb empreses sense ànim de lucre, està claríssim. El nostre equip de juristes està en aquests moments -d'advocats, no vull bravejar, no arribam a tant, un parell d'advocats que ens ajuden- està en aquests

moments estudiant aquest tema i podem tenir un problema legal important. Això a part de la forma en què s'estan concedint els concerts d'obra, que sembla que pateixen del mateix pecat que pateix el de Son Espases, i que per tant també es podria recórrer.

Acabaré amb dues coses molt puntuals. Crec que tot l'entramat que s'havia anat construint al voltant a la participació social i ciutadana ha anat morint progressivament; els consells de participació són una entelèquia; tot allò que va significar el Congrés de participació social i voluntariat que es va fer el 2002 ha quedat en no res i ens sembla una llàstima. I, per últim, creim que ja l'Oficina de Drets del Menor hauria d'avançar-se ja perquè passàs a dependre del Parlament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Sra. Mascaró, pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista...

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo em sum a tot el que ha dit el Sr. Rosselló i així m'estalviaré una part i per ventura podré entrar en coses més concretes, i entre tots ho feim tot.

Hem presentat esmena a la totalitat perquè entenem que aquesta conselleria, la de Presidència i Esports, dins allò que el Govern diu que és un pressupost eminentment social, en lloc de donar llum dona fum. Hi ha una existència, és a dir, una quantitat d'incongruències entre el discurs del Govern, els objectius que plantegen els pressuposts i les partides econòmiques que s'hi destinen. I faré una repassada a diferents programes.

Centres assistencials, les tres escoles propietat del Govern. Verge de la Salut, el 2005 reforma total, i per al 2006 ens planteja obres de millora, Sra. Consellera; què ha passat amb la reforma total, que encara no ha acabat l'any i (...)?, que no s'ha duit a terme. Magdalena Humbert de Maó, obres de millora; se'ls ha promès una escoles nova i no surt en el pressupost.

Mesures judicials i prevenció del delictes. La remodelació d'Es Pinaret, que està en marxa, havia de ser una realitat el 2004 però està en marxa. I esperam que el centre terapèutic, que també havia de ser una realitat el 2004, ho pugui ser el 2006, que l'any que ve el puguem tenir. Però hi ha coses molt curioses: diu la memòria del pressupost que es fa necessària, en temes de medi obert de prevenció del delictes i de mesures judicials, que es fa necessària l'ampliació dels recursos amb què es compta i implicar-hi les associacions sense ànim de lucre i les corporacions locals, però no hi ha partida per als ajuntaments perquè no n'hi havia l'any passat tampoc en el pressupost, i desapareix del pressupost 1 milió d'euros que anava precisament a aquestes entitats que col·laboraven amb les mesures judicials, amb mesures de règim obert per a joves que tenien mesures judicials. Com ho han de fer, idè?, han d'aportar els recursos aquestes entitats?, el Govern demana la col·laboració i, a més, que aportin la quantitat econòmica, és aquesta? Igualment diu que incrementaran el personal; com ho faran?, perquè el capítol de personal també ha baixat.

Protecció i acció social, una de les partides més socials del pressupost, una de les més socials, doblen aquell capítol que diu

el Pla de sanejament que s'ha d'anar rebaixant el capítol 2 de despesa corrent, no per destinar a coses socials sinó per al funcionament de la direcció general, mentre baixen més d'1 milió d'euros de transferències a ajuntaments i mentre baixen prop d'1,5 milions d'euros a entitats sense ànim lucratiu. On és la protecció i l'acció social d'aquest govern?, qui fa comptes que la faci?, de rifes? És aquesta l'aposta del Govern, que facem rifes?

Protecció i defensa dels drets del menor, l'Oficina dels Drets... Enguany puja el 20%, però encara no ha recuperat el 27% de la baixada de l'any anterior. Aquesta és la protecció del menor?

Família i unitats de convivència. El tema estrella de la conselleria era el Pla de família, perquè miri que n'hem menjat, de Pla de família, eh?, era el tema estrella, i jo voldria saber com ho faran, el 2006, si ho faran com el 2005, que del milió d'euros que hi havia precisament destinats a entitats que treballen en família n'han retirat més d'un 40% per gastar no sabem en què. És aquesta l'aposta del Govern per la família? A quines entitats de família?, només a segons quines i per a aquestes ja basta el que tenim?, o per totes les famílies, vol apostar el Govern?

Temes de planificació i ordenació. Ja ho dit el Sr. Rosselló: tornam revisar i revisar plans; per tant no hi entraré més.

Pensions i prestacions econòmiques. Baixa la partida de pensions i baixen les ajudes econòmiques aquestes individuals. Per què?, no hi ha una aposta del Govern en temes socials? Les pensions, les ajudes a aquestes persones que no tenen no ja per arribar a final de mes, sinó ni per començar el mes, aquesta és l'aposta del Govern?, o només és una aposta social per a una part de la societat? Els exclosos no formen part de la societat, Sra. Consellera?

Mantenen la xifra inicial que hi havia el 2005 per a renda mínima d'inserció, aquesta partida que es passa als consells insulars, però és que el 2005 no l'han gastada tota, el 2005 també n'han retirada una part abans de passar-ho als consells insulars. Què pensen fer, enguany? És aquesta l'aposta social del Govern?

En temes de joventut puja, puja relativament aquesta direcció general, però curiosament baixen les partides destinades als consells insulars. Ja van baixar un poquet l'any passat i baixen enguany. Clar, tot d'una no entenem per què, però ara ho entenem, per què: crearem empreses noves, el 2007 les passarem als consells insulars i comptarem aquests dos darrers anys que hem gastat en els consells insulars; com que haurem gastat poc n'hi traspasarem poc, això és la política de traspàs de competències que practica el Partit Popular. Ho hem vist amb educació, ho hem patit i vist també amb sanitat, i ara ho veurem amb joventut als consells insulars.

Direcció General d'Esports. Incrementa, però curiosament..., incrementa, no és el 300% de l'any passat però és un 5%, però curiosament tornen a baixar les transferències als consells insulars, i desapareix una partida d'esports destinada a associacions, aquestes que anaven supòs que per convocatòries; per què desapareix? I per què apareix de cop una partida de 57.000 euros per a ajuntaments, dins esports? Si no ho sap jo li

ho diré, per què apareix: perquè fa un any que va decidir pagar-los a l'Ajuntament de Sineu per temes d'esports, i cap altre ajuntament no ha trobat ajudes d'esports del Govern, de la Direcció General d'Esports no; en canvi l'Ajuntament de Sineu sí, i li deman per què passa a Sineu durant deu anys 57.000 euros cada any i als altres ajuntaments no. No sé si és perquè qualcú hi ha d'anar a viure.

En tema de residències, la seva política de residències és ben curiosa. En farà moltes, no en pagarà cap, i després fa comptes concertar, com molt bé deia el Sr. Rosselló, concertar, quan la llei aprovada pel seu partit no li ho permet. Demanen un solar a un ajuntament, diuen als del poble -van a posar la primera pedra i tot-, els diuen: "tendreu una residència", que ningú no garanteix que la gent del poble on han aportat el solar hi tenguin plaça, a la residència, perquè de cada 100 places que facin 40 seran estrictament privades, que l'empresa que la construeix hi posarà els clients que voldrà al preu que voldrà, i el 60% restant seran concertades, i a bon preu, perquè ja figura el preu sobre les bases, i si són concertades vol dir que el Govern hi enviarà les persones més necessitades, que potser a Montuïri hi enviaran una persona de Palma o de Calvià, i la gent de Montuïri no en tindrà. Però vós us passejareu el 2007 en ser l'hora de les eleccions i els direu: "Us feim una residència; us feim a una residència a un solar que és vostre però que vosaltres segurament no hi podreu anar, que jo concertaré i que la llei no m'ho permet", una llei que no varen voler canviar perquè quan Esquerra Unida va presentar la que tenien preparada en forma de proposició no de llei la varen rebutjar, i ara o bé en presenten una aviat i corrent, o estaran incomplint la llei, una llei aprovada per aquest parlament, Sra. Consellera.

Per tant jo em continuu demanant on és l'aposta social d'aquest govern i on és el pressupost que aposta per les polítiques socials, Sra. Consellera. Avui matí acusàvem la Conselleria de Salut de ser la conselleria de propaganda; a la seva li direm que és la conselleria de promoció, però de promoció del Partit Popular i res més. Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica té la paraula la representant del Grup Socialista, Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el meu grup ha presentat una esmena a la totalitat perquè aquest pressupost que presenta Presidència i Esport no s'ajusta a les necessitats socials d'aquesta comunitat autònoma. Els companys que m'han precedit han dit moltes coses que jo tenia ja preparades, per la qual cosa també, com ha fet la Sra. Mascaró, per ventura podrem incidir en unes altres.

En primer lloc, Sra. Consellera, li he de dir que la memòria del seu pressupost és, com cada any, una mena de receptari de bones intencions, amb unes frases més o manco grandiloqüents, però que després es concreten molt poc en les xifres que es detallen en el document del pressupost. Això per endavant, per tant aquesta primera reserva de caire general en relació a totes

els comptes que ens presenten. I en aquests comptes la preocupació social és poc explícita, i això és així perquè en una conjuntura en aquesta comunitat balear que presenta uns indicadors molt preocupants en el camp d'allò social, no es pot argumentar que hi ha ignorància o manca de materials per poder avaluar elements que són clau i que fonamenten molt poca cohesió social per la seva banda a la nostra comunitat autònoma.

Miri, li desglossaré alguns exemples. Començarem per l'Institut Balear de la Dona, la secció 73. El pressupost d'aquest institut només s'incrementa un 2,8% en relació a l'any passat; miri, 4 punts menys que l'increment del total del seu pressupost; poca atenció es pot dispensar, Sra. Consellera, amb una partida que cada vegada és més esquivada.

A la partida 64000, que correspon a la Fundació balear contra la violència de gènere, vostè posa 10.000 euros, però amb tota aquesta partida s'haurien de pagar les polseres antimaltractadors, que ja han mencionat els que m'han precedit; s'haurien de pagar uns materials didàctics que va presentar, com bé han dit els altres portaveus, però que no ha vist ningú, almenys en aquesta cambra -jo no ho demanat- no ho ha vist ningú, ho hauran repartit a qualque escoleta però, bé, sí que el que hem vist és la seva propaganda. I també s'han de pagar unes jornades lúdiques per a la família que, tot sigui dit, amb uns plantejaments lamentables. Com veuen, aquestes xifres tan ridícules i amb unes estratègies que representen un veritable despropòsit, vostè ens vol conscienciar sobre la violència de gènere a partir de gimcanes, de ponts tibetans, de rocòdroms i d'altres sortides rocambolesques que, la veritat sigui dita, sembla, Sra. Consellera, que se'n volen riure de nosaltres. Qui és la llumenera que ha presentat el dia contra la violència..., el *Dia contra la violència de las mujeres*, ni tan sols bilingüe, *jornada lúdica para la familia: gimcana, maratón, feria de (...) tradicionales, cuenta cuentos, maquillaje, circuito de manualidades...* Jo li deman qui ha estat que ha proposat aquest despropòsit, Sra. Consellera. Però mentrestant parlem de violència de les dones -això és el més trist, Sra. Consellera- encapçalam el nombre de dones mortes en relació al nombre d'habitants, i això és molt trist.

En relació a les polseres, tant el Sr. Rosselló com la Sra. Mascaró ja ho han dit: mesos i mesos de parlar-ne. Miri, realment fa dos anys, que en parlem, d'aquestes polseres; ha vengut fins i tot el vicepresident de la comunitat autònoma de Madrid a fer amb la consellera la presentació d'aquestes magnífiques polseres que s'havien de connectar amb les víctimes i els agressors via satèl·lit, i que informarien com un llamp quan l'agressor rompés l'ordre l'apropament. El que sabem fins ara és que no hi ha cap transcendència. Vostè dia 10 de novembre a la comissió així ho va dir, va dir: "Quan sapiguem si funcionen, en tenim una, ja les posarem en marxa", però, la veritat, Sra. Consellera, miri que és senzill: funcionen aquestes polseres?, perquè ens té una mica intrigades, eh? Allò del satèl·lit també ens té francament preocupats, perquè potser és que, com que estam tots a la lluna, no ens n'hem assabentat i falta un conveni per signar. Després varen dir també que un director general, si no trobaven un voluntari, se la posaria; supòs que això ja ho deu haver dejectat tot d'una.

Quant a les escoletes laborals -també ho han dit- el 2004 vostè va anunciar aquest pla d'escoletes laborals per conciliar vida familiar i laboral, però jo sempre la sent parlar de l'escoleta

d'ASIMA, que efectivament ja està inaugurada; d'una escoleta laboral a Son Llàtzer, que està anunciada i està començada però no està acabada, Sra. Consellera; i davant tot això vostè assigna 500.000 euros al pressupost per fer escoles d'aquest tipus, que és una xifra molt considerable si la seva velocitat de gestió, Sra. Consellera, és, de cada tres pressupostos, una escoleta laboral.

Quant als centres de dia i a les residències de gent gran, em sumaré dient que efectivament tot allò de la gestió és obscurantisme total, el que sempre els ha caracteritzat, a vostès. Per una banda -ja ho ha explicat molt bé la Sra. Mascaró- van en contra de la llei que vostès mateixos varem aplicar, un 60% que es reserven, un 40% d'externalització. Aquí evidentment hi veim, com els nostres companys portaveus, un negoci social per part vostra.

Quant a l'esport, també fa dos anys que anuncien la llei per l'esport balear, vostè i el seu director general, i a dia d'avui no sabem res d'aquesta llei. Supòs que haurem d'esperar el 2006.

Llavors, Sra. Consellera, esperam la Llei de l'esport balear. Esperam el tema de les escoltes, que vostè sigui ràpida i efectiva, no que en surti una cada tres anys. Esperam el Pla de lluita d'exclusió social, que..., i ara ja ho ha donat per vençut; jo li he de dir que vaig presentar en comissió una proposició no de llei per a la lluita d'exclusió social i el seu grup, Sra. Consellera, no va acceptar ni un sol punt de la proposició no de llei. Esperam veure el material i l'efectivitat del material didàctic per la violència de gènere. Esperam que vostè sigui valenta, pugui aquí i ens expliqui ben clarament la gestió de les residències de la gent gran i dels centres. Esperam la Llei de la igualtat de la dona, de la igualtat de la dona, que per començar ja hauríem de començar a canviar-li el nom. I, la veritat, Sra. Consellera, ja li ho han dit, en el seu departament tot és màrqueting, tot és publicitat, i els altres, la societat, hem d'esperar. A més li he de dir que amb tot això, Sra. Consellera, a l'oposició vostè no li facilita gens ni una mica la (...) per poder mirar com vostè gestiona, perquè moltíssimes vegades no contesta les preguntes que se li fan, escrites i orals.

En relació a la remodelació d'Es Pinaret, que efectivament ja l'han començada, jo només és per una cosa d'higiene..., mental, és a dir, vostè en comissió dia 10 de novembre va dir que ja havia començat la remodelació integral d'Es Pinaret; va anunciar també que farien tallers, mòduls interns; va dir: "el dia abans he posat una pedra per a un taller d'aquest tipus", i també va dir que tenien la piscina enllestida. Bé, jo pens que els mòduls, els tallers i la reforma d'Es Pinaret és molt important, però no sé per què la piscina ha estat allò més prioritari per a vostès, tenir-la acabada, perquè no és una qüestió de fer-li befa, Sra. Consellera, és una qüestió de política i de prioritats en aquest sentit.

Quant a l'atenció a la discapacitació, tal i com han dit els que m'han precedit, du tres pressupostos, i jo li deman: què ha fet en educació especial?, què ha fet en inserció laboral? És fàcil, això, pujar i contestar-ho. Què ha fet per a aquelles famílies que conviuen amb fills amb discapacitació, que són grans i que per tant tenen un alt grau de dependència familiar?, més que quan eren petits, és a la inversa que les altres persones. Per al tractament de trastorn de conductes què ha fet, Sra. Consellera?

Li dic tot això perquè a la seva compareixença, tal i com l'hi ha refrescat el Sr. Rosselló, vostè va dir que hi havia dos grans col·lectius que serien l'estrella i la nina dels seus ulls el 2006, que són els dependents i la família. Però, miri, a ningú, al Partit Socialista i als altres grups em pareix que tampoc, vostè no ens ha acceptat ni una sola esmena per ajudar aquestes persones. Miri, vostè no m'ha acceptat ni una esmena perquè aquelles persones que tenen un habitatge habitual i volen estar en aquest habitatge de forma voluntària, hi hagi un foment per poder arreglar en aquests domicilis particulars totes les barreres arquitectòniques. Vostè, per exemple, també ha rebutjat facilitar el manteniment d'una persona que presenta dependència, sigui psíquica, física o sensorial, que pugui estar, amb una ajuda econòmica, en el seu domicili habitual, social i familiar.

I li he de recordar, Sra. Consellera, el que varen dir aquests col·lectius precisament en aquesta seu del Parlament dia 1 de desembre de 2005, Dia Mundial de la discapacitació, fa molt poc temps, on vostè i la Sra. Vicepresidenta, que hi eren presents, i jo mateixa com a testimoni, varen dir, titular: "Els discapacitats avui per avui encara no formam part de la seva societat". Quedà vostè tranquil·la, senyora, quan els va sentir, Sra. Consellera?, perquè, francament, col·lectiu rere col·lectiu, quan pujaven a aquesta banda on jo estic ara, era una sentència demolidora. I a més li he de dir una cosa: aquestes sentències que varen fer aquestes persones que pateixen dependència, aquestes sentències no es curen amb llàgrimes, com va sortir en algun mitja que havien sortit d'alguns ulls, es curen amb polítiques concretes i amb doblers, Sra. Consellera.

I ja per acabar li he de dir que la ruptura de l'equilibri territorial amb marginació constant cap a l'illa de Menorca és flagrant, i li vull detallar perquè quedi constància en el *Butlletí*. El 2004, i emparats en la Llei de pressupostos, el Govern va aprovar una aportació extraordinària de 6,5 milions d'euros al Consell de Mallorca per a l'Institut de Serveis Socials en concepte de personal eventual i increment de despeses corrent. Això no estava previst a la Llei de transferències de benestar social i, per tant, va alterar l'equilibri que allà es va acordar: un 9% per a Menorca, un 11% per a Eivissa i Formentera i un 80% per a Mallorca. El 2004 el Govern comprà l'Hospital Militar de Palma per valor de 7,2 milions d'euros; res previst per a l'illa de Menorca, per als menorquins i les menorquines. Més tard un conveni també que es va signar amb el Govern central i l'autonòmic permet disposar de 50 milions d'euros, 25 per a cada institució, i només es reserven 2 milions d'euros per a Menorca.

El 2006 es diu en els seus pressupostos, Sra. Consellera, 1,7 milions d'euros al centre de Cas Serres d'Eivissa, sense cap explicació. Li deman, és senzill: i a Menorca?, i els menorquins?, res, Sra. Consellera? M'ho pot explicar, això, quan li toqui el seu...?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, anirà acabant, per favor?

LA SRA. SALOM I SOLER:

Sí. I ja per acabar, han aprovat ara, la setmana passada, el 16 de desembre, la Llei de la joventut en el darrer Consell de Govern sense permetre que altres administracions, com ara el

Consell de Menorca, presentassin cap esmena. Quin sentit té, i ja ho han dit els meus companys, que el dia 1 de gener del 2006 sigui la data per fer les transferències de joventut -del 7- als consells, si abans... -del 7-, si abans les buiden de contingut? Vostès creen aquestes quatre empreses públiques utilitzant com sempre la foscó, la Llei d'acompanyament per gestionar polítiques de joventut sense passar pel debat parlamentari adequat. I si continuam amb aquest tema li hauré de recordar que el Pla estratègic de joves del 2005-2008 torna estar sense partida pressupostària i tot això Sra. Consellera és molt lamentable.

I ja acab Sr. President i gràcies pel temps que m'ha donat de més. Dir-li que promoció social efectiva, no, vostès no en fan, és mentida, menteixen i enganen. Allò que sí hi ha i ja li ho ha dit el Sr. Rosselló, me sembla, una promoció del seu Govern. Està ben clar Sra. Consellera que ven el que no fa i fa el que no ven.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Govern s'obri una qüestió incidental i té la paraula l'Hble. Consellera Sra. Puig i Oliver.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Està clar que no coincidim en els plantejaments i jo estic convençuda de què aquests pressuposts són i serveixen per plasmar realitats i per dur endavant actuacions i propostes i en algunes coses ben palpables, com poden ser infraestructures. Estic convençuda que la meva conselleria en cap cas és de propaganda, sinó tot el contrari perquè realment va en benefici d'aquests col·lectius, com comentaven vostès fa un moment, que jo vaig anomenar a la compareixença de pressuposts, aquests col·lectius que més ho necessiten i que efectivament i començaré pel principi de les preguntes i un d'ells és el de les persones dependents.

Persones majors o persones que tinguin una discapacitat, o persones que tinguin una malaltia que al final se cronifica i que necessiten d'uns recursos especials. Me comentava el Sr. Rosselló, feia referència a la Llei de dependència que l'Estat té previst aprovar aquest divendres en el Consell de Ministres. Jo aquí sí que m'agradaria fer una aportació, ja que no l'he poguda fer enlloc més. A mi m'agradaria fer l'aportació de què seria interessant que aquesta Llei de dependència fos igualitària per a totes les persones dependents de tot l'Estat, esper que així sigui. Esper que també defineixi de forma seriosa allò que són els distints graus de dependència. I l'altra, que m'agradaria saber quin és l'aportació que haurà de fer aquesta comunitat autònoma. Jo he sentit declaracions del ministre de Treball i Assumptes Socials allà on ha dit: "que vendrà cofinançada per l'Estat i per les comunitats autònomes". I crec que està molt bé que això se negociï amb les patronals i sindicats, però crec que també seria interessant, no només que se'ns hagués consultat, sinó que se'ns hagués informat de quin és el contingut d'aquesta Llei de dependència.

I demanaria, si aquesta llei s'aprova, esper que sigui així, que realment se compleixi l'aportació que s'ha de fer. Jo li diré que en aquesta comunitat autònoma tenim projectes que duim endavant a favor d'aquestes persones dependents i que precisament l'única aportació que ens fa falta en aquest moment és l'aportació de l'Estat. Una anualitat que havíem de cobrar durant aquest any 2005 i que ja tindrè temps de fer-hi referència i que anava precisament destinada a aquestes persones dependents.

I ja que xerram de persones dependents, xerraré del model de residències. Un conveni que varem firmar amb Madrid, allà on se preveia la construcció de 10 centres especialitzats, alguns d'ells a l'illa de Mallorca, alguns a l'illa d'Eivissa i també a Menorca. Són residències totalment públiques i són residències autonòmiques. S'ha tret la licitació d'aquestes obres i és obra pública. Per tant, les persones que podran ingressar i ser usuaris en moments determinats d'aquestes residències, comptaran amb els mateixos beneficis que ara pot comptar una persona que està a les úniques dues residències que tenim, concretament a l'illa de Mallorca, La Bonanova i Felanitx.

Un altre model que varem decidir treure endavant és la construcció de 10 residències més, geriàtriques únicament, per a persones majors a distints municipis de les nostres illes. He de dir que no vulnera cap llei, ni vulnerarà cap llei. Hi ha un informe de la junta consultiva de contractació que permet la concertació d'aquestes places. I jo el que li vull dir és que la tasca que farà aquesta conselleria és que a finals de l'any 2006 algunes d'aquestes persones que ara estan en llista d'espera, qualcú està en el número 800, veu cada any que s'avançen 2, 3 o 4 places, només s'avança quan alguna persona, per desgràcia, mor a les residències de Felanitx i La Bonanova i queden 2, 3, o 10 places cada any, veurà que l'any 2006 tindrà una assignació d'una plaça a qualsevol d'aquestes residències. Aquesta és la política real i de fets que du a terme aquesta conselleria.

Quan jo vaig anar a la presentació d'aquests pressuposts, vaig anunciar dos programes nous, un era el bo-residència i l'altre era el bo-respir, amb una dotació pressupostària per començar de 500.000 euros i que permetrà començar a ocupar aquestes places. Per tant, jo crec que no hi ha política més real que quan una persona realment té una necessitat i la seva família també pugui optar en un moment determinat per una plaça a una residència. Però és més, tot això se va completar amb la construcció i la possibilitat de què els municipis que volguessin poguessin fer centres de dia, n'hi ha hagut 14 a Mallorca i 2 a Menorca, que varen optar perquè el Govern de les Illes Balears les pogués finançar el 100% d'aquestes infraestructures. I bona part d'ells en aquest moment estan en funcionament, són de corporacions locals. Per tant, són centres de dia total i exclusivament públics.

Una altra pregunta que me feia el diputat d'Esquerra Unida, era en relació al Pla de guarderies. Un pla que se va redactar, que està a la Direcció General de Serveis Socials, però jo he de dir que moltes vegades crec que és molt més important la dotació econòmica que se fa per a aquest pla i les polítiques reals que se duen endavant. I jo li diré que per a guarderies aquesta conselleria va ser la que va deixar de perdre les ajudes que donava el Ministeri de Treball i Assumptes Socials per fer aquestes escoles laborals de 0-3 anys. L'any 2003 la dotació

econòmica no hi ha era, vol dir que en aquesta comunitat no se construïen i ara en tenim dues, ASIMA i Son Llàtzer, però no hagués estat així si haguessin continuat governant vostès perquè realment no s'havia fet l'aportació econòmica, la vàrem haver de fer amb una dotació extraordinària per no perdre la dotació que ens feia el Ministeri de Treball i Assumptes Socials.

Però a més d'això, hi ha hagut una dotació de 900.000 euros destinada a guarderies públiques, de corporacions locals i de la qual se'n beneficien tots els municipis de les nostres illes que volen apostar per construir aquestes infraestructures i que crec que també compten amb el suport de la Conselleria d'Educació.

A més d'això, se'm parlava també d'un programa que jo crec que ha estat molt important dins la Direcció General de Família i que ha estat el bo-guarderia. És veritat que en un moment determinat quan nosaltres la vàrem presentar, vàrem dir que volíem arribar al màxim de la població infantil de 0-3 anys, la computada i escolaritzada, 0-3 anys en aquest moment són 10.000 nins. Per a l'any 2005 nosaltres vàrem fer una aportació d'1,5 milions d'euros, això vol dir que vàrem arribar al 33% aproximadament i que serien 3.300 nins. I quan jo vaig venir a la comissió també vaig dir que augmentàvem aquesta dotació a quasi 2 milions d'euros, però sobretot amb una prioritat cap a les famílies monoparentals en aquest cas, incrementant l'aportació econòmica que reben per assimilar-les en allò que serien les famílies nombroses i en allò que serien igualment les famílies que tinguin un nin amb discapacitat. Per tant, si sumam aquest global, més la inversió que s'està fent a les guarderies pròpies, a Maó i les de Palma, tenim un total de 2,5 milions d'euros. Si això ho comparem amb les inversions que se feien en aquestes guarderies pròpies l'any 2003, pràcticament les duplicam. Són inversions materials, de mobiliari i també altres tipus d'inversions de personal, però que en aquest cas són absolutament necessàries per al personal poder atendre aquests infants.

Parlava també el diputat d'Esquerra Unida del tema de la dona. Jo tenc confirmat en aquests moments, que dels pisos que nosaltres vàrem anunciar del l'IBAVI, actualment estan ocupats 5 pisos per 5 dones i els seus fills. A mi me seria igual que si d'aquests pisos se n'hagués ocupat un, el més important és donar la possibilitat en aquestes dones que si és necessari i han de sortir del domicili habitual, del domicili familiar, tinguin una possibilitat de poder refer la seva vida. Jo crec que realment aquesta és la política que ha de dur a terme l'Institut Balear de la Dona. Enllaçaré aquí amb la pregunta que me feia la Sra. Salom que me deia que només havia augmentat un 2 o un 2 i busques per cent aquest any. Però és que jo crec que també hem de comparar amb allò que hem augmentat aquests dos darrers anys, en total hem augmentat un 63% aquest pressupost. Arribam a quasi 3,3 milions d'euros. Això ha permès fer actuacions noves, però també és veritat que no només és important moltes vegades la consolidació pressupostària d'un programa, sinó que també és important una consolidació social. L'any 2005 vàrem tenir més de 20.000 consultes, això vol dir que doblam les de l'any 2003. És veritat que l'Institut Balear de la Dona se va posar en marxa fa pocs anys, però jo crec que hem seguit una bona línia d'actuació.

Quant al tema de les polseres per a maltractadors. Jo vaig confirmar a la compareixença i és cert que en aquests moments en aquesta comunitat autònoma hi ha un dispositiu de detecció

de proximitat, que està en proves, però també és cert que no se treurà i no se posarà a disposició dels jutjat fins que realment no se puguin confirmar que no hi ha cap zona de les nostres illes que se quedi fora cobertura. És un sistema que jo crec que en aquests moments he de dir i afirmar que funciona, almanco és així a la comunitat autònoma de Madrid. Vàrem poder veure, crec que fa una setmana o 10 dies, que el vicepresident el va posar ja a disposició de l'autoritat judicial, en aquest cas són els jutges els que sempre decidiran si s'ha d'implantar aquest sistema, sempre que hi hagi una sentència condemnatòria. Per tant, me regeix amb allò que vaig veure, les declaracions en aquest cas de la comunitat de Madrid, però en tot cas dir-los que nosaltres el tenim en proves i fins que no hi hagi una seguretat exclusiva sobre aquest tema, no se podran posar en marxa a les nostres illes.

El programa Alter. Jo també li agraeisc que vostè m'hagi fet un reconeixement de què és un programa que funciona, ahir ho comentava precisament també un diputat, crec que era el Sr. Riudavets, quan li comentava al conseller d'Educació que dels programes que havia trobat més interessants era precisament el programa Alter i que pertanyia a la nostra conselleria, però evidentment ho feim en col·laboració amb la d'Educació, perquè és un programa que s'implanta als centres educatius i als instituts. És important perquè hi hem destinat un pressupost, jo crec que considerable, 400.000 euros que són propis perquè el programa Dalias, vostè recordarà que eren fons europeus. A mi també m'hagués agradat poder seguir amb el programa Dalias, si hagués tengut fons europeus, però estaven gastats. Per tant, vàrem decidir fer un programa propi, sobretot un programa de prevenció, per a aquests nins que estan en una edat d'entre 14 i 16 anys, que tenen molts de problemes d'absentisme escolar, que tenen problemes de disciplina. I sincerament, de 60 nins que han passat per aquest programa educatiu, crec que els resultats han estat més que positius. Per això, per a l'any 2006, s'incrementa aquest programa també i se dona la possibilitat a tots els instituts i municipis que ho vulguin fer-ho que ho facin. He de dir que realment és un dels programes pel qual nosaltres hem rebut més agraïments, des de la nostra conselleria per part dels municipis que han considerat que era un programa positiu.

El Pla de lluita contra l'exclusió social. Miri, si se va aprovar un pla l'any 2002, el que havíem de fer nosaltres era aplicar-lo, el que no podíem fer era deixar d'aplicar un pla i aprovar-ne un altre. De totes formes jo vull fer una puntualització important, vostès saben que el tema d'exclusió social està transferit als consells insulars, el que fa aquesta conselleria és planificar, planifica i estableix les línies bàsiques per les quals s'ha de regir el tema d'exclusió social. I Sra. Salom, sí que compta aquesta part de la població i compta de forma important. Només posaré uns exemples, la renta mínima l'any 2003 tenia una dotació d'1,9 milions d'euros i ara en té 2,7 i va directament als consells insulars. O el Pla contra la pobresa, o el Pla gitano i a més, jo ho vaig dir a la compareixença també de pressuposts i no ho volia tornar utilitzar aquí, però ho hauré de tornar dir i l'increment de l'IPC és l'Estat. Nosaltres feim sempre la mateixa aportació. Les PPB (Pla de Prestacions Bàsiques) per als municipis, per a aquests serveis primaris està doblat, l'ha doblat aquest Govern. Per tant, jo crec que és una demostració més que clara de què realment aquesta població compta per a nosaltres. I el Pla d'exclusió social, nosaltres l'elaborarem l'any 2006, té una vigència crec que fins el mes d'abril. Evidentment se farà una avaluació d'allò

que ha estat la implementació d'aquest pla i quan acabi l'anterior vigència l'aproverem. Però no deixarem un pla a mitges.

Una altra pregunta que m'han fet és la del centre base. El Sr. Rosselló també ha reconegut aquí que jo a la compareixença vaig dir que evidentment havien de treure un pla de xoc, és important perquè és un problema que està enquistat, hi ha una llista d'espera de 2.000 persones, no d'un any, ni de dos, de cinc, sis o set, igual que les llistes d'espera de les residències. Hi ha una dotació per contractar 4 equips de valoració. Està clar que si això funciona durant mig any, reduïm aquesta llista. Però a més, jo vaig afegir que ara hi ha un equip i que sempre n'hi haurà dos. O sigui, vol dir que sempre intentarem que no se produeixi altra situació com les que s'estan produint fins ara. Realment és trist que una persona que tenguí una discapacitat no pugui tenir una valoració per anar a un centre ocupacional, o no pugui tenir una valoració per anar a un centre de dia, quan és absolutament necessari.

Me demanaven també el tema de la reforma d'Es Pinaret i el tema de la piscina. Jo crec que totes les reformes que feim a Es Pinaret són importants, totes, ho són les que fan referència a temes de tallers, perquè aquestes persones tendran una possible reinserció, podran aprendre un ofici. És importantíssim el centre terapèutic perquè pensem que més d'un 50% d'aquests menors tenen problemes de drogadicció, alguns tenen problemes de salut mental. Però també és veritat que són molt importants totes les activitats lúdiques i esportives que puguin fer aquests joves a fora. Jo crec que era necessari fer la piscina, jo tal vegada li hauria de demanar a vostè si creia que era important la piscina del Joan Crespí, que fa 7 anys que està a un magatzem. Jo crec que era més important construir una piscina que s'utilitza des del primer dia, que comprar una piscina per estar a un magatzem i construir l'edifici per posar-la. Per tant, jo crec que aquests reformes fa un mes que nosaltres vàrem posar la primera pedra de l'ampliació del despatx per poder fer activitats, però és que les reformes estan començades, hi ha alguns mòduls reformats. Estic convençuda que a principis de l'any 2007 canviarem el concepte de justícia juvenil amb tota aquesta millora que haurem fet en aquest centre.

El tema de família, el tema de família, perdoni que li ho digui, és sagnant. La Direcció General de Família l'any 2003 tenia un import de 600.000 euros, aprovam un pla i té un import de 2,3 milions d'euros. Què feim amb aquests 2,3 milions d'euros? Ajudes a les famílies de les nostres illes. Evidentment prioritzam aquelles que tenen una possibilitat d'exclusió social, però no me digui vostè que no em fet els programes importants per poder dur a terme, a part de la nostra conselleria, hi ha mesures importantíssimes que estan emmarcades dins aquest pla, des de la Conselleria de Treball, des de la Conselleria d'Educació, presentades fa molt poquet pels temes de conciliació de vida laboral i familiar. I a més, és un programa que té una implantació de 4 anys, que en 2 anys té un increment espectacular de quasi 2 milions d'euros i que crec que seguirà augmentat per poder ajudar aquesta situació que nosaltres consideram bàsica.

Me feien referència també al tema d'esports. Jo crec que no desapareix cap partida, és molt fàcil utilitzar les dates concretes d'una partida perquè pot ser que en un moment determinat se decideixi invertir més en temes de manteniment o en temes

d'inversió. El que sí és cert és que incrementen les ajudes que van destinades directament als esportistes i no hi ha només un municipi a les nostres illes que hagi rebut ajuda per part d'aquest Govern i d'aquesta conselleria, aquí hi ha el batle de Manacor, que ens ho conti quan pugui aquí. Que ens ho conti el batle de Maó com ha construït el pavelló perquè jugui el Menorca Bàsquet a l'ACB. O el Consell Insular de Menorca, que ens ho contin, d'on han rebut aquest import.

Me demanaven també respecte al tema de la dona, hi tornaré perquè se m'ha oblidat, quant al pressupost de la Fundació Balear Contra la Violència de Gènere. Sra. Salom, el que vostè ha dit és una afirmació incerta, jo no tenc un pressupost de 10.000 euros per destinar a la fundació balear, tenc un pressupost de 30.000 euros, però això és únicament una aportació. Vostè sap que la fundació se nodreix de totes les administracions de les nostres illes, que és el Govern, els tres consells insulars...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, vagi acabant per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Sí President, ja acab.

A més de totes les empreses, hi ha hagut GESA, Arabela, d'altres empreses que han fet aportacions econòmiques i l'import i el pressupost d'aquesta fundació no està en aquests pressuposts. Després m'ha afirmat també que nosaltres no havíem repartit el material didàctic, és totalment incert Sra. Salom. Hi ha hagut reunions per part de la directora general d'Ordenació de la Conselleria d'Educació i la directora de l'Institut Balear de la Dona amb tots els professors del centres que han volgut, per fer la implementació d'aquest material didàctic. I està repartit la possibilitat de què puguin tenir-ho tots els centres i ara que vostè està parlant amb el conseller de Menorca, m'agradaria li fes la consulta perquè és membre d'aquest patronat.

No sé si m'he deixat qualche pregunta. Sí, m'agradaria fer una darrera puntualització en el tema de les persones amb discapacitats. Evidentment jo també era aquí quan se va produir aquest acte de dia 3 de desembre. Jo crec que aquestes sentències tan fermes que feien aquestes persones anaven dirigides a la societat en general perquè és veritat que creim que són nosaltres els que realment tenim una incapacitat per comprendre les dificultats que tenen aquestes persones. Però jo sí li diré tot el que ha fet la meva conselleria per a ells. El tema de l'educació especial, crec que no m'ho ha de demanar a mi perquè és una competència de la Conselleria d'Educació. Igual que el tema de d'inserció laboral que és de la Conselleria de Treball. Allò que me correspon a mi, que són tos els centres assistencials, li puc assegurar que per primera vegada aquesta comunitat autònoma, després de la transferència de competències als consells insulars, ha fet una dotació de 3,5 milions d'euros, distribuïts entre els consells insulars de Mallorca, Menorca i Eivissa i Formentera perquè poguessin tenir més places aquestes persones amb discapacitat. I ha concertat directament aquesta conselleria amb competències que

li són pròpies, tots els serveis d'oci i de respir, que fins ara no tenia, amb 1,5 milions d'euros més.

A més d'un tema que és transcendental i és que tots aquests centres no havien pogut fer inversions des de feia molts d'anys, perquè no hi havia cap administració que els portés recursos. Aquesta conselleria l'any passat va aportar 2,5 milions d'euros per a reformes directes a les associacions i l'any 2006 n'aportará 7,5. Per tant, jo crec que la inversió que s'ha fet en persones amb discapacitat des d'aquesta conselleria no se pot comparar amb molts de pressuposts des de fa molts d'anys.

I no sé si me deix qualche pregunta, supòs que sí, Sr. President. Ho contestaré a la rèplica.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica el representant del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, Hble. Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, jo crec que de la intervenció de la Sra. Consellera més o manco se dedueix que les distintes coses que jo he plantejat no anaven massa desencaminades. Evidentment jo no he dit que no s'havia fet res en discapacitats, ni res de tot això. Jo he dit el que he dit de cada cosa que he dit i s'ha contestat el que s'ha contestat, que és poc. Per tant, més o manco no anaven molt desencaminats.

Començaré pel principi i no per entrar i repetir, perquè tampoc la discussió no és qüestió de cansar-nos ara en aquestes hores. Damunt la Llei de dependència estatal, que sense cap dubte és un tema molt important, decisiu, jo li reconec que jo hagués estat d'acord que hi hagués hagut un debat, no només amb agents socials, sinó amb comunitats autònomes. El meu model federal d'Estat du això, per tant, si no ho ha fet el Govern socialista és el seu problema, jo ho hagués fet. Ara, no és això el que jo li he dit, el que jo li he dit és que un any abans el ministeri va posar en marxa un llibre blanc per veure quines eren les necessitats de cada una i l'única comunitat autònoma de tot Espanya que no va enviar dades va ser Balears. Això no vol dir que ho desautoritzi tot, però és així i vostè no m'ho ha desdit, com quasi res d'allò que jo he plantejat.

Jo no he dit que no se facin polítiques, evidentment, generalment discrep de la filosofia, jo crec que vostès tenen una concepció assistencial i jo en tendria una altra. Però bé, és igual, tampoc no dic que se fiquin doblers, se fica despesa, etcètera. El que jo dic és que per una banda se fa una política de publicitat i propaganda absolutament desmesurada, sense cap dubte, l'exemple tòpic són les polseres, anunciant-les 9 vegades i encara no existeixen, home! Vostè comprendrà que la política de les primeres pedres i les inauguracions tothom la fa i se fa el que se pot, però no s'han de passar. Això ja és absolutament desmesurat. I una altra cosa és aquesta política d'embullar la troca, que se podria interpretar com un intent de confondre el personal, cosa que no crec, perquè aquí crec que som tots persones intel·ligents i ens entenem, sinó que respon a una

política d'excessiva improvisació. Com quedam en el tema de les residències? Són un 40% de privat amb un 60% públic, o tot públic? Cada vegada que obrim la boca no podem dir el contrari, no passa res, ja ho hem discutit. Fins i tot, aquí hi ha diputats asseguts que m'han defensat en algun moment que això era correcte, que això era la filosofia liberal que ells defensaven, ara el mir a qui m'havia dit això i jo li he dit tot el contrari i tants contents, cada un pensa el contrari. Però el que no podem dir és una cosa distinta cada setmana. És evident que estam parlant de residències amb un 40% de places privades i 60% de places públiques.

El bo-residència, aquest invent dels abonaments que tant li agrada. Home, hem de concretar què volem dir. Estam parlant de 500.000 euros per a finançament de places a residència. I què val el cost mitjà d'una plaça de residència anual? 1.500 euros. De quantes places estam parlant per tant, amb 500.000 euros d'abonaments residència per a un any? De 30 places. Això és *el chocolate del loro*. Aquí parlam de què vostès volen posar en marxa tot un sistema de residències amb el qual nosaltres no hi coincidim. D'acord, ja està, però no canviem, no embullem.

El mateix en el Pla de guarderies i escoles. Vostès no han fet un Pla d'escoles i el Pla d'escoles que vostè anunciava quan varen començar, no eren escoles laborals, que són les que vénen del conveni amb el Ministeri de Treball anterior, concepte amb el qual nosaltres no estam d'acord. I amb aquest concepte vostès han fet la de Vicepresidència i la de Calvià, sí, sí i ara faran la de Son Llàtzer amb el conveni que vàrem firmar amb el Sr. Zaplana, sí, sí. Això no és una política d'escoles globals per assistir tota la població. I no és un Pla d'escoles, és una altra cosa, podem estar d'acord una altra vegada o no podem estar d'acord, però és una altra cosa.

Per tant, jo crec que aquest és un poc... El tema d'Es Pinaret, podríem dir el mateix. Per a mi la crítica fonamental és que s'està fent un macrocentre que està més passat de moda que de rosca. Qualsevol teoria moderna pedagògica de tractament de menors amb dificultats, li dirà que jugar un gran centre d'aquestes característiques, això en els anys 70 bé, però ara no se fa enlloc. Se fan petits centres diferenciats i distints. I mentre tant, segueix sense complir la totalitat de l'aplicació de la Llei penal del menor, amb els centres de Menorca, d'Eivissa i d'altres coses.

I com que s'han encès el llum acabaré. L'exclusió social, clar que està transferida als consells, ja ho sabem, però la planificació no i amb el tema del Pla d'exclusió..., sobre aquest tema no li consent que ens prenguem per beneïts. Vostè va dir que hi havia un pla, que no hi estava d'acord i que en faria un de nou el 2004. Està en el *Diari de Sessions*. Ara, com que no se va fer, diu que com que n'hi havia un de vigent, el farem quan aquest s'acabi que és el 2006. El fet és que han passat la legislatura sense fer planificació, ni res en exclusió social.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. És evident Sra. Consellera que no coincidim de model social, ni de model de respondre a les necessitats de la societat. Infraestructures, n'anuncia, algunes sí que és cert que se faran, altres no hi podran anar tots perquè no s'ho podran pagar i s'hauran construït a llocs públics, però previ a això i a tot un procés de servei d'ajuda a domicili, de formació d'aquestes persones del servei d'ajuda a domicili, tasques de centres de dia que no necessàriament han de construir el centre, se poden fer residències que ja existeixen en el poble que no heu fet. Canviar de lloc persones majors que se comencen a desorientar, canviar-les de municipi, canviar-les de barriada de vegades, a part de què és molt més costós, és molt més problemàtic, i si no incrementau les ajudes a domicili, si no incrementau les partides que van a prestacions als ajuntaments que són els que es fan càrrec d'aquestes coses, és ver que moltes coses són dels consells insulars, però també és cert que vós anau baixant les partides de serveis socials als ajuntaments. Per tant, hi falta una tasca prèvia, aquesta concepció d'assistència social o de respondre a uns drets dels ciutadans.

Inversions en guarderies pròpies. Fa dos mesos des que va començar amb el pressupost que intent que em digui quines inversions ha fet realment amb les guarderies pròpies, en té tres, no és tan difícil que m'ho digui, quines ha fet?, perquè estaven pressupostades i quines farà el 2006. El Pla de guarderies no l'hem vist, és ver, tampoc no hem vist la partida dels doblers i també és cert que l'anterior govern tenia aquest pla, perquè no li deien de guarderies, li deien d'escoles dins educació, i n'hi havia molts més de doblers, i es va dur a terme. Vostès el retardaren, ara sembla que el tornarem a posar en marxa, però no sabem ni quina quantitat de doblers, ni quins ajuntaments s'hi han acollit ni on és el pla, perquè tampoc no l'hem vist.

El Pla de lluita contra l'exclusió social, és com d'acudit, si no fos tan trist. Li vàrem demanar, per escrit, si pensava dur-lo a terme, em va contestar que no estava aprovat, li tornam a demanar si el pensa dur a terme i ens contesta que l'està revisant. A un acte públic diu que l'està posant en marxa, a una pregunta plenària diu que sí, que l'aplicarà. Li deman una sol·licitud de documentació i m'envia el que havia elaborat el pacte de progrés, a trossos, trossos sí i d'altres no, però feia molt poc ens havia dit que el revisava i que per això no s'aplicava. I el torna a tenir dins el pressupost per revisar.

Renda mínima d'inserció. No és el mateix el que apareix inicialment al pressupost que el que realment hi destina. L'any passat en retiraren una partida molt gran, ara cercava els papers però els he deixat allà dalt. Una part important abans d'acabar l'any va desaparèixer, que no sabem on varen anar, hem d'acabar de fer el seguiment, igual que subvencions i prestacions econòmiques. Es varen aprovar 7,2 milions d'euros en el pressupost del 2005, el 2005 no ha acabat, però a mitjan any ja hi varen retirar 2 milions, prestacions econòmiques a famílies necessitades, que va desaparèixer del pressupost. Per tant, no és el mateix les intencions, el que vostès prediquen que el que després duen a terme. Per tant, on han anat aquests doblers, perquè s'han retirat, si els posaren vostès perquè devien ser importants, o era per a propaganda, per dir que n'hem aprovat més?

Igual passa amb els programes de família. Vostè ha donat molta importància al Pla de família, moltíssima, no sabem el pressupost global del Pla de família quin és, del Pla integral de suport a la família, només sabem el programa de família de la seva conselleria. I per a l'any que ve, el pressupost destinat a ajuntaments per fer feina en famílies torna a baixar, Sra. Consellera, torna a baixar, i enguany ja hi han llevat un poc del que hi tenien, per tant nosaltres no podem creure que aquesta sigui la seva aposta, ens hem de creure que els números serveixen per sortir als diaris i fer propaganda, però no per anar endavant.

I referent als esports, per ventura sí que firmen convenis amb ajuntaments, és cert que han fet casos especials com aquell de Menorca, però els 57.000 euros que apareixen als pressuposts d'enguany, vós sabeu que l'any passat els vàreu comprometre amb l'Ajuntament de Sineu, no sabem per què, i el que entenem és que si estau disposats a ajudar un ajuntament, tots els altres d'aquestes illes també tenen dret a, almenys, saber per què Sineu sí i els altres no, perquè tothom sap per què és que a Maó n'han fet un, per què hi ha hagut una ajuda especial, perquè hi ha hagut un equip que ha pujat a l'ACB de bàsquet, però no tots els pobles tenen un equip de bàsquet que jugui a la categoria superior, i la gent pot entendre certes coses, les compartirà o no segons de quina illa sigui, però les pot entendre, ara, 57.000 euros molt concrets que diu "per a ajuntaments", sincerament si és per a l'Ajuntament de Sineu, és per al de Sineu, i els altres tenen dret de saber per què és que Sineu pot rebre una ajuda en tema d'esport i els altres ajuntaments no. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Senyors i senyores diputats. Sra. Consellera, ha quedat clar que realment ha mig contestat o ha contestat d'aquella forma que jo explicava a la meua primera intervenció, o sigui, no fa el que ven, però d'alguna manera li dóna la volta a les qüestions i explica unes altres històries que no són les que el seu pressupost demostra, perquè els números són caparruts i, com han dit tots els portaveus que m'han precedit, no es corresponen amb la realitat. Disminueixen partides i falten doblers per acabar i tenir en compte vertaderes polítiques socials.

En aquest pressupost tan opac, li he de dir, s'ha superat, Sra. Consellera, perquè el de l'any passat era opac, però el d'enguany encara ho és més. Els projectes específics que es podrien avançar, que es podrien tenir no hi són, i tenim dificultat per poder-los trobar.

LI he de dir que ha contestat a mitges o a la seva manera perquè hi ha una cosa concreta que jo li he demanat, jo li he dit, hi ha una esmena que vostè pressuposta sense donar cap tipus d'explicació, 1,7 milions per a Can Serres a Eivissa, i jo li he demanat, i als menorquins?, i a l'illa de Menorca? I vostè ha pujat aquí i no ha contestat, i a mi m'agradaria, perquè Mallorca, Menorca i Eivissa cauen enfora i no sé si hi haurà transcendència, però almenys, quan vostès diuen que no menyspreen Menorca, tendrem un butlletí i podrem dir

l'explicació, o sigui que jo ja em reduesc amb el més petit perquè els portaveus que m'han precedit han explicat aquests temes.

Quan li he parlat del tema de la piscina, realment és important, tot és important, però jo li deia que pensava que per prioritats política i per prioritats social no seria millor haver començat pel centre terapèutic, pels tallers i pels mòduls, cosa que vostè ha pressupostat des de l'any 2004, era això, no era el que vostè m'ha contestat. Per això li dic que contesta com li dóna la gana, en definitiva hi té tot el dret, però seria molt millor que contestàs bé i que també contestàs les preguntes per escrit, perquè jo també som una de les damnificades que no em don per assabentada, per exemple, amb el que ha explicat abans i que jo ara em sent aquí un poc obligada a dir. Vostè ha dit que no va rebre les ajudes dels 5 milions per part del Ministeri de Treball. El Ministeri de Treball i Afers Socials destinà 5 milions el 2004, el Govern central i jo mateixa, Sra. Consellera, no destinaren el 2004 cap quantitat de doblers, ni del Govern central, ni tan sols el seu 50%, de la comunitat autònoma als centres previstes. I per què ho sé?, perquè no m'ha contestat. Val, vostè no ha presentat la memòria i s'excusen darrera els ciutadans, darrera un article, però jo, que som l'oposició i que li he de fer un seguiment a la seva política, pens que m'hauria d'haver contestat, m'hauria d'haver lliurat les factures i no me les ha lliurat, estic esperant, tal vegada amb un poc de sort el març tendrem aquesta valoració de l'any 2005 i del 2004 quant a factures i despeses. Aleshores, l'INSERSO transferirà la quantitat compromesa per a l'exercici 2006, perquè vostès el 2005 compleixen el que es va signar, però el 2004, Sra. Consellera, no ha presentat absolutament res. I li he de dir que jo també en sé, de convenis no complerts, i el Sr. Rotger, que és darrera, també en deu saber, perquè encara esperam que ens pagui el govern del Sr. Aznar on seia el Sr. Matas, la meitat de l'Hospital d'Inca, eh?, i em vaig trobar amb un protocol i amb un conveni que estava signat per l'anterior president Matas i pel Sr. Romay Becarria, ministre en aquells moments, i la veritat és que qui paga i finança aquest hospital ha estat la mateixa comunitat autònoma dels propis recursos que varen venir i que no va venir dotat pel govern del Sr. Aznar l'any 2002.

Vostè el que ha de fer, Sra. Consellera, són els deures, el que ha de fer és fer via, fer les feines, gestionar bé, que no hi hagi romanents, el 2004 vol que li recordi?, li varen sobrar de la targeta bàsica 300.000 euros, perquè vostè així m'ho va confirmar, després va explicar a la premsa que hi havia canvis de banc, no, Sra. Consellera, li varen sobrar doblers o varen anar a un racó que no sabem, com també hi degueren anar els doblers que va aportar el Govern central, l'Administració central per fer centres de dia, residències, que vostès no han justificat. Si no ho volen justificar, però a mi està obligada a justificar-m'ho, vostè està obligada que quan jo li deman una documentació i unes factures, vostè m'ha de contestar, i ni tan sols m'ha dit, no, és que la paperassa és molt grossa, passi per aquí, no m'ha dit, Sra. Consellera, estic esperant, a veure si aquí, quan pugui ens ho pot explicar i ens pot dir amb què s'ha gastat tot el del 2004, perquè no ho sabem.

Aquest pressupost, senyors i senyores del PP, senyors de la dreta, és un bolic imrepresentable, amb els seus silencis, Sra. Consellera, i també amb la seva obstinació com a única resposta de no fer absolutament res més que publicitat mediàtica.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. Agraesc, Sr. Rosselló, que vostè es posi un poquet al meu costat quan consider que realment l'Estat hauria d'haver convocat les comunitats autònomes per donar a conèixer aquesta llei de la dependència i perquè ho haguéssim pogut planificar conjuntament. De totes formes, sí que li vull dir que construir els centres residencials no pot ser mai fruit de la improvisació, seria impossible, vostè sap que això és un tema llarg, de mesos, de trobar solars, terrenys, de felicitacions, d'adjudicar projectes, d'adjudicar obres, de començar a fer construccions i d'acabar, per tant s'allarga en el temps i és impossible fer-ho de forma improvisada. Clar, jo comprenc que és complicat saber com es fan aquestes coses quan un no ho ha practicat, però el que passa és que quan hem de fer i hem de dur a terme tantes construccions fruit de la improvisació no ho són.

I tampoc no intent despistar. He dit aquí que hi havia un conveni de residències, que eren totalment i absolutament públiques, que era el conveni que es va signar amb Madrid, que després explicaré el contingut d'aquest conveni a la Sra. Salom, però que són residències autonòmiques amb un 50% de finançació de la comunitat autònoma i en principi 50% de l'Estat, per tant doblers públics i construcció pública. Però és cert que seria, crec que un pecat, i aquí sí que hauríem d'anar al purgatori, si realment deixàssim aquestes persones fora un recurs d'aquest tipus i sobretot si les deixàssim que tinguin alguna demència com pugui ser Alzheimer, fora d'aquestes construccions. Per això varem dir que creïem que no era suficient amb totes aquestes construccions i que havíem d'emprendre un altre model. No teníem doblers suficients per poder-ho fer i, per això, varem agafar el model de concessió administrativa i inversió d'empresa, però que després les persones que vagin a aquest centre tendran l'ajuda econòmica del Govern de les Illes Balears, perquè per això cream aquest abonament, és ver que és una partida de 500.000 euros, perquè les primeres residències que estaran acabades serà per l'octubre o novembre de l'any 2006, per tant hem de computar dos mesos d'aquestes places, no es computa tot l'any, i després aquest serà el programa que augmentarà ja durant l'any 2007. El que decidirà després fer el Govern amb la resta de places, no està decidit, no vol dir que després, a un moment determinat, consideri que és important donar cobertura al cent per cent d'aquestes places.

Crec que no he fet cap referència a cap tipus d'escoleta o guarderia ni de Vicepresidència ni de Calvià, perquè no formen part de cap conveni que jo hagi firmat amb cap ministeri, no són de la meua conselleria, jo l'únic que tenc és un conveni signat amb el Ministeri de Treball i Assumptes Socials per fer guarderies laborals a empreses, en aquest cas una a ASIMA per a 95 places que ja està en funcionament, i l'altra és la de Son Llàtzer, i esper que la convocatòria de l'any 2006, qualche empresa o grup d'empreses també decideixi apuntar-se a aquest tipus de construcció, encara que sé que vostè no comparteix el

model. A més, a la meua primera intervenció, he dit que nosaltres havíem apostat per ajudar les corporacions locals, els ajuntaments perquè ho poguessin fer, i no tenc cap inconvenient en passar el llistat de tots els municipis de les nostres illes que se n'han beneficiat, que són molts.

Es Pinaret. Sr. Rosselló, em deia que considerava que era un macrocentre o que està passat de moda, jo no sé si està passat de moda o no, el que li puc dir és que hi ha pocs centres terapèutics al nostre estat, que un s'ha de posar en marxa l'any 2006, que precisament és Astúries i que està en el mateix recinte del centre de menors, o per exemple també Melilla, la nostra comunitat autònoma va pràcticament darrera aquestes, perquè no n'hi ha moltes més que comptin amb aquests tipus de serveis, però no és un macrocentre, perquè són espais diferenciats.

I, Sra. Salom, tal vegada no m'he explicat bé, he cregut que totes aquestes inversions eren importants, li he comentat que creia que era més important la piscina d'es Pinaret que la de Joan Crespí, perquè s'utilitzava des del primer moment, i vostè m'ha dit que per què no començam amb el centre terapèutic, és que l'explicació és fàcil, perquè hem hagut d'expropiar el terreny del costat i, per tant, hi havia obres que es podien fer dins l'espai actual i la resta s'haurà de fer dins l'altre espai, però de forma paral·lela hem dut a terme l'expropiació d'aquest espai per poder dur a terme aquesta construcció.

El tema d'exclusió social, crec que no fa falta incidir-hi, és un tema de planificació, ho hem reconegut. Nosaltres tenim competències en planificació, no en aplicació d'aquestes polítiques i l'any 2006 es farà el nou pla d'exclusió social. Crec que he dit més d'una vegada que és ver que s'estava revisant, és ver que es revisa l'aplicació anual que es fa d'un pla, d'aquest i de qualsevol, per això hi ha unes comissions creades, igual que el Pla de família i, evidentment torna a estar previst que l'any 2006 es faci la revisió de l'aplicació corresponent a l'any 2006 i del global, per poder dur a terme l'elaboració d'un pla nou.

La Sra. Mascaró comentava que jo reduïa els imports que anaven destinats als serveis de les corporacions locals que vendrien a ser les PPB, jo crec que, Sra. Mascaró, no hauríem de confondre PPB amb FAS, perquè PPB és el que nosaltres destinam als municipis per dur a terme aquests programes d'actuació primària, i això es va doblar; el que es va reduir són les FAS, les FAS són unes pensions que rebien les persones que no tenien altre tipus de recurs, que es varen derogar l'any 70, i que les persones que les percebien les continuen tenint, però que ara ja cobren pensions no contributives. I la rebaixa que hi ha hagut a pensions i prestacions econòmiques és de l'import destinat a les FAS.

M'he entretengut a mirar la partida on hi havia els doblers de les guarderies que tant em demanaven i crec que ho vaig a la comissió, però ho repetiré, són a l'13D, del programa de serveis socials, allà trobaran les partides destinades a les corporacions locals i també a les empreses perquè puguin fer aquests tipus de construccions. I dir, ho havia oblidat però és important remarcar-ho, que varem augmentar també de forma important el programa destinat a aquestes persones que tenen cura de majors i que té una dotació de 2,5 milions d'euros i està previst que l'any 2006 es pugui continuar augmentant.

També celebr de ver que vostè cregui que és més que justificat que nosaltres ajudàssim l'Ajuntament de Maó i el Consell Insular de Menorca en la construcció d'un pavelló per a un equip de la lliga ACB, que segur que també fora l'ajuda del Govern no hagués estat possible, però, en tot cas, ha estat un exemple de col·laboració de tres administracions, i també el Govern ha fet l'aportació del cànon, per dir-ho d'alguna manera, que aquest equip ha de pagar per jugar a aquesta lliga ACB i tan de bo l'any 2006 puguem continuar fent aquesta aportació.

Crec que són uns pressuposts més que transparents, no vull baixar d'aquesta tribuna sense contestar la pregunta que em feia la Sra Salom sobre Cas Serres. Em sap greu dir-li, però jo crec que en el meu pressupost no hi ha una aportació que vagi destinada a Cas Serres, perquè és un centre que no té a veure amb la meua conselleria, en tot cas deu ser de la Conselleria de Salut, però em feia aquesta pregunta perquè li he explicat les aportacions que feia jo a Mallorca, a Eivissa i per què discriminava Menorca. A veure, hi ha un conveni firmat amb Madrid on es va preveure la construcció de tota una sèrie de centres, que són autonòmics, és a dir que l'Hospital Militar està ubicat a Mallorca però és autonòmic, o sigui que Joan Crespí està ubicat a Mallorca però és autonòmic, o sigui que la residències que es construeixen a Eivissa són autonòmiques, hi té el mateix dret qualsevol persona de les nostres illes, però, en tot cas, en aquests moments, no sé si avui ho podria afirmar, però si no, en pocs dies, el consorci de Menorca sí que està constituït, sí que rebrà l'aportació dels 2 milions d'euros per començar a construir un entre per a discapacitats a Ciutadella, que està en aquest conveni de Madrid. També sap el conseller que hem finançat el que ens havien demanat dos municipis de Menorca per a centres de dia, també sap que ha rebut una aportació econòmica per a concert de places per discapacitat, i també sap que hem obert oficina de víctimes del delictes. Per tant, jo crec que des de la meua conselleria no hi ha cap tipus de discriminació cap a Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Sí, president, ja acab. A la primera intervenció m'ha recordat una transferència que havíem fet a l'Institut de Mallorca, però és que tal vegada vostè no se'n record que les transferències per a Mallorca no es varen fer quan tocava, i no es varen fer perquè el partit que les havia d'aprovar, no va voler, que va ser Unió Mallorquina, i algú es demanarà per què. Jo supòs que la dotació no devia ser la correcta, i el que vàrem haver de fer nosaltres va ser corregit aquest desfasament perquè ni tan sols havia pressupostat part del personal que havia de cobrar les nòmines.

I per acabar vull recordar el tema de joventut. M'ha dit o m'ha insinuat que estaven creant una institució o una administració paral·lela per a les transferències de joventut, no és res menys cert que això, perquè nosaltres cream tres instituts per fer transferències materials i humanes que estan actualment a un consorci i que no es poden transferir directament a un consell insular, per tant s'han de passar a un altre tipus d'empresa pública, en aquest cas a un institut, que una vegada

que s'aprovi la llei de transferències, passarà a tenir titularitat insular, o sigui que cada consell insular decidirà el que vol fer amb aquest personal que s'ha transferit i els mitjans materials i humans, per tant després podran decidir, fer-lo desaparèixer o incorporar-lo al seu consell insular. El que nosaltres volem és transferir aquestes competències dia 1 de gener del 2007, i així seran les negociacions que farem amb els consells insulars.

I per acabar el conveni que tenim amb Madrid, que m'ha dit que jo li havia de donar explicacions de les justificacions de 5 milions d'euros. Sra. Salom, vostè sa'ha demanat si quan vàrem fer el pressupost de l'any 2004, l'Estat, a l'octubre o el novembre, hi havia aquests doblers, no hi eren els 5 milions d'euros de l'INSERSO que ens havia de pagar el 2005, i com poden saber si no havien de gastar o no? Sra. Salom, no hi havia intenció per part de l'INSERSO de fer aquesta aportació. De totes formes, jo he manifestat moltes vegades que el que vull és arribar a un acord amb el ministeri perquè ens faci aquestes aportacions, i nosaltres retirarem tot el que haguem posat en marxa, perquè la meua voluntat i el meu desig realment és que totes aquestes persones que necessiten la plaça la tinguin, amb una aportació econòmica ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

... d'aquesta comunitat autònoma i de l'Estat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

(*Aldarull a la sala*)

Torn en contra. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Antoni Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. President. He escoltat amb atenció les intervencions de tots els diputats dels distints grups, i he de dir que, de veritat, hem d'agrair el to del debat, jo no sé si és que en aquest cas el Govern ho fa bé, i la veritat és que és difícil en aquest cas, per part dels grups de l'esquerra, o que realment no s'han estudiat i no han trobat coses que aquest pressupost no dugui endavant o que realment no siguin importants per a la nostra comunitat.

Començaré per la intervenció d'Esquerra Unida. Dir-los que, jo coses les (...) fins i tot amb vostè, quan parlem de serveis socials, crec que els discursos triomfalistes o que puguem interpretar que solucionen tots els problemes socials, crec que són equivocats. Crec que aquests discursos, com a mínim, poden ser generosos i d'alegria i mostra de satisfacció de pertànyer a una formació política que pensam que fa una gran feina amb els temes socials, però que sense cap dubte no se solucionaran, no els solucionaran tots perquè crec que queda molt

per fer. Vostè ha fet una sèrie d'observacions damunt tota la intervenció de la consellera, i jo crec que el model és distint, sense cap dubte ni una tenim un model distint, un model de gestió distinta i no quedava més remei que solucionar una sèrie de problemes. Els temes residencials eren problemes, varen passar quatre anys i no es va crear ni una sola plaça nova de residència i s'havia de prendre alguna determinació. És la millor, jo crec que és la més possible, és a dir no crec que en aquests moments l'administració de la comunitat autònoma sigui capaç de fer una inversió de 10 noves residències i al mateix temps gestionar-les i dur-les endavant, és que és pràcticament impossible, és a dir el cost és molt elevat. Si nosaltres sabem que en aquest cas tenim una gran deficiència o un dèficit de places assistencials, hem de posar en marxa les residències, i hem triat un model que no compartim, però que crec que soluciona el problema. El model serà més bo o més dolent, però de manera immediata sí que soluciona el problema. Després entraré en això amb més detall.

Per part del PSM, han parlat, la veritat és que no compartesc el seu discurs i a més crec que és equivocat i erroni. Vostè ha parlat de retirar partides abans transferides, de política de traspàs de consells insulars, que els ajuntaments no troben ajudes, de polítiques de residències, de filosofia, i que jo puc entendre, però clar, que vostès pugin aquí a parlar de retirar partides en temes de transferències i sobretot d'acció social, escolti, és que jo vaig dur el tema, en aquest cas, de la llei de transferències, sé les partides que es varen amagar per no transferir-les als consells insulars, i sé quines conseqüències va dur la relació de la consellera de Benestar Social, en aquest cas del Govern, amb la relació que tenia amb la consellera del Consell Insular de Mallorca en temes de benestar social, i com que la consellera del Consell Insular sabia molt d'aquest tema, no va voler les transferències perquè li havien amagat moltíssimes partides. Per tant, no pugin aquí a dir-nos això.

Ajuntaments que no tenen les ajudes. Clar, i els camps de gespa artificial que es varen sembrar a Menorca la passada legislatura per la Sra. Pretus? Clar, és que a Porto Cristo se'n va sembrar un i va ser amb aportació totalment municipal perquè no hi havia cap línia d'ajudes, i vostès no protestaven? Quan ho fan vostès, és perfecte, quan ho fan els altres, sembla que ho critiquen. Crec que és un plantejament totalment equivocat i que si vostè em pot discutir que no es va pagar més que un camp de futbol de gespa artificial a Menorca, pugui aquí i digui-m'ho.

Per part de la diputada del PSOE, vostè diu que l'Institut de Dona només augmenta un 1,8%, xifres ridícules. Jo li diré les xifres, 1.992.000 euros l'any 2003, el 2006, 3.316.000 euros. Xifres ridícules? Compari això que és un augment d'un 60% de pressupost en el dia d'avui és una xifra ridícula? Són les darreres partides, el darrer pressupost que ens varen deixar vostès.

Obscurantisme total. No sé a què es refereix. Jo record el seu segon pressupost on vostès varen ser capaços de canviar-nos tots els programes, tots a nivell de pressupost perquè no els trobàssim les partides, evidentment les hi vàrem trobar, però ens varen canviar totes les partides perquè tinguéssim més dificultats per fer-ho. Crec que obscurantisme és deixar un calaix ple de factures, no aquest pressupost.

Piscina d'Es Pinaret, prioritat; li ho ha dit la consellera: prioritat una piscina que a dia d'avui encara és al magatzem del proveïdor?, si això és el que varen fer vostès a Joan Crespi. Prioritat?, idò, sí, és una prioritat la piscina d'Es Pinaret.

Discriminació de Menorca. Crec que no és així: 4,5 milions d'euros al Bàsquet Menorca; crec que a més una decisió totalment encertada i a més és un fet històric, per tant crec que aquesta discriminació no hi és.

Vostè ha dit "menteixen, ens enganen"; en el tema de les polseres fins i tot n'ha fet befa. Jo crec que aquest sistema podria haver estat ja posat en marxa; a més crec que si aquest sistema funciona serà un sistema molt interessant, i si pot ajudar les víctimes crec que ho ha de fer. En el que sí també estic d'acord amb la consellera és que fins que no tinguem la garantia del cent per cent que això ha de funcionar no s'han de posar en marxa, perquè vostè imagini, en aquest cas, que en un moment donat per falta de cobertura aquest sistema falla, i en aquest cas una víctima que està perseguida en un moment donat ella se sent segura i resulta que aquest sistema ha fallat; és que això seria imperdonable. Per tant en aquest cas el nostre grup dona suport totalment al fet que no es posin en marxa fins que no tinguem el cent per cent de garanties que això funcionarà.

Les esmenes a la totalitat solen tenir el mateix títol totes, és a dir, que no contemplen en aquest cas les necessitats de la comunitat autònoma. Jo, si vostès hi afegissin "no contemplen totes les necessitats de la comunitat autònoma en temes socials", fins i tot hi podríem estar d'acord; no els les acceptaríem perquè en aquest sentit mai no s'aprovarien els pressuposts d'aquesta comunitat autònoma, però hi podríem estar d'acord. Però vostès en fan una en aquest cas que és per a la creació de la Conselleria de Benestar Social; en aquesta evidentment no hi estam d'acord, perquè va quedar demostrat que el fet que una conselleria tingués un títol o un altre no va canviar la política d'un govern. Les polítiques del Govern les canvien, en aquest cas, les persones, i sobretot les ganes de canviar-les. Per tant jo crec que amb aquests sistemes o en aquest sentit nosaltres no els donarem suport.

En el tema de les places residencials, jo la veritat és que..., que a dia d'avui encara es critiqui el fet que es posin en marxa aquestes residències m'és difícil d'entendre; m'és difícil d'entendre perquè es posaran en marxa deu noves residències; amb una mitjana de 120 places per residència, seran 1.200 places noves residencials que tendran en aquest cas les Illes Balears. Clar, és que hem estat molt d'anys, molts d'anys, però molts, per tenir una sola nova residència; d'aquella darrera residència que es va pactar amb les transferències de l'IMSERSO, precisament quan governava el Partit Popular, crec que el Sr. Arenas i la Sra. Rosa Estaràs, per posar en marxa la residència de Felanitx, i que vostès la varen posar en marxa, la varen inaugurar i a més la varen equipar, no havíem tornat a parlar de noves places de residències. I és un drama, és un drama sobretot que pateixen els ajuntaments, que dia sí i dia també els demanen, quasi quasi per caritat, que per favor, al seu familiar, al seu malalt, al seu padrí o al seu veïnat, li donem una plaça de residència, i això solucionarà no vull dir definitivament, perquè tots sabem que en serveis socials, quan tu crees un servei nou immediatament es crea una nova demanda, però jo crec que solucionarà en gran part.

I que és cert que aquestes places concertades o aquesta concertació de places ja és un sistema que el Partit Popular va defensar a la passada legislatura quan governava. Varem deixar fins i tot una partida en el darrer pressupost, crec que era l'any 99, no record amb quins doblers, ja per a concertació de noves places, que no varen ser emprats, en aquest cas, pel posterior govern perquè no creien en aquest sistema, però que nosaltres sempre hem defensat i que mai no ens n'hem amagat.

Però és que, a més d'aquestes noves deu residències, se'n posaran en marxa deu d'especialitzades, és a dir, per a malalts d'Alzheimer, etc. Em pareix que són quatre a Mallorca, tres a Eivissa, dues a Formentera i una a Menorca, i aquestes seran en la seva totalitat públiques, pendents o no pendents, que estan signades amb aquell conveni amb l'Estat, que ara pareix que el Govern central es nega a pagar.

Per tant jo crec que en tenir totes aquestes noves places seran 3.877 noves places que tendrem i que augmentarem moltíssim la ràtio, en aquest cas, de places residencials, perquè la veritat és que la que teníem en aquests moments era encara baix.

Aquestes inversions en atenció especialitzada crec que tampoc no es poden posar en dubte, és a dir, aquests 66 milions d'euros d'inversió a les quatre illes jo crec que és una inversió històrica que, com a mínim, s'ha de reconèixer, i que crec que entre tots hauríem de donar suport perquè després el seu funcionament fos el més encertat.

Inversions en centres per a persones amb discapacitat, jo crec que també estan molt clares aquestes ajudes i sobretot aquests plans que s'han posat en marxa per a aquestes entitats sense ànim de lucre que tots coneixem, és a dir, jo conec APRASCOM, o que em pareix que a Inca també en tenen, idò que també crec que fan una gran feina, que a més moltes vegades la fan molt millor que l'administració, també tinguin aquests recursos per poder créixer i per poder atendre les seves necessitats.

Programes com oci per a persones amb discapacitat, i sobretot el Pla de centres de dia que està posant en marxa aquest govern, jo crec que de qualque manera idò..., no vull dir que solucionin en la seva totalitat, però jo crec que per a un termini d'una sèrie d'anys sí que tendrem aquest tema totalment solucionat.

L'abonament infància, el (...) d'integració de minusvàlids, etc., són altres programes que, juntament amb el Govern central, duen endavant i que fan que jo crec que sigui en aquest cas un govern que es caracteritzi per la seva sensibilitat en els temes socials. Perquè possiblement parlar de xifres en temes socials o de doblers idò tampoc no sigui el més adequat, perquè estam parlant de persones i sobretot de persones amb moltes necessitats, però ho hem de fer, no ens queda més remei.

En tema de menors, aquesta inversió que es farà en Es Pinaret, bé, un estarà més d'acord si el model és més adequat, que estiguin els centres separats o no; jo crec que també és històrica, no. Aquests 4,4 milions d'euros, que jo crec que tots desitjàvem que s'invertís en Es Pinaret perquè era un centre que jo crec que ens havia de donar molt de rendiment però que ja

estava una miqueta desfasat i que vostès coneixen tan bé com jo, jo crec que això farà una miqueta de canvi.

En temes de joventut, joventut és una direcció general totalment interdepartamental, és a dir, els temes d'habitatge, els temes de salut, els temes de treball, educació..., són temes que no es duen directament des d'aquesta direcció general però que també afecten aquesta comissió interdepartamental que jo crec que ha de fer la seva feina. Però sí que en aquest cas directament fan feina en temes d'associacionisme, que tenen un gran augment en aquesta partida d'ajudes sobretot a aquestes entitats per a les seves activitats. Jo crec que això és important, aquest augment que té el Consell de la Joventut; jo record el moment difícil que va passar a la passada legislatura el Consell de Joventut i que avui, com a mínim, en temes econòmics pareix que pot respirar una miqueta millor. Aquestes inversions que es fan amb aquestes obres a Sa Vinyeta, a l'alberg de Ciutadella, o la compra de terrenys a Cala Jondal faran que aquestes instal·lacions que han d'emprar els nostres joves millorin en aquest cas la seva qualitat.

En temes d'esports, amb un pressupost de 18,4 milions d'euros, jo crec que també és una de les direccions generals que més coses ha fet: la construcció del velòdrom; la primera partida per al casal federatiu; l'augment de la partida de l'EBE; la Fundació Illesport; els viatges als esportistes, gratuïts, a les Illes, en aquest cas entre illes; els doblers que posa en aquest cas el Govern per al transport dels esportistes a la península... Són mesures que en aquest cas jo crec que són molt bones, i hi ha una partida que jo crec que destacaria i que he dit abans: el Bàsquet Menorca; jo crec que tots els esforços que fem per poder mantenir en aquest cas el Bàsquet Menorca a la màxima elit jo crec que seran sempre insuficients, i això ha suposat una rebaixa a l'equip ciclista, que jo personalment sempre havia defensat i que a més sempre defensaré, però crec que un moment donat s'ha de prioritzar, i crec que en aquest cas és una mesura totalment encertada el que ha estat la prioritització de l'equip ciclista.

D'esport en podríem parlar més, però veig que ja tenc el llum vermell i m'agradaria acabar amb un institut, en aquest cas, que és l'Institut de la Dona, que jo crec que és una cosa que entre tots hauríem d'intentar parlar-ne seriosament. És a dir, l'increment que ha tencut jo crec que és importantíssim: l'any 2003, 1.992.000 euros; el 2006, 3.316.000 euros. Tampoc no es fa tot amb doblers: de 10.000 consultes l'any 2002 hem passat a 20.000 consultes, hem doblat l'any 2004. Punts d'informació jurídica: hem passat de 5 a 8; funcionaris: de 18 a 30 persones.

El material didàctic que en aquest cas feia referència la portaveu del Partit Socialista; és a dir, 100 centres de la nostra comunitat s'han adherit a aquest programa, i en aquest cas és un curs específic de formació específica destinat als professors, un curs de 20 hores específic.

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'acabar, Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, Sr. President, ara ja acab. Aquests centres s'hi han adherit perquè pensam que és molt important. Els temes

d'educació en el tema de violència de gènere i sobretot amb la igualtat d'oportunitats crec que sempre seran poc.

El tema de subvencions és una partida que també augmenta, i a més hi ha el compromís de fer en aquest cas, després de fer el pla d'actuació en relació a les mesures de conciliació de la vida familiar i laboral. Jo crec que després si parlam una miqueta també podríem parlar de les cases d'acollida, que també s'ha augmentat en aquest cas el seu pressupost, que s'han augmentat les cases i també s'ha augmentat la partida de manteniment i sobretot la gran feina que es fa allà dins. Jo tenc una anècdota que vaig viure dilluns, que era d'una persona després que vàrem anar a firmar un conveni que feia un any i tres mesos que estava en el centre amb la seva filla, i era una al·lota magribí, i la notícia era que l'endemà se n'anava a viure a un municipi veïnà; a més se n'anava amb casa i a més se n'anava amb feina, i tot això no ho havia fet en aquest cas s'Institut, o en aquest cas la directora general ni la consellera, ho havien fet les tècniques que treballen allà, no?, i la veritat és que són de les coses que et donen satisfacció i que a més valen la pena, que val la pena viure-les en política. Jo crec que la feina que fa l'Institut de la Dona sempre és millorable, però jo crec que entre tots, primer de tots, no hem de fer bravejades ni triomfalismes, perquè una notícia d'avui vespre ens podria tomar tot aquest discurs de satisfacció que tenim però que crec que entre tots hauríem d'intentar millorar.

Moltíssimes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Per part d'Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Rosselló...

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt breument perquè jo crec que el debat està esgotat i a més ara, en el torn de totalitat i la presentació d'esmenes, podem fixar més clarament allò que pensam.

Només voldria fer una brevíssima referència a aquest tema de les residències. Miri, Sr. Pastor, vostè supòs que s'imagina que jo no som un cap buit i que som una persona seriosa, com jo pens que vostè ho és. Jo sé que fer residències públiques per cobrir totes les necessitats de la població i cobrir-les amb fons públics és un problema molt seriós i molt difícil de fer; és tan seriós que a mi m'agradaria aclarir com finançarem aquestes deu residències especials íntegrament públiques que vostès anuncien ara, i, en fi, si em tocàs gestionar-les a mi, que ho desitjaria, però en passaria un fum, perquè l'assumpte és molt seriós. Jo fins i tot crec que sense afrontar el tema de la dependència a nivell estatal a través d'aquesta llei, si és que surt com toca, no podrem resoldre aquest problema; ara bé, d'això al model pel qual un ajuntament cedeix un terreny públic perquè una empresa privada, generalment multinacional -no és estrany que s'hagin apuntat les Koplowitz i totes aquestes grans empreses multinacionals perquè això és el negoci del segle, és una de les indicacions a nivell general que seran els grans negocis a partir d'ara-, se li regali el terreny, faci l'obra i a més se li asseguri el 60% de les places per 50 anys, jo, així, de gran vull ser negociant i vull ser industrial, perquè *así se las ponían*

a Felipe II. Això, entre una cosa i l'altra hi ha diferències, i aquesta és on haurien d'encertar. A mi em fa la impressió que es pot resoldre el problema de les places però que estam fent un negoci de la *sopa boba* a uns sectors determinats que fa riure.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Pel PSM, la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, també molt breument, Sr. President, perquè crec que no només no compartim, sinó que a vegades no ens volem escoltar. Deia el Sr. Pastor de retirar partides i d'estudiar pressuposts. Jo entenc perfectament que ell, que dona suport al Govern, no tenguí la necessitat d'haver-se de llegir els pressuposts ni l'estat d'execució dels pressuposts vigents. Quan jo deia de retirar partides, i ho he repetit moltes vegades aquestes darreres setmanes, són partides que per ventura no seran importants per a vostè els doblers, però per a un ajuntament sí que és importants si els donen una quantitat o una altra, i aquestes partides que anaven a prestacions i deien "a ajuntaments", altres partides que deien "renda mínima d'inserció", que sabem quines partides són i vós sabeu més bé que jo a quin sector de població es destinen, el Parlament en va aprovar una quantitat i abans d'acabar el 2005 se n'ha retirat però no sabem cap a on, i evidentment no és per a partides socials.

Per tant el tema de retirar partides a vegades és cert que en segons quins temes els doblers no són importants, però sí amb aquestes partides precisament que són per a això, ajudes econòmiques a ajuntaments i a famílies.

El tema dels camps de futbol de gespa, a Lluçmajor fa bastants d'anys que governa el Partit Popular i li han pagat la gespa d'un camp de futbol.

I en el tema de residències allò que em preocupa, a part del que deia el Sr. Rosselló, és això, el manteniment d'aquests deu centres que fan exclusivament públics descuidant l'atenció primària en qüestió de tercera edat. I també em preocupa que creen expectatives a molts de municipis, i ningú no garanteix després que hi hagi places per a aquestes persones dels municipis, les que són concertades; evidentment les privades, si se les paguen, sí, però no tothom es pot pagar els 1.500 euros que diu que el Govern donarà per cada plaça concertada a aquestes residències que es construeixin a sòl públic. I les que no siguin concertades segurament encara valdran una miqueta més. Per tant preocupa que es creïn expectatives; després evidentment no estaran enfadats amb el PSM, ni amb una servidora, però preocupa crear expectatives a col·lectius que sí que les necessiten i que després no hi podran tenir accés.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Sra. Salom...

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President, i també de forma molt breu. Sr. Pastor, d'una forma molt puntual vostè explica que els 6,5 milions d'euros per al Consell de Mallorca varen ser perquè no estava previst a les transferències que hi hagués una despesa que es va incrementar per personal eventual, i també una altra tipus de despesa, de despesa corrent. Jo li deman, Sr. Pastor: això no va passar només a Mallorca; a Menorca també degueren tenir la mateixa problemàtica, degué passar que varen haver d'agafar més personal eventual i l'increment de despeses també encarir-se, com s'encareix cada any. O sigui, que no puc entendre per què els 6,5 milions amb què es varen voler equilibrar les despeses del Consell de Mallorca no s'ha fet allò propi amb Menorca.

Una altra cosa ben senzilla i que pareix que no s'ha mirat bé el pressupost. Hi ha una partida per a persones grans; per a persones grans, si no vaig equivocada, depèn de la Sra. Puig, i hi ha una partida d'1,7 milions per Cas Serres per a persones grans i no hi ha res per a Menorca. Això tan senzillet valdria la pena que ens ho contestassin, perquè a veure si serà que la gent gran de Menorca haurà d'anar a Eivissa, perquè per la reflexió que feia abans la consellera he de pensar que si és un centre autonòmic, aleshores, com que en fan un a Cas Serres i serà autonòmic els de Menorca se n'hauran d'anar a Eivissa, perquè si no és mal de creure, molt mal de creure.

Després el tema de les polseres. Vostès li lleven importància, però és que jo ho he demanat ja a la primera intervenció; a veure, cada any, des del 2004, pressuposten 500.000 euros; 500.000 euros són, Sr. Pastor, molts de doblers. Aleshores diuen que en tenen una, que tampoc no ens diuen què ha costat; per què pressuposten això que tanmateix no s'exhaureix dins el pressupost? Aleshores, com la Sra. Mascaró, si no ho gasten, retornin això en serveis socials, que són ben necessaris; tornin això als pobles i tornin això als consells de cada illa. Això és així de senzill.

Allò de les residències. Un bon "marró", tendrem, amb aquest negoci. Això està clar que per ventura quan hi hagi les places concertades, estiguin acabades, i les no concertades, segurament ens n'adonarem que els nostres majors no poden pagar aquests 1.500 euros, i ja no dic el que és totalment privat.

Quant a joventut i de forma molt breu, si tot estigués tan clar, si es transferirà joventut el dia 1 de gener del 2007, si aquestes quatre empreses són l'única sortida que hi ha perquè es puguin fer les transferències als consells, això és el que se m'ha explicat durant tot aquest temps que duim aquí, aleshores jo deman per què ho fan amb nocturnitat?, per què s'aprofiten de la Llei d'acompanyament? Si tot és tan clar, jo vull aprendre, expliquin-m'ho, expliquin-me per què volen transferir, per què congelen dos anys consecutius els dos pressupostos de joventut, perquè no hi ha explicació possible si no és que quan vagin a fer la transferència als consells això venguí devaluat, i joestic segura que la Sra. Mascaró i el Sr. Rosselló, si ens ho explicassin i no ho duguessin d'amagatall, ho entendríem, si és tan bo d'entendre, però el que passa és que vostès abusen, abusen i abusen de la Llei d'acompanyament i creen aquestes quatre empreses públiques perquè..., vagi vostè a saber, potser els queda -ho ha dit algú alguna vegada- potser queda qualcú més per col·locar.

Allò del material didàctic només és una petita acotació i una petita explicació. Quan jo he mostrat el tríptic amb colorins i coloraines no he dit que no s'hagués distribuït, he dit que aquesta diputada no ha tengut accés a veure aquest material, i que sempre hem d'anar perquè tenim un fill a una escola, un altre a una altra i et passen material; no, quan es presenten les coses i hi ha transparència, Sr. Pastor, es presenten a la Cambra, que és el que representam aquí totes les persones que hi som a tota la ciutadania, i aleshores el que jo reclamava a la consellera era precisament que aquest material didàctic que costa 30.000 euros, és vera, no són 10.000, però és que ella ho va dir en comissió i jo després no li he pogut expressar, però ella va dir que eren 10.000, efectivament, està escrit 30.000, però, la veritat, molt de material i molt de dia de festa de la no violència, i GESA i Arabella s'hauran d'espolsar molt la butxaca perquè la nostra joventut tengui..., i la violència de gènere de la dona tengui les precaucions que han de tenir per a les seves polítiques concretes.

Gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica té la paraula l'Hble. Sr. Antoni Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, Sr. President. Començaré en aquest cas per la Sra. Salom. No s'ofengui, però no l'he poguda seguir, m'ho ha mesclat tot i entre altres coses em fa preguntes del que és gestió de pressuposts, cosa que jo en aquests moments tenc una responsabilitat, però no és la de gestionar en aquest cas els pressuposts de la comunitat autònoma. Jo aquí estic defensant un pressupost, un projecte de pressupost i un projecte en aquest cas de govern que no té res a veure en aquest cas amb les partides que s'han gastat o no s'han gastat. Vostès tenen els mitjans adequats i tenen cada dimarts un plenari perquè puguin fer en aquest cas les interpel·lacions i totes les preguntes a la responsable, en aquest cas, de gestionar aquestes partides.

Pel que fa referència a Cas Serres li he de dir que és una partida històrica; jo supòs que els d'Eivissa, potser vostè no ho sap i a més jo crec que l'haurien d'haver informada, ja va venir en aquest cas amb la Llei de transferències. Quan es va crear Cas Serres a Eivissa, i a més ara m'ho explicava el president del consell, vostès, els quatre anys de pacte, no sé si vostè era o no era al Consell de Govern, si escoltava o no escoltava, també, però vostè es devia assabentar que vostès, del pacte, també varen pagar exactament aquests doblers a Cas Serres perquè aquests doblers vénen de Madrid i vénen obligats, perquè són finalistes, a pagar-los exactament igual. Per tant no té raó amb això.

En el tema de la residència he de dir al Sr. Rosselló que jo crec que vostè ha fet una afirmació que crec que no és correcta; vostè diu: "regalen uns terrenys a uns senyors que són tal i a més són de fora...", no és així; és a dir, se cedeixen uns terrenys al consorci, el consorci els posa a disposició i després aquests terrenys retornen al consorci amb l'edifici complet. Clar, no, no,

però és que s'ha de contar tot; és a dir, quan acabi aquest plec de condicions, es vegi complit, tendrem els terrenys i tendrem una residència, possiblement no en les condicions adequades, que haurà de sofrir una reforma, però tendrem en aquest cas l'immoble. Per tant, clar, quan diu "pareix que regalen, els ajuntaments regalen a canvi de res uns terrenys". No, ho hem de dir tot, eh? Jo supòs que amb aquest aclariment, vostè hi estarà d'acord.

Gran negoci. Escolti, s'hi han presentat els que s'hi han presentat, i jo crec que en aquest cas a nosaltres personalment, i al nostre grup, no ens preocupa; faltaria més que la gent que es presenta i que en aquest cas arrisca els seus doblers ho fes per beneficència; ho fan per guanyar-hi doblers. Però és que no ens preocupa; si això ens soluciona el problema, que hi hagi en aquest cas una empresa que també se'n pugui beneficiar, idò massa bé. Jo crec que del que ens hauríem de preocupar és que aquesta gent hi perdés doblers i que d'aquí a 5 anys ens tornàs les residències; aquí podríem començar a estar preocupats. Per tant anem a mirar a veure si entre tots podem intentar finançar aquest tema, intentar que sigui un sistema que sigui vàlid. Per tant no ens preocupa.

En el tema del PSM, retirada de les ajudes als ajuntaments. Jo crec que això ens duria a un gran debat: a veure si som els ajuntaments que ens hem d'afegir, en aquest cas, a les ordres de subvenció o d'ajudes que treu el Govern, o si hauríem de ser els ajuntaments que hauríem de poder proposar als nostres governs que ens traguessin les línies de subvenció que nosaltres necessitam. Però jo crec que és un debat que crec que em convendria més, a mi personalment, no tocar-lo, no fos cosa que me'n dugués qualque estirada d'orelles; per tant ho deixarem així com està, ho deixarem així com està perquè en aquest cas jo com a batle possiblement pensi una cosa que no pensava fa tres anys o fa quatre anys. Per tant jo crec que en això potser fins i tot ens podríem posar d'acord.

Els camps de gespa els va finançar el pacte, la Sra. Pretus, i eren precisament de Menorca. Vull dir que si a Lluçmajor no ho varen fer, no passa res.

Manteniment de deu centres, els preocupa. Bé, a nosaltres també ens preocupa però també s'hauran de mantenir. Vostè vol dir en aquest cas que perquè els haurem de mantenir no els hem de fer?, vostès pensen que el centre, en aquest cas, d'especialitzats d'Alzheimer que es fa a Marratxí no és necessari? Bé, jo crec que és molt necessari, i sobretot en aquest cas, quan nosaltres sabem que tenim una ajuda i tenim un conveni signat amb l'anterior govern que ens havien de subvencionar el 50% de la construcció d'aquests centres; és que crec que els hem de fer. Com els mantindrem?, idò miri, aquí davant hi ha el conseller d'Hisenda i possiblement els respondria molt millor del que jo ho faré, que també em preocupa però, bé, en aquests moments jo crec que no és el debat.

I diuen també que no es garanteixen en aquests cas les places als ajuntaments. A mi m'agradaria..., jo sé que vostè en aquest cas té una vocació municipalista però m'agradaria que la practicàs. Aquestes decisions de cedir els terrenys al consorci, en aquest cas, per fer les residències ha estat una decisió sobirana de cada ajuntament un per un, i que a més s'ha hagut d'aprovar per plenari, és a dir, les majories dels ajuntaments han

decidit si els interessava presentar en el seu municipi aquest pla de residències o no. Vostè discuteix el que han fet els ajuntaments o els batles d'aquests deu pobles? Escolti, jo crec que no ho ha de fer. Per tant si aquests batles, aquests equips de govern, aquests municipis ho han decidit, jo crec que com a mínim l'únic que pot fer el Parlament de les Illes Balears és respectar-los, perquè si no respectam els nostres batles, estam ben arreglats.

Moltíssimes gràcies.

(Remor de veus i petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Debat número 20, de globalitat, resta d'esmenes del debat número 18, Presidència i Esports i Institut Balear de la Dona.

En primer lloc passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds a les seccions incloses en el present debat, per la qual cosa té la paraula l'aquí present Hble. Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sí, Sr. President. Farem tota la via que podrem, perquè jo supòs que el Grup Popular ja ha llegit les nostres esmenes, ja sap les que accepta i les que no accepta, i supòs que són la majoria, i per tant hem fet un debat molt llarg i no l'hauríem d'allargar més perquè a mi ja no em surten més arguments del cap.

Per tant, en definitiva aquí hem presentat unes esmenes, plantejam programes d'integració social que estiguin realitzats pels ajuntaments, diverses esmenes en aquest sentit. Una esmena que planteja la creació d'un servei d'atenció als ciutadans en servei de qualitat. Dues esmenes o tres..., dues, que plantegen el creixement de despesa per al programa Ca vostra, que sense cap dubte és un programa d'èxit, important, i que creim que s'hauria d'incrementar. Una esmena per dedicar més recursos al compliment de la Llei penal del menor, perquè, com he dit abans, no solament és Es Pinaret, s'han de fer residències i s'han de fer centres a Menorca i a Eivissa, tant oberts, com tancats, com semioberts.

Per consolidar..., una altra esmena destinada a consolidar programes de mediació familiar. Una altra, la creació d'un observatori social de les Illes Balears. Dotació de més personal per a l'Institut de la Dona.

El que ja he dit abans del tema de les PNC, és un tema important, o sigui, una vegada que la llei accepta aquest creixement jo crec que seria una bona ocasió i, bé, nosaltres evidentment, fidels a la nostra obsessió, pensam que aquests 12 milions d'euros que nosaltres destinam a les PNC és millor destinar-los a les PNC que a carreteres, i per tant per això ho proposam.

I, bé, més o menys tota una sèrie d'esmenes per incrementar la participació social, polítiques socials en general. Una darrera esmena destinada a l'increment del 0,7, que ja sé que va a l'altra

conselleria, però com que està detret de baixa de la 23, doncs surt aquí, però en definitiva esmenes que vostès ja coneixen i que podrem veure.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En segon lloc, passam a la defensa que fa el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista i té la paraula la diputada Hble. Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, supòs que el Partit Popular també les deu saber, perquè les vàrem discutir un pic i no les varen acceptar, però les repetirem per si qualcuna els interessa.

Bàsicament amb les nostres esmenes insistim en el que hem dit en el debat a la totalitat pràcticament, increment de la dotació als ajuntaments per a la protecció i acció social, no tots els ajuntaments que tenen residència l'han poguda traspasar al Govern i només falta que aquells que sí la segueixin mantenint també vagin perdent les ajudes per altres coses que es donaven des del Govern. Vull dir que està molt bé que alguns ho puguin fer, però això no ha d'implicar que la resta tenguin menys recursos.

Després, també demanam un increment a les partides adreçades a ajudes a famílies, que es donen a través dels ajuntaments.

Demanam increment també, 1 milió d'euros, per a les ajudes que hi havia a entitats que treballen en temes de menors i família, aquestes, dins el pla de família i unitats de convivència ha desaparegut una partida que nosaltres entenem que és molt important de totes aquelles entitats que fan tasques -ai, perdó, me pensava que me deia cosa a mi, dic ara me renyarà, bé-, aquesta partida que anava a entitats que treballen en temes de família i mesures judicials i prevenció del conflicte, tot això que ara ha desaparegut, demanam sobretot un increment de la partida destinada a renda mínima d'inserció. Aquesta és una partida que sempre a finals d'estiu s'acaba i hi ha molts de problemes per arribar al nou pressupost, i creim que el Govern sí que pot fer un esforç per incrementar aquestes partides, que són per a aquelles persones més necessitades de tot.

Llavors, demanam aquest increment de dotacions a programes de joventut als consells.

També ajudes a associacions i entitats juvenils. Demanam incrementar, és cert que el Consell de la Joventut de les Illes Balears enguany, o bé, per al proper any hi ha una miqueta més del que hi havia l'any passat, però, tot i la importància que té, a través d'una llei no pot dur a terme totes les seves funcions perquè no li ho permet el pressupost. Hem de pensar que és el Consell de Joventut de les Illes Balears, no només de Mallorca. I el fet que tenguem la seu a Mallorca implica que la gent de Formentera, d'Eivissa i de Menorca moltes vegades no pot participar de moltes activitats degut a la manca de pressupost. I si volem participació i si volem una societat participativa està bé començar a promocionar-la entre la joventut.

També demanam una partida específica per a casals de joves a Eivissa i a Formentera i crear-ne de nous.

I dins, ens ho varen demanar els eivissencs i així ho hem posat, la Direcció General d'Esports demanam una partida que els ajuntaments puguin acollir-se i no només aquesta que hi ha de 57.000 euros a l'Ajuntament de Sineu.

Per tant, això és tot, sabem que el PP les coneix, perquè l'altre dia ens varen que les havien estudiat bé i a veure si n'agafen cap o no.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputada. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'Hble. Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull manifestar la nostra disconformitat per l'escassa receptivitat que té el Govern respecte de les esmenes presentades per l'oposició, en general, i pel Grup Socialista, en particular. En aquest sentit, voldria fer referència molt sintèticament a la direcció política de les esmenes, que valdria la pena que es repensàs, segons el nostre criteri, tal i com varen dir dia 15 de desembre en comissió.

Miri, les relatives a l'Institut de la Dona, és urgent incrementar i millorar el personal d'aquesta institució. Pensam seriosament que té molt infradotat aquest institut i l'hi té particularment en el capítol de personal i, per extensió, al de manteniment. Ha pressupostat vostè moltes quantitats en inversions immaterials que en aquest sentit, això és una constant a tot el seu pressupost, poden ser redreçades cap a destinacions més concretes.

En relació amb l'acció exterior del Govern, hi ha una inconcreció clamorosa, resulta molt difícil que vostès faran amb aquest mig milió llarg d'euros, gairebé 400.000 euros, que es destinen al capítol 1 i 2, els marges que hi ha de disponibilitat i no s'avenen amb la declaració de principis de la seva memòria. Deman clarament que acceptin aquestes esmenes, perquè com es podran articular relacions amb Brussel·les si de veritat el que es pot apostar clarament per una particularitat insular en el marc de la Unió, a Europa, dediquen una part molt esquivada a aquests temes.

Quant a la protecció i foment de la integració de la joventut, experimenta un clar retall dels capítols de transferències en relació amb el pressupost del 2005, i aquest ja tenia contradiccions evidents. Hem passat d'una previsió de 2,5 milions d'euros el 2005 a 2,3 el 2006, tot i que heu corregit algunes coses amb assignacions específiques adreçades al jovent, les quals contrastes amb les draconianes retalles a les corporacions locals, ajuntaments i consells insulars. Per això estaria bé que es repensessin totes aquestes esmenes d'ajuntaments i de consells.

Sobre la promoció i foment de l'esport, necessitaríem que s'apuntassin algunes línies i s'acceptassin algunes esmenes sobre la Fundació Illesport i al mateix temps que aquest

1.200.000 més que l'any en inversions immaterials. Pensam que el Govern hauria d'ajudar de manera més ferma els ajuntaments en temes relacionats amb l'esport. I en aquest sentit hi ha mecanismes d'accés a partides que el Govern hauria de posar i caldria que fossin transparents i públics, de forma que tots els consistoris hi poguessin accedir.

Aquesta seria una estratègia veritablement social, amb transcendència positiva cap a la ciutadania.

I res més, president. Moltes gràcies per tot.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies a vostè, Sra. Salom. Ara intervé el Grup Parlamentari Popular i té la paraula l'Hble. Sra. Binimelis i Amengual.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Amb cinc minuts, la veritat, no me dona per poder contestar cada una de les esmenes que els grups de l'oposició han presentat, però permeti'm, en primer lloc, senyores i senyors diputats, dir-los que no podem acceptar cap esmena, no les podem acceptar per diferents motius que, molt breument, intentaré donar resposta a alguna d'elles.

Per cert, Sra. Mascaró, sí que les hem estudiat.

Respecte de les esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, la que fa referència a la número 8726, per assolir el 0,7% del pressupost en cooperació al desenvolupament, dir-los que els recursos assignats al programa de cooperació al desenvolupament són el 0,7% dels ingressos propis del Govern. Per tant, s'ha complert la llei.

Quant a la creació de nous recursos per a l'atenció dels menors infractors, ja està previst en el pressupost del 2006. Per consolidar el programa de mediació familiar, resulta absolutament desproporcionada la quantitat proposada per pretendre consolidar un programa que ja ho està.

Les esmenes 8717, 8716, dir-los que hi ha diferents programes que contemplen accions concretes per a la integració social de les persones discapacitades. Si es creuen que dotant amb 60.000 euros es pot ajudar els ajuntaments en matèria d'integració social, això és impossible, ja que tocaria a uns 1.000 euros per ajuntament, poca cosa es podria fer.

Referent a l'esmena 8700, nosaltres també compartim l'objectiu de millorar els serveis dels ciutadans i de qualitat, però aquesta millora està inclosa a una altra partida pressupostària.

Les esmenes 8671, 8703, tampoc no les podem acceptar, perquè la dimensió pressupostària al programa Ca Vostra vendrà definida per la futura llei que prepara el Govern de l'Estat en matèria de dependències. La partida que vostès mencionen està destinada a la construcció de residències i centres especialitzats en matèria de dependències, que són molt necessaris, ja que, des del 1999 al 2003 no es va construir ni un sol centre d'aquestes característiques. No se'n recorden?

Les esmenes que fan referència a l'Institut Balear de la Dona, dir-los que la seva seu és propietat del Govern. Creim que és molt més oportú dedicar els esforços financers a programes que incideixin directament en les dones. Si bé he de dir que l'Institut de la Dona disposa dels seus propis pressuposts. Per acabar amb la precarietat d'ocupació a l'Institut de la Dona el Govern de les Illes Balears ja té en marxa un pla d'estabilitat d'ocupació.

Les esmenes 8713 i 8714, ja se subvencionen diferents programes. No es considera oportú tampoc dissoldre el Consorci de Turisme Jove per assumir el servei com a propi. D'altra banda, està prevista la transferència en matèria de joventut als consells insulars.

Amb referència a les esmenes del PSM-Entesa, la 9374 i 9376, no hi estam d'acord, perquè la substitució proposada impediria la consecució dels objectius prevists per al programa al qual causa baixa.

L'esmena 9372, mirin, correspon als ajuntaments i als consells insulars incrementar les dotacions municipals en matèria d'esports.

Respecte de l'esmena 9375, recordar-los que la Conselleria de Presidència i Esports, a través dels programes 313D i 314A té prevista una dotació a favor dels ajuntaments.

Diferents esmenes fan referència a temes de joventut. Com ja he dit abans, està prevista la transferència als consells insulars; es fa un esforç molt important a dotar els consells de joventut i també recordaran que existeix una línia de subvencions per a equipaments i instal·lacions juvenils.

Pel que fa a les esmenes del PSOE, la número 8841 ens demanen que el subconcepte 49000, de transferències a l'exterior. El subconcepte 49000 ja està creat, la dotació pressupostària prevista és suficient per pagar les quotes de participació del Govern de les Illes Balears als dos organismes europeus que defensen els interessos de les regions més importants, que són la Conferència de Regions Perifèriques Marítimes d'Europa i l'Assemblea de Regions d'Europa. El subconcepte 49001, senyores i senyors diputats, no existeix. Les esmenes 9075 i 9067, ja que no es pot donar de baixa la partida corresponent de transferències corrents a empreses públiques i altres ens del sector públic de la comunitat autònoma, el Consorci de Centre de Tecnificació Esportiva de Calvià, donat que es buidaria el contingut dels projectes d'actuació d'aquest consorci per al 2006. A més, per al 2006 està previst, al polisportiu Prínceps d'Espanya, inversions en edificis i altres construccions per valor de 280.000 euros.

També hi ha diferents esmenes que fan referència al Consorci de Recursos Sociosanitaris. No entenem el per què d'aquestes esmenes una vegada que el consorci disposa dels seus propis pressuposts.

La construcció d'un alberg juvenil a Eivissa no seria competència de la Direcció General de Joventut, sinó del Consorci de Turisme Jove, mitjançant el seu pla d'inversió.

El contracte d'obra de Sa Vinyeta de Menorca està adjudicat i per tant la construcció es durà a terme amb seguretat, amb finançament més que garantit.

Respecte de les esmenes que fan referència a diferents instal·lacions esportives, dir que el Govern té previst crear un cens d'instal·lacions esportives i arran del qual es farà el Pla esportiu de les Illes Balears. Uns plans sectorials mitjançant tots aquests instruments, es podran preveure les necessitats d'equipaments.

Per tant, senyores i senyors diputats, per tot el que he dit o he intentat explicar, no podem acceptar cap esmena. Així i tot, deixar clar que aquesta conselleria fa i farà tots els esforços necessaris per poder realitzar tots els objectius que estan establerts.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Debat 21, de totalitat i globalitat, i últim d'aquesta tarda, secció 24, Conselleria d'Immigració i Cooperació.

En primer lloc, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds a les seccions incloses en el present debat, per la qual cosa té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Farem un posterior esforç que no sigui que la consellera nova pensi que no ens preocupen les seves tasques, però no sé si parlaré d'immigració o de què parlaré, perquè ja a aquestes hores i després de les que he presentat ...

(Remor de veus i algunes rialles)

Bé, nosaltres presentam una esmena a la totalitat i després les esmenes de totalitat a la secció 24, per una sèrie de raons. La primera, i sense cap dubte la més fonamental, és que, com hem dit ja altres vegades, com vàrem dir en el dia de la compareixença de la consellera pels temes del pressupost i hem dit a nivell de mitjans de comunicació, nosaltres no entenem, no compartim la pròpia concepció, la pròpia creació d'aquesta conselleria. Podria fins i tot entendre la creació d'una conselleria d'immigració i cooperació, podríem, tampoc crec que justifiqui aquesta creació; se'n recorden de tot el que deien perquè hi havia una conselleria de benestar social, que era especial i tal, i ara en feim una altra i una altra i no passa res? Per tant, això dels arguments, segons quan, s'utilitzen com convenen.

Però el que ja crec que és un argument en el qual no podem entrar és que es mescli, dins una mateixa conselleria, les cases regionals a Mallorca, a Menorca i a Eivissa, les cases regionals a les Illes, les cases regionals nostres a l'exterior, la immigració i la cooperació, la solidaritat internacional. Crec que són conceptes molt difícils de mesclar. Que, a més, fins i tot,

freguen amb criteris de confrontació filosòfica i política que no ens agraden gens; els immigrants, si per immigrants entenem les persones que són sòcies de les cases regionals de tota Espanya, que són aquí des de fa dècades, bé, jo crec que són ciutadans i ciutadanes de les Illes amb perfectes drets i deures, igual que qualsevol i que, en tot cas, potser que tinguessin alguns dels problemes que tenen els immigrants nous del tercer món, les tinguessin la dècada del seixanta, en aquests moments, evidentment, això no té per on agafar-se. Es destinen 300.000 euros a aquest concepte, segons ens va explicar la consellera.

Home, jo li don, no me digui, ja m'avança a la consellera perquè no vengui aquí a dir-me que són molts importants les cases regionals, la feina que fan, tot el que sigui teixit social, teixit associatiu, per part de la formació que jo represent no hi trobarà crítiques, més aviat tot el contrari, jo consider que no hi ha suficient teixit associatiu a la nostra comunitat autònoma. Per tant, tot el que sigui crear això em sembla bé, però li don el mateix valor que li podria donar a una associació de veïnats, a una entitat cultura, a una societat esportiva, a una societat de petanca, a qualsevol entitat social. Sí, sí, clar, és que si no és la mateixa ara me preocupa més, ara estic més preocupat del que hi estava quan començava, perquè si no és la mateixa és que el subjecte, el soci d'aquesta associació té unes característiques, té una connotació diferent de les d'un club de petanca, i per a mi no en té, en absolut.

(Remor de veus)

Sra. Carme me deixi acabar, amb el difícil que és filar un argument a aquestes hores, si a sobre m'interromp, serà difícil.

Sense cap dubte no és el mateix, per a nosaltres no és el mateix: un ciutadà nascut a Granada, com ma mare, quan vivia i quan feia 40 o 50 anys que vivia aquí, era tan mallorquina com jo que vaig néixer aquí. Per tant, això, per aquí no anam en lloc; per tant, és el mateix que ser d'un club de petanca, d'un club de tal, d'un club de qual i per tant necessita el mateix suport, la mateixa ajuda, el mateix suport de l'administració que qualsevol entitat social d'aquestes característiques. I per tant el lògic és que depengués de presidència, conjuntament amb tot el que fos foment de l'associacionisme, si presidència fes de ver el foment de l'associacionisme, com que no ho fa estam fotuts, però bé, hauria de dependre de qualque administració, de qualque consellera que seriosament es plantejés el foment de l'associacionisme.

Les cases exteriors, si no, fa molt mala olor de polítiques clientelars que no venen a conte. Si a més un coneix, perquè hem tengut ocasió de conèixer aquests dies, les bases reguladores de les subvencions que han publicat a la consellera i que nosaltres hi hem presentat al·legacions, i esper que les tinguin en compte, a aquestes bases, encara un veu la flexibilitat, el xiclet que són aquestes bases a l'hora d'entrar a subvencions per a les cases regionals o per a les cases regionals fora d'aquí.

Cases regionals a l'exterior que, a més, tenen un pressupost d'1,5 milions d'euros, me sembla, absolutament desmesurat. I a més, entrar dins una caracterització d'aquestes i una declaració de funcions que bé, és tan àmplia que al final les cases regionals a l'exterior poden fer de tot, poden suplir

qualsevol tipologia d'organització de cooperació, d'ONG de cooperació, del que sigui.

Si entram en el tema de les polítiques d'immigració, ens trobam amb un Pla d'immigració, recentment aprovat, evidentment aprovat abans que existís la consellera, però que en aquest moment l'ha d'assumir la consellera; primer un pla aprovat amb un any de retard, un poc seguim la mateixa filosofia de l'absoluta subvaloració del paper de la planificació que té aquest Govern i que té, especialment, la consellera competent en aquest tema que, fins fa poc, era la de presidència. El Pla d'immigració anterior caducava l'octubre del 2004, no n'hem fet un de nou fins fa molt poc. S'ha fet un pla d'immigració que, a més, té profundes crítiques de les organitzacions sindicals, de moltes organitzacions d'immigrants, de moltes organitzacions en general i per tant bastant deficiències deu tenir. Per tant, no coincidiríem amb el que significa, amb la prioritització que a aquest pla d'immigració es dóna.

Per tant, entrariem en un segon concepte, un primer concepte és pensam que no caldria una consellera d'aquestes característiques; un segon concepte, no coincidim amb les polítiques d'immigració que es derivarien d'aquest pla d'immigració aprovat. Per cert, també en aquest cas comptam amb una important partida del Govern central, 4 milions d'euros per a polítiques d'immigració; ho dic perquè si les anam comptant totes també qualque cosa sortirà, però bé, no tot el que faria falta, però qualque cosa sortirà, gota a gota van sortint algunes quantitats que cal tenir en compte.

Anem a les polítiques de cooperació. Sé que s'ha aprovat una Llei de cooperació en aquesta legislatura, una llei de cooperació amb la qual nosaltres no hem coincidit en una sèrie d'aspectes, en molts altres sí, perquè és molt semblant a la que es va redactar a la legislatura passada, però que hi ha un punt amb el qual nosaltres no coincidim, nosaltres defensàvem i seguim defensant que s'hauria de destinar el 0,7% del total dels pressuposts a cooperació i no el 0,7% dels fons propis de cada una de les institucions. Parlam d'una política que va promoure l'ONU fa més de quaranta anys, que és una vergonya que encara estiguem al nivell que estam en el primer món entorn de polítiques de solidaritat amb el tercer món. A més, no solucionarem els problemes d'immigració, ni molts dels problemes que tenim a ca nostra, si no ens plantejam seriosament les polítiques de cooperació cap al lloc d'origen. Ja sé que això no ho podem solucionar des d'aquesta comunitat autònoma, sense cap dubte, això és un problema global, però bé, nosaltres, tot el que sigui reduir en aquest sentit ens sembla malament. I es vulgui o no es vulgui, el que es destina a cooperació en aquest pressupost que avui discutim no arriba al 0,5% del pressupost, és el 0,7 dels fons propis, però del pressupost no arriba al 0,5. Per tant, discrepam d'aquest concepte.

A més, ens preocupa l'execució d'aquest pressupost, el seguirem a fons i seguirem el del 2005, però ja hem seguit el del 2004 i no va arribar al 60% destinat a cooperació l'execució del pressupost de cooperació del 2004. Per tant, si a més de retallar, l'execució és molt minsa estam fent un negoci rodó, que no té cap sentit.

No entenem tampoc la figura del delegat de govern per a cooperació, però bé, no és qüestió d'entrar ara en aquest tema.

I presentam tota una sèrie d'esmenes que van en la línia de millorar les polítiques que des d'aquesta conselleria, ja que s'ha creat, es fan. I bé, com que se m'ha encès el llum i crec que ara convé que acomplim tots el temps per acabar com més aviat millor, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, jo me sumaria a tots els arguments que ha exposat el representant d'Esquerra Unida en aquest tema, però crec que també quedaria molt malament que no féssim la nostra exposició, sobretot de cara que és la primera vegada que compareix la consellera perquè li diguem el que trobam.

No és cap novetat, perquè no és avui la primera vegada que ho direm, el PSM no compartim la creació d'una conselleria d'immigració i cooperació, no tenim res en contra de vós, però, no és una cosa personal, però sí en contra de la creació de la Conselleria d'Immigració. Sí que ens hagués agradat i ho haguéssim compartit i ho haguéssim aplaudit una direcció general, en el moment que s'aprova el Pla d'immigració, se n'ha acabat un, se n'inicia un altre, una direcció general d'immigració, de la mateixa manera que n'hi havia una de cooperació, per coordinar tots aquests plans, o qualche dia estaria bé que ens venguéssiu a presentar i poguéssim parlar-ne més, perquè avui no dona per tant, per discutir també el Pla d'immigració.

Per tant, no compartim la creació de la conselleria perquè suposa més personal, més alts càrrecs i més despesa per fer exactament el mateix que s'ha fet fins ara, no hi ha res nou.

Dins la Conselleria d'Immigració i Cooperació hi venen els programes de cooperació que s'han anat fent fins ara, aquests pressuposts que no varien pràcticament gens. Hi venen cases balears a l'exterior, que aquestes sí que des del 2004 cap aquí han tingut un gran increment i sempre pensam que això pot tenir qualche relació amb l'increment del cens d'espanyols residents absents a les Illes Balears. I no de bades també és cert que el director general de Joventut ara ha passat a aquesta direcció general, a aquesta conselleria, i en deu saber més, per ventura ens ho podria explicar, avui no és el dia però un altre dia sí. Per tant, més alts càrrecs, més despeses per dur a terme exactament les mateixes polítiques.

Ens agradaria saber el Delegat del Govern en temes de cooperació, perquè dins la conselleria vostè té la Direcció General de Cooperació, allà on hi ha una directora general. Però després hi ha una figura que se va crear també per decret, abans de què vós fóssiu consellera, que és el Delegat del Govern en temes de Cooperació. Dins l'estructura de la conselleria no l'hem vist, no apareix dins el pressupost i ens agradaria saber si té qualche relació amb la seva conselleria, o si depèn d'una altra

que no ens n'hagi parlat fins ara. No compartim la creació de la conselleria.

Després en temes d'immigració. Les polítiques d'immigració que vostès plantegen tenen un seguit de coses que per ventura podem estar-hi d'acord, o no estar-hi. Els objectius no canvien molt de l'any passat als d'enguany, només és que han canviat de conselleria, els objectius en si, els del pressupost. Els del pla sí que canvien bastant, sobretot canvia el concepte del pla. Però dins l'atenció social a les persones immigrades, dins la integració que és allà on la conselleria fa un esforç perquè aquelles persones que vénen d'un lloc totalment diferent, llengua diferent o no, però sobretot que vénen de llocs diferents perquè han tingut problemes a la seva terra, vénen aquí i tenen un seguit de problemes que jo entenc que no són els mateixos que vaig tenir jo, ni que vaig tenir el portaveu del Partit Popular, ni segurament els que vareu tenir vós, ni totes aquelles persones que arribareu els anys 60, amb el *boom* turístic aquí. Són molt diferents.

Cada col·lectiu és un cas i cada col·lectiu té la seva problemàtica. I en vendran que no necessitaran cap ajuda ni una del Govern, perquè vendran amb molts de duros, vénen a viure i a fer feina aquí. I n'hi haurà que sí en necessitaran. I jo li cont tot això perquè durant una bona temporada, si qualcú se li acudia dir "immigrants" a les persones que havien nascut a la península i venien a viure aquí, ens qualificava de..., bé, no li vull allò que eren capaços de dir-nos. I ara jo deman, per què el Govern dins la integració a les persones immigrades hi posa les cases regionals? Hi posa la gent que ha nascut a Extremadura, la gent que ha nascut a Múrcia. Per tant, vostè comparteix que el Govern entén que el murcians, els andalusos, els bascs, els catalans, els menorquins que vivim a Mallorca no som d'aquí? No som d'aquesta comunitat?

(Remor de veus)

De aquí y de allí. Jo perquè som d'aquí puc demanar una subvenció al Govern? En temes d'integració, les partides... tot això li ho explic per una cosa. *Son de aquí y son de allí.* Vostè 3,5 milions per integrar socialment aquestes persones que han vingut de fora. D'aquests 3,5 milions, 3,4 els ho ha enviat Madrid d'aquest programa, perquè ho diu, "*ingresos del Estado, 3,4*". Vostè creu que els doblers que vénen del Govern de Madrid són per integrar la gent que ha vingut de Catalunya, de Múrcia...? Idò per què dins el programa hi ha les cases regionals d'aquí? Està dins el mateix programa Sra. Consellera, tot això és allò que no compartim...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, un moment. Sra. Consellera, per favor no estableixi un diàleg, cadascú tindrà el seu moment per poder parlar.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Això és la inexperiència.

(Continua la remor de veus)

Això s'aprèn.

Jo no he fet res eh?

(Rialles)

Bé, aquestes coses ens passen a tots Sra. Consellera, quan apareixem per primera vegada i jo duc una temporadeta més asseguda en aquestes cadires i encara ho faig això de contestar als que s'asseuen aquí. Per tant, jo vull saber per al Govern del Partit Popular què són immigrants? Quins immigrants són els que necessiten l'ajuda del Govern? O quins creu el Govern que necessiten ajuda? I a quins immigrants aniran adreçats els pressuposts? Tot això.

Després en temes de cooperació, ja varem dir en el seu moment que no compartíem que les cases Balears a l'exterior fossin agents de cooperació, que poguessin tenir ajudes sí, nosaltres no ho compartim, ja ho he explicat abans i no ho repetiré.

I després ja entraré a les esmenes més parcials. Nosaltres hem presentat tot un seguit d'esmenes d'afectació, destinades precisament a evitar a això que parlava abans el portaveu d'Esquerra Unida, que aquells doblers que s'havien pressupostat per a cooperació, a finals d'any s'hagin gastat en cooperació i no en altres coses. En cooperació crec que és el 60% que hi ha executat només. Per tant, a nosaltres ens interessa que allò que aprova aquest Parlament, com a mínim allò que aprova aquest Parlament, se dugui a terme. Per tant, va en aquestes partides.

També demanam una convocatòria específica dins el seu programa de projectes destinats a camps de refugiats de saharians, pensam que se mereixen una convocatòria específica. Com també pensam que se mereixen un lloc específic dins el pressupost, els fons de cooperació Mallorquí, el Menorquí i el Pitiús. Crec que la tasca que duïen a terme, sense les entitats que en formen part i el Govern que n'és soci, mereixerien tenir un apartat dins el seu pressupost, enlloc d'estar dins el munt d'associacions que se poden presentar a ajudes.

Ja per acabar també demanam, com que en temes d'immigració i d'integració social dels immigrants, els consells insulars hi tenen molt a dir, nosaltres demanam que es destini una partida als consells insulars per ajudar a aquesta immigració.

Jo crec que això és tot Sra. Consellera i m'agradaria molt saber quina és la seva opinió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Rado.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, si hi ha una esmena a la totalitat en els pressuposts de les diferents conselleries que creim, almanco nosaltres, que està plenament justificada és precisament aquesta esmena a la totalitat que feim a la Conselleria de Cooperació i Immigració. I dic això perquè aquesta esmena no es basa sols en les xifres

d'aquest pressupost, sinó que també hem tengut en compte la diferent concepció, la diferent filosofia d'allò que nosaltres creim que han de ser les polítiques d'integració de la població immigrada o també, les polítiques de cooperació internacional. Per tant, no coincidim precisament amb aquesta filosofia.

En primer lloc dir-li, és públic, perquè així ho ha expressat el Grup Socialista en diferents ocasions, el rebuig per la creació d'aquesta conselleria, no la creim necessària. Creim que és una mica supèrflua i d'alguna manera no creim que estigui justificada. Per altra banda i com vostè sap molt bé, la creació d'aquesta conselleria ens va sorprendre al Partit Socialista, crec que va sorprendre a tothom, perquè va ser una creació absolutament sobtada. Recordem que pocs dies abans de la creació d'aquesta conselleria, se va produir en aquest mateix Parlament el debat de política general i el President d'aquesta comunitat autònoma, dins un debat de tanta importància com és el de política general que se fa cada any, no va fer la més mínima referència a la possibilitat de la creació d'una conselleria, de la qual vostè en aquests moments n'és la titular.

Com li deia, creim que no està justificada, per moltes raons, però també, no creim que sigui adient que a meitat de legislatura es posi en funcionament una conselleria en tot allò que això implica d'infraestructures per muntar i efectivament també, d'augment d'alts càrrecs i altres qüestions. No sabem realment el motiu de la creació d'aquesta conselleria. Tal vegada pensam que se pugui deure a què han trobat que les polítiques d'immigració que es duïen a terme en aquesta comunitat havien estat una mica fracàs, tot i que el portaveu del PP, en aquest mateix debat l'any 2005, ens cantava les excel·lències de les polítiques d'immigració que es duïen a terme. Per tant, també podria ser perquè aprofitant l'avinentesa de què els han caigut uns recursos, gairebé del cel, no del cel, del Govern del Sr. Zapatero i han decidit crear un organisme allà on hi trobin aixopluc unes àrees determinades que tenien difícil encaix dins altres conselleries, com podria ser per exemple, ja li ho han comentat i ja ho hem comentat nosaltres també en altres ocasions, les cases Balears dins la Direcció General de Joventut.

També podria ser, pensam nosaltres, que vist que darrerament el Partit Popular està afectat d'un cert mimetisme, almanco darrerament i pel que fa a la comunitat de Madrid, també sigui que en vista que la comunitat de Madrid havia creat una Conselleria d'Immigració, aquí també s'hagi decidit crear-ne una. I li vull recordar que la darrera copiada de la comunitat de Madrid, com varen ser per exemple, les polseres antimaltractadors, aquí ja n'hem parlat, dir-li que no funcionen i no m'estendré més perquè no convé, sobre un tema tan delicat com aquest, però no funcionen. Per tant, dir-li que vigili, que estigui atenta, perquè també això podia acabar en un fracàs.

Bé, com li deia al començament, discrepam tan de la creació de la conselleria, com del seu pressupost. En primer lloc perquè estam convençuts de què veient l'organigrama és senzillament, creim nosaltres, una operació de maquillatge electoral. Una conselleria allà on les polítiques de subvencions seran encara més descarades i pel que fa a les cases Balears, els antecedents són per dir-ho suaument, poc fiables. Ja sé Sra. Consellera que vostè no hi era, però amb els pressuposts que li han fet va pel mateix camí de ser una mica el braç electoral del Partit Popular. I Sra. Consellera, si no és així convendria, ens agradaria també, que es decidís a fer una compareixença per explicar-nos les

polítiques que durà a terme, perquè vostè no ha comparegut en seu parlamentària per explicar les polítiques que durà a terme, tal com fan tots els consellers al començament de la legislatura. Vostè ha començat més tard, però també ens hagués agradat que hagués comparegut i haguéssim pogut discutir aquestes polítiques que vostè té interès en dur a terme. Sabem que aquestes polítiques les ha explicades, ho sabem pels mitjans de comunicació, però les ha explicat a Argentina. I clar, a nosaltres ens agradaria que les expliqués als parlamentaris d'aquest Parlament de les Illes Balears.

Bé, per centrar-nos una mica més específicament en els pressuposts de les diferents direccions generals, hem de dir-li que pel que fa a cooperació, reiterar una vegada més, el tema del 0,7. Efectivament ja li ho han dit altres, nosaltres també ho sabem, vostès aporten el 0,7% del pressupost propi, però no el 0,7% del pressupost de la comunitat autònoma i que és el que demanen almanco els diputats que s'asseuen a la part esquerra d'aquesta cambra i que li han demanat insistentment, a través d'esmenes i a través de la seva compareixença per explicació dels pressuposts. Per cert, esper que ja hagi comprovat que aquesta comunitat no és la primera que per llei destina el 0,7% a cooperació internacional, tal com va defensar tan intensament a la Comissió de Pressuposts. Esper que ho hagi aclarit, som una més i està molt bé, però evidentment no som la primera.

De totes maneres el que creim que és absolutament sagnant és comprovar que aquest Govern, vostè Sra. Pastor, destina menys recursos a les persones immigrades que viuen a la nostra comunitat que a les cases Balears a l'exterior, a l'Argentina i Uruguai. És així. Relacions amb les comunitats Balears a l'exterior, 1.455.993 euros. Integració social dels immigrants, 3.971.096 euros, si li restam a aquesta quantitat els 3.445.000 euros que aporta el Govern del Sr. Zapatero, ens queda una aportació del Govern de les Illes Balears, una quantitat tan astronòmica, com 526.000 euros. El que no puc negar Sra. Pastor i no li ho neg, és el rendiment mediàtic que li treuen a aquest mig milió de pessetes, és cert. I posats a fer comptes això ens du inevitablement a raonar que la no creació d'aquesta conselleria, faria de què es disposés d'1 milió i busques més, per implementar polítiques d'integració, corresponents als pressuposts de la secretaria general i que ara, naturalment s'han de dedicar a la gestió administrativa. Li deia qualcú que hagués estat bé una direcció general, a nosaltres també ens pogut parèixer bé, però evidentment no una conselleria.

En la no creació, l'única que sortiria perdent, em sap greu Sra. Consellera, seria vostè Sra. Pastor, vostè no tendria càrrec, no seria consellera, però en sortirien beneficiats els que realment ho necessiten, els immigrants...

(Remor de veus)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor, si són tan amables.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Li deia abans, que no ens ha explicat quines serien les línies mestres de les seves polítiques, però pel que es deixa veure amb

aquests pressuposts, ens temem que es concretin en polítiques de subvencions amb una funció bàsicament, Sra. Consellera, de repartidora. La immigració Sra. Consellera, demanda implementació de polítiques globals d'intervenció i de seguiment dels processos d'integració. L'administració no pot defugir de la seva responsabilitat traspasant-la a ONG o altres organismes, sense tenir un disseny clar de les polítiques que vol implementar, perquè té la capacitat per fer-ho, però sobretot en té la responsabilitat.

No ens podem conformar amb l'objectiu de la coexistència, és necessari avançar cap una convivència més real, cap un projecte comú de convivència i de benestar per a tota la ciutadania. I pareix que vostès van una mica a l'inrevés, ja que per exemple en educació, que seria un cas emblemàtic, cada dia feim més guetos, sobretot a les escoles públiques.

I bé, què podem dir del programa que dediquen a les cases Balears a l'exterior? En el nostre entendre un despropòsit. Ja li ho hem dit en altres ocasions, 1,5 milions d'euros per a programes tan peregrins com un concurs de ball de bot entre totes les cases de Sud-Amèrica, o d'altres com formació d'educadors de temps lliure a l'Argentina. S'ha de veure l'agraïment que tenen per l'Argentina alguns polítics del Partit Popular. Quan a la nostra es reclama la implementació d'aquests professionals tan necessaris per prevenció, entre d'altres de delinqüència juvenil i que per cert, augmenta dia a dia. Retiren un programa de suport als immigrants retornats i el canvien per un de visites d'aquests immigrants. Deu ser que s'estimen més que continuïn vivint allà i per suposat, també que votin des d'allà.

No parlarem avui d'aquest nou invent que és la Fundació Balear de l'Exterior, encara que n'haurem de parlar qualque dia. Unes subvencions a qui tendran dret tots els descendents d'emigrants illencs, sense límit de generació, Sra. Consellera ens podríem trobar davant la situació de què subvencionéssim el mateix President de la República de l'Argentina, i si no ho podríem comprovar. Ho troba bé?

(Remor de veus)

Bé anam.

Per cert, Sra. Consellera, per ser una mica rigorosos, convendria afegir al títol de la conselleria d'emigració. Les persones de les illes que varen anar a Amèrica se diuen emigrants. Per tant, no convé confondre les coses perquè ja prou estan confuses dins aquest pressupost. Són emigrants, no immigrants. Per tant, convendria que la conselleria també s'ho digués.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sra. Rado per favor.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

De les cases regionals, un altre despropòsit. Sí Sr. President. Vostè creu que una persona resident a les Illes Balears...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poquet de silenci per favor. Sra. Rado, un segon per favor. Agrairia un poquet de silenci per les dues parts. Moltes gràcies.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

...que va arribar els anys 60 i 70, que hagi nascut a qualsevol comunitat autònoma de l'Estat se l'ha de definir com immigrant? S'imagina algú d'aquesta cambra que aquesta denominació hagués sorgit per exemple de Catalunya? Ja vàrem veure quan va sorgir una qüestió semblant al País Basc, moltes persones del PP es varen aixecar en armes, figurades per suposat, en defensa de la unitat de la pàtria. I ara aquí vostè els fica amb els immigrants extracomunitaris, o comunitaris, però emigrants estrangers i aquí no passa res. El Partit Popular té vares de mesurar diferents, segons els hagi d'aplicar ell, o els hagi d'aplicar als demés.

Sra. Pastor, aquests pressuposts no fan front a les necessitats reals de les persones immigrades. Es resumeixen en una sèrie de subvencions, que desgraciadament ens temem que moltes d'elles sols aniran destinades per pagar festes i "saraos", sobretot si ens guiam per les activitats desenvolupades fins ara per vostè...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Rado, per favor. Faci una síntesi.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

I per tant, no s'estranyi que la nostra opinió sigui que segurament vostè, no és una qüestió personal, seria una excel·lent consellera de fires i festes, però creim que la qüestió d'integració dels immigrants, almanco en aquests pressuposts no ho demostra.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera d'Immigració i Cooperació, vostè té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Veo que a ustedes no les gusta mucho la inmigración. En una primera aproximación, el fenómeno de la inmigración se aprecia que ha sufrido un crecimiento espectacular, tanto a nivel nacional, como dentro de nuestra comunidad autónoma. A pesar de que en las Islas Baleares este fenómeno no es nuevo, sí que se han producido cambios importantes en lo que hace referencia a su perfil social y económico.

Así pues hasta los años 90, la población que se trasladaba y se instalaba en nuestra comunidad era en su mayoría originaria de la Unión Europea y los motivos de desplazamiento, o cambio de residencia, eran básicamente en busca de una mayor calidad de vida. El perfil de esta población era de persona jubilada, o bien jóvenes que se instalaban en nuestra comunidad, aprovechar las posibilidades de negocio que se generaban

entorno a dichas personas. En la actualidad este tipo de inmigración no ha desaparecido, pero sí ha aumentado de forma mayoritaria la inmigración de países no pertenecientes a la Unión Europea y la motivación de la misma es de carácter económico. De todo el Estado español la comunidad autónoma de las Islas Baleares es la que tiene sobre su población el porcentaje más alto de población extranjera.

Teniendo en cuenta el país de origen, el 61% provienen de países no comunitarios y un 39% tiene nacionalidad de países de la Unión Europea. El 57,60% de esta población extracomunitaria es originario del sur y centro de América; el 23,47% es de origen africano; un 12,43% es originaria del resto de Europa; el 5,01% es originaria de Asia; el 1,35% es originaria de América del Norte; un 0,14% de Oceanía. El año 2000 la población extranjera extracomunitaria era en nuestra comunidad de unos 17.500 personas. Mientras que en el año 2004 esta población era de más de 80.000 personas. ¿Alguien se preguntará por qué nace esta conselleria todavía? Esto implica un crecimiento relativo de más del 78,14% en 4 años, mientras que el caso de la población extranjera de la Europa de los 15, el crecimiento ha sido del 27,44%.

La inmigración internacional es un fenómeno que se extiende al conjunto del Estado español, no obstante su crecimiento en nuestra comunidad en los últimos años ha sufrido una mayor incidencia. Como se puede observar en los datos ofrecidos por el IBAVI y ello ha supuesto un gran reto que debe afrontar la comunidad autónoma de las Islas Baleares, para poder satisfacer las necesidades de la nueva población y facilitar su integración en la sociedad de acogida. Por el Decreto 14/2005, de 18 de octubre, se creó la Conselleria de Inmigración y de Cooperación, que desarrollará las actuaciones alrededor de los siguientes ejes. Servicios sociales, acogida, educación, formación y ocupación, vivienda, salud, participación intercultural y convivencia, igualdad de trato y de género. La Conselleria de Inmigración y Cooperación tendrá como actuaciones preferentes coordinar el desarrollo de proyectos de carácter socio-sanitario en los sectores de población emigrante y con altas necesidades en estas áreas.

Fomentar y acrecentar los lazos socio-culturales con las comunidades Baleares en el exterior, atendiendo a las carencias de nuestros emigrantes en sus sociedades de acogida. Atender las necesidades de los inmigrantes, mediante el fomento, orientación, fortalecimiento del tejido asociativo. Desarrollar el segundo Plan integral de atención a las personas inmigradas como acción transversal del Gobierno, creación del centro coordinador para dar información y orientación libre, gratuita e integral, con el fin de no duplicar esfuerzo ni costos en los servicios. Consolidar la figura del mediador para que sea el enlace de la población inmigrante con el nuevo entorno facilitando su integración. Desarrollar proyectos solidarios y de cooperación, teniendo como uno de nuestros objetivos fomentar el desarrollo de los inmigrantes como agentes de codesarrollo en sus países de origen. Dar apoyo a la incorporación de personas inmigradas a asociaciones, sindicatos, organizaciones sociales y profesionales. Abordar el reto de inserción de la población inmigrada, dentro de un marco social normalizado, posibilitando el intercambio de buenas prácticas en los diferentes ámbitos de la intervención social con las asociaciones de los países emisores.

Promover la interculturalidad y la convivencia, proporcionando espacios de encuentro con la participación de las asociaciones de inmigrantes para dar a conocer sus diferentes culturas. Garantizar el acceso de la mujer inmigrada a servicios especializados, dirigidos especialmente hacia la misma en aspectos como la información, asesoramiento, apoyo y prestaciones sociales. Conjuntamente con medidas de conciliación de la vida familiar y laboral. Buscar acuerdos y convenios para conseguir una línea encaminada a facilitar el acceso a la vivienda para evitar la marginalidad y los guetos. Elaboración de campañas de información y sensibilización; dar información sobre el sistema educativo, realizando jornadas interculturales en las escuelas con participación de padres, alumnos y profesores; fomentar la interculturalidad en toda la comunidad balear; creación de una comisión con representantes de las diferentes asociaciones de inmigrantes...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

...para informarnos de la problemática de estos grupos y actuar en consecuencia; consolidar líneas de actuación para continuar el enriquecimiento mutuo con las casas y centros regionales en nuestra comunidad, ejemplo de ciudadanos capaces por igual sus diferentes culturas con todo respeto.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

Con el 0,7 de los ingresos propios de la comunidad autónoma que ustedes no destinaron nunca...

(Intervenció inaudible)

...se destinan a cooperación, se volcará fundamentalmente en las diversas convocatorias de ayudas para la financiación de proyectos de desarrollo; las actuaciones de cooperación con iniciativa del Govern de las Islas Baleares con otras administraciones y con entidades; la promoción de las asociaciones y de la participación mediante el *Consell* de Cooperación de las Islas Baleares; la planificación y la evaluación, la elaboración del plan director de la cooperación balear y del seguimiento y evaluación de proyectos.

Las acciones de sensibilización se estructurarán en tres diferentes módulos, que son la información y la sensibilización, la educación para la cooperación y la solidaridad y la formación de cooperantes.

Se sacarán convocatorias correspondientes a los proyectos anuales de cooperación, en el cual se contempla una dotación específica para proyecto de los campos de refugiados con el pueblo saharauí, y una dotación específica para emergencias. También en el próximo ejercicio se volverá a sacar la convocatoria para proyectos plurianuales o de macroproyectos. Se mantendrán las ayudas a los tres fondos de cooperación de las islas y el convenio con la Universidad de las Islas Baleares para becas, investigación, formación y cooperación, etc.

En definitiva, las actuaciones de la Consejería de Inmigración y de Cooperación se encaminarán al análisis de las necesidades de la población inmigrada, estableciéndose medidas de resolución de las mismas implantando los objetivos establecidos en el segundo plan integral de atención a la población inmigrada, estableciendo nuevos sistemas de gestión de medidas de integración y evitación de la exclusión social, a fin de obtener, en definitiva, una población inmigrada plenamente integrada en nuestra comunidad autónoma, dándole, señores, las herramientas necesarias.

Y qué decir -que no les gusta a ustedes la inmigración cada vez estoy más convencida-, las casas regionales no son meramente casas folklóricas, están ustedes muy confundidos, porque las casas regionales han hecho una labor de integración increíble en esta comunidad. Lo que pasa es que ustedes no están enterados. Ustedes pasan por las casas regionales de vez en cuando, cuando les conviene nada más.

(Aldarull a la sala)

Y desde luego el colmo de los colmos ya es...

(Remor de veus)

...es el de ponerlas..., que no tiene nada que ver; dentro puede haber clubs de petanca, pero clubs de petanca no son, eso segurísimo que no. Que son mallorquines, sí, son mallorquines, pero mallorquines de todo derecho y obligación sin haber olvidado sus tierras de origen.

(Aldarull a la sala)

Otra cosa que además lo serán, y estoy segura, los inmigrantes con el tiempo, los inmigrantes que se queden aquí serán igual personas de pleno derecho a mallorquines aquí, y sin olvidar su cultura de allí.

Subvenciones. Pues sí señor, las subvenciones son necesarias para muchas cosas, como todas las asociaciones...

(Remor de veus)

...como todas las asociaciones que están aquí en Mallorca, sean de donde sean.

Casas en el exterior. Las casas en el exterior, miren ustedes, son ciudadanos nuestros, y a nuestros ciudadanos..., a nuestros ciudadanos...

(Continua la remor de veus)

...hay que ayudarlos igual que hacemos cooperación en otros sitios, no faltaba más. Sólo dejar que nuestros ciudadanos precisamente no tengan la ayuda que tienen que tener...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables. Sra. Rado, Sr. Pastor...

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Dicen ustedes que esta conselleria no agrada a nadie.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Rado, si és tan amable...

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Pues tengan ustedes un poco de paciencia y verán ustedes el montón de cosas que se pueden hacer sin grandes presupuestos.

Bueno, ustedes se quejan del 0,7% cuando nunca lo han aplicado, y lo que sí vamos a hacer a nuestros inmigrantes son sujetos de cooperación hacia sus propios países, porque nadie como ellos saben lo que está pasando allí. Entonces lo que vamos a procurar es que ellos estén en un grupo de cooperación para poder hacer cooperación y codesarrollo ellos mismos.

Bueno, el PSM se suma, por supuesto, a los argumentos, igual que el Sr. Rosselló o la Sra. Rado, y creo que están todos más o menos contestados.

Al que le debe gustar la política de inmigración es al Sr. Zapatero, cuando ha comprendido que hay que ayudar para poder llevarla a cabo.

Electoralismo. Mire usted, los inmigrantes no votan, casi ninguno, casi ninguno, y sin embargo...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Carme García Querol, per favor..., per favor...

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

...y sin embargo nos vamos a preocupar y a ocupar mucho de ellos, eso se lo prometemos.

Y nada más. Creo que... Educación; pues mire usted, esta conselleria va a ser transversal con todas las consellerias; por eso vamos a crear esa ventanilla única que sea capaz de encauzar la información para llevar a cabo todas esas políticas que se llevan desde cada conselleria, para no despistar al inmigrante y que tenga una idea clara de dónde tiene que dirigirse cuando aparece en nuestra comunidad. Eso es lo que vamos a hacer. Y lo único que les pido es que tengan ustedes paciencia para que se lo demostramos porque se lo vamos a demostrar, no les queda duda.

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, vostè no ha respost a res del que aquí s'ha plantejat. No ha escoltat i, a més, ha ofès als que hem parlat abans.

(Remor de veus i aldarull a la sala)

Tota l'època..., tot el tros que ha llegit el discurs i sobretot que ha llegit el Pla d'immigració aprovat per vostè ho ha fet molt bé, però quan ha començat a improvisar... A mi no se'm pot dir que no ens agrada la immigració, a mi no se'm pot dir això si no es demostra.

(Més aldarull a la sala)

No es pot venir aquí a llegir quatre frases que li han preparat, i quan s'ha de començar a discutir de veres de les coses que aquí es diuen insultar el contrincant.

(Més remor de veus)

Nosaltres... Sí senyor!, sí senyor! Jo no he argumentat, ni tan sols no he entrat a parlar de la política d'immigració; senzillament he donat arguments de pes que a vostè no li agraden i em pareix molt bé..., eh?, evident, clar, evident...

(Intervenció inaudible)

No senyor!, no senyor, no senyor, una cosa és parlar de si hi ha d'haver o no hi ha d'haver una conselleria d'immigració, i una altra és parlar de si ens importa un rave la immigració.

(Continua la remor de veus i l'aldarull)

Senzillament insultant. I és la segona vegada, Sra. Consellera, perquè la primera va ser a la comissió, que em va dir que nosaltres teníem un concepte de les cases regionals com a cases folklòriques i com a ens...

(Intervenció inaudible)

¿Pero por qué coño es verdad?

(Rialles)

Se tiene que demostrar; ¿por qué es verdad?

(Aldarull a la sala)

Pues no señor, idò jo consider que les cases regionals són organitzacions socials que juguen un paper social en aquesta terra tan important com una altra, i el que jo discuteix no és el que són les cases regionals, el que jo discuteix és de quina administració han de dependre i quines polítiques s'han de fer cap a elles, i no es pot fer pitorreo amb arguments que consider seriosos i no es pot dir aquí tranquil·lament que des de la nostra formació política es menyspreen les cases regionals. Això és mentir!, això és insultar els que estan introduint el debat.

I em pareix molt bé, em pareix molt bé...

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

...tenir un nivell determinat, em pareix molt bé el nivell polític que vostè vulgui tenir o que tenguí qualsevol, però alerta amb aquestes coses, perquè a més en aquest cas és la segona vegada, i la primera li ho vaig dir amb molta calma, li ho vaig dir a la comissió, se'n recordaran els que hi eren; fins i tot vaig fer una broma, vaig dir "som d'esquerres però educat, i no aprofitaré la primera compareixença de la consellera nova per fer llenya", i li vaig dir: "jo tenc una concepció determinada de les cases regionals i del que discutim és una altra cosa", i em torna repetir un titular d'aquestes característiques?, aquest són els estils de fer política que ha de fer des d'aquesta conselleria? Idò estam arreglats.

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari PSM té la paraula la Sra. Mascaró.

(Remor de veus)

Per favor...

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo he plantejat una sèrie de qüestions a la consellera, no les m'ha contestades, res del que li he plantejat m'ha contestat. Sí que li he demanat que un dia, per favor, poguéssim debatre en seu parlamentària el Pla d'immigració, però en cap moment no li he demanat que me'l llegís. Jo l'he llegit un parell de vegades, vós heu començat per la pàgina 13, 14 i un parell més, i després ens heu llegit els objectius que hi ha a la memòria dels pressuposts, que també fa un parell de mesos que estudiàvem. Per tant això cadascú fa el discurs així com troba que l'ha de fer; vós heu triat aquesta manera.

Després vos he plantejat una sèrie de coses. Enteneu vós què és per al Govern un immigrants? Quins immigrants creu el Govern que tenen dret a subvencions o a ajudes? No m'heu contestat, a això no m'heu contestat. Heu donat quina és la vostra opinió, perquè jo he de suposar que parlau en nom vostre i en nom del Govern. Parlau de *los ciudadanos nuestros* quan es refereix a *los ciudadanos nuestros* d'Amèrica del Sud?, es refereix a *nuestros votantes* o a *nuestros descendientes*? Tota una sèrie de coses que a mi m'agradaria que em contestàs.

Ara sí que veig quin era l'objectiu del Sr. President Matas amb l'elecció d'aquesta conselleria, i crec que només es va equivocar en una cosa, Sr. President: en el títol; l'hauria d'haver titulada Conselleria d'Immigració i Emigració sols amb dret a vot". Gràcies.

(Més aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Sra. Rado, té la paraula.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, jo li deia abans que ens agradaria que fes una compareixença per poder-ne parlar. Evidentment no li demanava que la fes avui ni molt manco de la manera que l'ha feta. Li he de dir, i em sap greu, que precisament vostè avui aquí ha confirmat tot allò que nosaltres ens temíem: ha utilitzat la immigració contra l'esquerra. Sí, no rigui, Sra. Consellera, tenguí una mica més de respecte per aquesta diputada que li parla.

(Aldarull a la sala)

Escolti, que jo l'he escoltada amb molt de respecte, tot i que m'ha llegit el mateix que ja ens va llegir a la presentació dels pressuposts.

Creu realment vostè, Sra. Consellera, ho creu realment, que el Partit Socialista està en contra de la immigració, sigui extracomunitària o sigui d'altres comunitats autònomes? Vostè creu que el Partit Socialista ha estat en contra dels immigrants andalusos, castellans...

(Remor de veus)

...de qualsevol comunitat autònoma que han vingut a aquesta terra? Vostè ho creu? Sra. Consellera, això és un insult per al Partit Socialista.

Que anam a les cases regionals quan ens convé; Sra. Consellera, convendria que anàs una mica alerta quan parla de cases regionals, qui és que hi va i quan, perquè n'hi ha que hi van, però n'hi ha d'altres que no en surten, almanco en campanya electoral.

I, Sra. Consellera, ja no continuaré més perquè sincerament la seva resposta que ens ha fet aquí, vull dir aquesta lectura que ens ha fet aquí, li he de dir que m'ha semblat únicament i exclusiva una burla a l'oposició.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Yo no sé por qué se han enfadado tanto, la verdad es que no, no lo entiendo, porque, mire usted, usted sabrá mucho de casas regionales, pero yo también, perdone que se lo diga, y de inmigración también, y de emigración también.

(Intervenció inaudible)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Entonces nadie ha faltado al respeto a nadie porque yo en mi vida he faltado al respeto a nadie, jamás, y además no me gustaría entrar aquí con ese talante, desde luego que no.

Lo que pasa es que ustedes han comparado a las casas regionales con petancas, con no sé qué, con no sé cuántos. Yo lo único que he hecho es defenderlas.

Y cuando me he referido a los ciudadanos de las casas en el exterior me he referido a ciudadanos de Baleares, a ciudadanos de Baleares, que están pasando dificultades en otras comunidades. A eso me he referido, no me he referido a nada más.

Y lo único que les pido es que por favor tengan ustedes un poco de paciencia y vean cómo funcionan las cosas para saber si lo hacemos bien o mal. Llevamos dos meses, y en dos meses hemos escuchado mucho, hemos estado con mucha gente y creo que esta gente ha tenido respuestas y además nosotros estamos cogiendo información suya para saber de qué manera tenemos que trabajar, porque hay mucha gente que no se la ha escuchado nunca, y eso sí que no lo vamos a hacer nosotros, nosotros sí que los vamos a escuchar a todos.

Muchas gracias.

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

En torn en contra, pel Grup Parlamentari Popular, la Sra. Carme Feliu té la paraula.

LA SRA FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, Sr. President, m'agradaria que el Sr. Rosselló acceptàs retirar del *Diari de Sessions* una expressió sexista, i que a mi m'ha vengut un record del 23F, per exemple, que crec que no és bo per a aquest parlament, per la qual cosa demanaria que per favor es retiràs del *Diari de Sessions*.

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

Senyor..., senyor..., senyores...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor... Per favor...

A veure, per favor... Sra. Carme Feliu, continui, si és tan amable.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Crec, Sr. Rosselló, Sra. Mascaró, Sra. Rado, Sra. Consellera, Sr. President, crec que ens podem felicitar tots si realment som sincers, i crec que ens podem felicitar perquè en aquest

parlament no sé si ens adonam que avui s'inaugura un debat nou, un debat que amb aquesta aprovació de pressupost incorporar una nova conselleria, un debat amb uns nous pressuposts, i crec que això és motiu d'alegria i d'enhonorabona per a aquesta cambra.

A més és un pressupost real, és un pressupost que no és un pressupost de maquillatge, com s'ha comentat, és un pressupost real: més de 20 milions d'euros per a immigració i cooperació que vol dedicar i que vol destinar aquest govern per aquest concepte. I és que..., els pica molt, ja ho veim, Sra. Rado, però és que som punt de referència de moltes i moltes, per no dir totes, comunitats de tota Espanya perquè realment, és vera, només Madrid i només Balears són les comunitats autònomes que compten amb una conselleria d'immigració i cooperació per tal de donar sortida no a un problema, que no ho és, no ens hem d'equivocar, però sí a una nova realitat a la qual hem de fer front, una nova realitat que canta amb xifres, vulguem escoltar-les o no les vulguem escoltar, però canta amb xifres i la consellera jo crec que ho ha explicat perfectíssimament.

Tots vostès ja ho saben i ho ha comentat la Sra. Consellera: en quatre anys s'ha produït un increment, un creixement relatiu del 78,14% de la població estrangera a les Balears. Això ja de per si no justifica una creació de la Conselleria d'Immigració? Aquesta és realment la realitat, aquest és el gran repte actual que tots tenim.

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor, si són tan amables.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

I davant aquesta situació el Govern ha demostrat sobradament que vol fer una proposta ferma i decidida entorn de totes les polítiques socials. I ja ho va dir ahir la Sra. Vicepresidenta del Govern: aquests pressuposts que aprovarem enguany, aquests pressuposts de l'any 2006, són els pressuposts més socials que ha aprovat mai aquesta cambra. Els fa molt de mal, ja ho sabem, que a més venguin del Partit Popular, però és que és la realitat: són els pressuposts més socials que ha aprovat mai aquesta cambra, i això és història.

Mirin, des del Grup Parlamentari Popular feim nostres totes i cada una de les paraules de la consellera d'Immigració, com no pot ser d'una altra manera. I la conselleria ha fet una radiografia perfecte de quina és la situació en què es troba aquesta comunitat en matèria d'immigració. A la vegada que també ha fet un gran i llarg llistat d'actuacions que sense cap dubte..., estic convençuda que aconseguiran que vostès puguin creure de veres que és ben necessària la creació d'aquesta nova conselleria.

Com tots hem pogut veure, projectes, doblers, és que fins i tot s'ha criticat que hi hagi doblers, realment és increïble, projectes, doblers i il·lusió, molta il·lusió per part d'aquesta consellera i per part de tot el seu magnífic equip ni hi falten. Nosaltres sí que consideram Sra. Mascaró, Sr. Rosselló i Sra. Rado, que la creació de la Conselleria d'Immigració i de Cooperació serà i és sense cap dubte, un instrument més que adient per fer front al creixent fenomen de la immigració. Nosaltres sí consideram que el pressupost que s'hi destina, més

de 20 milions d'euros, és l'adequat per cobrir les necessitats de les nostres illes en relació al fenomen de la immigració i de la cooperació.

Ja ho he dit abans, amb aquesta conselleria es dona una resposta real a les necessitats de la nostra comunitat, tan dins l'àmbit de la cooperació al desenvolupament i el foment de les relacions amb les comunitats Balears radicades fora del territori de la pròpia comunitat, com dins l'àmbit de la integració social dels immigrants. I em sap greu, no els hem pogut acceptar cap ni un de les esmenes, però és que jo crec que s'ha reflectit claríssimament en les seves intervencions quin és el seu esperit i quina és realment la seva indignació.

Per altra banda, els volia garantir que queda ben coberta la destinació de la dotació pressupostària als programes de cooperació, en quasi 5 milions d'euros. Ara bé, no es pot determinar a priori les convocatòries específiques de les ajudes a famílies i a situacions sense finalitat lucrativa, al igual que tampoc podem acceptar les esmenes majoritàriament d'addició que s'han presentat i que afecten a més d'una secció pressupostària i això vostès ho saben.

Quant als Fons de Solidaritat Mallorquí, Menorquí, Pitiús es poden incloure dins les transferències de capital a institucions sense finalitat lucrativa. I així, nosaltres pensam que no serà necessari crear una partida específica. Així com també les convocatòries específiques per a projectes destinats al camp de refugiats del Sàhara, que realment és un tema que té previst aquest Govern i que a més, també es pot incloure dins les transferències corrents a institucions sense finalitat lucrativa.

Dir-los també, crec que és una qüestió important, que aquesta és la conselleria que actua amb els pressuposts més transversals de tot el Govern. I és que no ens podem limitar en la concepció exclusiva dels pressuposts que té pròpiament la Conselleria d'Immigració i de Cooperació. Realment jo crec que ningú podrà negar que altres conselleries, com per exemple Sanitat, o Educació, per citar-los les més evidents, no facin feina i inverteixin el seu pressupost en gestions també i actuacions que afecten directament al col·lectiu immigrant. Així aquesta conselleria...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Aquesta conselleria, el complement que fa és vital, d'una forma molt efectiva, molt real, a les actuacions de totes les altres conselleries, de forma que es pugui garantir l'esforç que s'està fent per cobrir i per pal·liar totes les necessitats que té aquest col·lectiu.

Torn insistir, sabem que els fa mal, però és la realitat. Aquest és un Govern prioritàriament social i això encara no els cap dins el seu cap. Jo ho entenc que ho tenen com una cosa exclusiva seva, però el Partit Popular està fent una política prioritàriament social i amb aquests pressuposts ho està demostrant. Això els indigna, ja s'ha vist. Però és la realitat i

convé que se vagin acostumant perquè això només és el principi. És un Govern realment sensible, un Govern valent a més, un Govern de futur que fa polítiques per a les persones, per a les persones amb majúscula per damunt de tot. I no són paraules buides aquestes que estic dient, ni són paraules de maquillatge, sinó que realment jo els remet als propis pressuposts perquè se donin compte d'allò que estic dient. És la veritat.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Feliu. Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President. El primer que faré evidentment és retirar la paraula que he dit, jo me pos molt nerviós i no m'hi posaré. Però Sra. Carme Feliu el seu argument és perillós i la segona intervenció de la consellera, perquè clar, si ara resulta que tot és nou, ara feim polítiques d'immigració noves, ara destinam no sé quantes xifres noves, ara feim no sé què. Què ha fet la Conselleria de Presidència damunt immigració fins ara? No se'n donen compte de què estam discutint sobre un debat administratiu?

Quina diferència hi ha entre el pressupost d'aquesta conselleria ara i el pressupost que en temes d'immigració tenia aplicades la Conselleria de Presidència l'any passat? Evidentment que hi ha dos debats, un les polítiques d'immigració que fan vostès i que jo puc estar en contra i les quantitats és un debat, no hi coincidesc, jo no hi estic d'acord, ja ho he dit abans, faltaria més. I després hi ha un altre debat, aquestes polítiques se poden aplicar des d'una conselleria amb una Direcció General d'Immigració, o se poden aplicar amb una conselleria nova. És un debat administratiu. Han convertit vostès una cosa administrativa, de segon ordre, amb tota la importància que vulgui, amb el debat de fons i amb això han atacat d'una forma que no era l'argument de fons. I vostès me perdonaran, però s'han tirat terra damunt, està tot escrit, demà veurem les paraules exactes que s'han dit, les vegades que s'ha referit a xifres noves, a polítiques noves, "il·lusió i entusiasme de l'equip de la nova consellera". Estic totalment... Però no entenc allò que dic? Jo no dubt que tenguí il·lusió el seu equip, però ara té il·lusió i quan era l'equip de la Sra. Puig no tenia il·lusió? A partir d'ara arranca? No se donen compte que estan convertint un debat administratiu amb un debat polític de fons i ens volen fer passar pel tub, idè no. Aquest no és el debat i això és el que ha duit a la discussió que hem tengut aquí.

Per tant, nosaltres sabem de què xerram, i vostès també quan hi pensen, i no intentem dur el debat allà on no ha d'anar, perquè cada cosa està allà on ha d'estar i ens entendrem tots.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Feliu, més de 20 milions d'euros per a immigració. A la Conselleria d'Immigració i Cooperació, per a immigrants, hi ha 3,9 milions d'euros i 3,5 vénen de l'Estat, d'acord? No són més de 20 milions d'euros, són 3,9 per a immigrants, no la cooperació, ni...

(Remor de veus)

Vostè ha dit per a immigrants. I convindrà a partir d'ara venir, a més, amb un assessor que ens digui quan vostès diguin una cosa, si volen dir el que volen dir, o el que els altres senten que diuen. Això és important Sra. Feliu.

Heu dit que vós fèieu vostres totes i cadascuna de les paraules de la Sra. Consellera i ho crec Sra. Feliu, perquè vós teniu un caràcter que segons quines coses vos costa dir-les, maldament les penseu, hem de suposar que si pertanyeu a segons quin grup, algunes coses les pensau i ja vos va bé que segons que, sobretot si és atacar a altres persones, vos ho facin uns altres.

Avui heu començant pontificant: "s'inaugura una nova conselleria". És l'única cosa nova que tenim "una nova conselleria". Les polítiques d'immigració, les polítiques de cooperació que hi ha dissenyades en el pressupost d'aquesta conselleria són exactament les mateixes que va fer la Conselleria de Presidència aquests dos anys. No hi ha res nou, més que més càrrecs, més càrrecs per poder anar a cercar més vots i més càrrecs per poder contestar i dir allò que l'oposició no ha dit Sra. Feliu.

Per tant, per a nosaltres avui, a part que no és cert que s'aprovin uns pressuposts molt socials, per a nosaltres avui, a part d'aprovar uns pressuposts amb una nova conselleria, molt ens temem que aprovam uns pressuposts que inicien una etapa molt perillosa del Partit Popular que s'ha iniciat a tot l'Estat, que li servirà aquesta conselleria per enfrontar capes socials i forasters i mallorquins en aquestes illes. I d'això vos en penedireu, en cercareu rendiment electoral, però en el fons vos en penedireu, aquesta és la política que estau iniciant, és aquesta.

La política d'immigració no és això, no hauria de ser això, Sra. Feliu. I vós per ventura encara ho creïu que no hauria de ser això. Per tant, quan sortiu a defensar les vostres polítiques procurau no renyar segons quines expressions que puguin ser desafortunades o no d'altres diputats en aquesta cambra.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Sra. Rado, vostè té la paraula.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Aquest grup ha escoltat amb respecte aquestes intervencions i també ho ha fet per tenir dret a poder parlar en aquests moments, i en aquests moments, Sr. President, li vull demanar empara per part del Grup Socialista. Li demanam que el diputat del Partit Popular que ha insultat greument una diputada d'aquest grup retiri immediatament les paraules que ha dit; si no, ens veurem obligats a abandonar immediatament aquest saló de plens. Esperam que això no sigui

així i que aquest diputat tengui la suficient valentia i decència per demanar disculpes a aquesta diputada.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Palau, per què me demana la paraula?

EL SR. PALAU I TORRES:

Sr. President, no sé si ha estat un comentari que he fet jo, jo li he dit...

(Remor de veus)

... no, no sé si he estat jo, bé, deixi'm expressar, per favor. Jo, quan el president deia al costat de l'oposició que, per favor, callassin i tal, he dit: "cállate sorda". Tal vegada no ho havia d'haver dit, lament el que he dit i, en tot cas, retir aquesta expressió, si és que he ofès algú. En cap moment he volgut insultar ni menysprear cap diputat ni cap diputada.

Per tant, si fan referència a aquest comentari, Sr. President, jo el retir i, a més, deman perdó per haver-lo expressat, no era la intenció meva ofendre ningú, però he pensat que quan el president insistia en què es callàs, he pensat que era que algú no ho sentia i per això he dit aquesta expressió.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Rado, té la paraula. Jo crec que el Sr. Palau s'ha disculpat i m'agradaria que continuàssim el debat.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sr. President, el Grup Parlamentari Socialista està bastant ofès per les paraules dites per part d'un diputat del Grup Popular, no sé si era el Sr. Pere Palau o un altre, i no han estat les paraules "cállate sorda". Jo crec que ja ens hem sentit insultats amb dues intervencions d'avui de cap vespre, les paraules que s'han dit per part del Grup Popular per a nosaltres són inadmissibles per al bon funcionament democràtic d'aquesta cambra i demanam la retirada de les paraules, que no són "cállate sorda". A nosaltres no ens prenguin més per beneïts i, per favor, en un marc democràtic deixin d'insultar el grup majoritari de l'oposició.

Moltes gràcies. Si no, ens veim obligats a abandonar el plenari.

EL SR. PRESIDENT:

M'han de disculpar, no sé si hi ha hagut qualque intervenció d'altre diputat, perquè jo crec que amb la paraula del Sr. Pere Palau, quan es disculpa que ha dit "cállate sorda". Ara, si vostès tenen clar que hi ha hagut altre insult, que jo, n'he parlat amb els membres de la Mesa i la veritat, jo estava més preocupat perquè hi hagués ordre que, a un moment donat, les paraules que es puguin creuar, si hi ha qualque ... No és aquesta la frase que vostès ...? Deman: hi ha qualque diputat que hagi fet

qualque manifestació, és que no ho sabem, senyora, jo crec que ja ha quedat ...?

(Remor de veus)

Sí, a veure, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Anem a veure, Sr. President, senyores i senyors diputats. A aquest diputat que els parla, que ja du vint i busques d'anys en aquesta casa, aquestes situacions no li agraden gens. En qualsevol cas, en nom del Grup Parlamentari Popular me faig responsable de totes les coses que hagi pogut dir el Grup Popular que hagin suposat un menyspreu o un insult al Grup Socialista i, per tant, totes aquelles ofenses, s'hagin entès bé o s'hagin entès malament que hagi pogut dir qualque diputat del grup parlamentari, jo, com a màxim responsable del grup, les don per retirades i deman disculpes al Grup Parlamentari Socialista si a qualque moment l'han pogut ofendre.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Si els sembla bé idò continuarem el debat. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Carme Feliu.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. Tal vegada s'ha encalencit massa aquest debat, però jo, tornant insistir una miqueta, mirin, senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Popular, o millor dit, aquest govern el que té ben clar és que no ens ha d'agafar el bou; és a dir, a altres països estam parlant de generacions ja de persones immigrades, no?, vull dir que altres països ja parlam de segones i terceres generacions d'immigrants, aquí encara no, a Espanya encara no i en aquesta comunitat encara no i el que ha volgut fer aquest govern, amb aquesta creació d'aquesta conselleria, és avançar-se, donar una passa més endavant en previsió de la bona convivència de tots, dels immigrants i dels que som aquí, de tots. I ha volgut fer una política valenta, com he dit abans, ha volgut fer una política sensible i ha volgut fer una política social.

Jo, realment, me n'adon que a l'esquerra, quan la dreta fa polítiques socials, els pica, els pica molt i no ho poden acceptar. I jo els torn repetir el que he dit abans, es comencin a acostumar perquè no consentirem de cap de les maneres que ningú tenguí l'exclusivitat en matèria social, ningú, ni dretes ni esquerres ni centres ni ningú, amb la qual cosa, els demanaríem, per favor, que donin, que ni tan sols té 100 dies aquesta conselleria, donin el termini que es mereix, per deferència, a aquesta conselleria; valorin de forma més positiva; confiïn més en aquestes polítiques que s'han presentat; valorin de forma més positiva la intenció d'aquest Govern, que no és més que ser més sensible a la realitat que ens trobam i a la realitat que vendrà d'aquí a no res i donin un vot de confiança, ja no els deman que votin a favor; però, per favor, vull dir, no s'exaltin de la manera que s'han exaltat simplement perquè el Partit Popular ha creat una conselleria d'immigració. Que únicament en quatre anys hagi

crescut la població estrangera de la manera com ha crescut, ja mereix la creació d'aquesta conselleria.

I res més. Jo simplement desitjar-los a tots un bon Nadal.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Feliu. Bé, idò, senyores i senyors diputats, si els sembla bé, passarem a les votacions. I procedirem a votar les esmenes debatudes a cada debat.

Passam a votar el debat número 17, de totalitat, secció 21, Conselleria de Comerç, Indústria i Energia, Institut d'Innovació Empresarial de les Illes Balears, i l'empresa Fires i Congressos de Balears. Senyores i senyors diputats, procedim a la votació.

Les esmenes, ho he dit, Sr. Quetglas.

26 a favor; 32 en contra; cap abstenció.

Senyores i senyors diputats passam a votar el debat número 18, de globalitat, resta d'esmenes del debat número 17, Comerç, Indústria i Energia. I dir-los que l'esmena del PSM, 9497, s'accepta, i l'esmena del PSOE, la 8869, queda transaccionada amb 75.000 euros. Correcte?

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Sí, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

M'ha dit que sí, correcte. Idò, senyores i senyors diputats, passam a votar les esmenes.

26 a favor; 32 en contra; cap abstenció. Per la qual cosa, queden rebutjades.

Passam a votar les esmenes debatudes en el debat número 19, de totalitat, secció 23, Conselleria de Presidència i Esports, Institut Balear de la Dona. Senyores i senyors diputats, procedim a votar.

26 a favor; 32 en contra; cap abstenció. Per la qual cosa, queden rebutjades.

Passam a votar el debat número 20, de globalitat, resta d'esmenes del debat número 18, Presidència i Esports, Institut Balear de Dona. Senyores i senyors diputats, procedim a la votació.

26 a favor; 32 en contra; cap abstenció. Per tant, queden rebutjades.

Debat número 21, de totalitat i de globalitat, secció 24, Conselleria d'Immigració i Cooperació. Senyores i senyors diputats, procedim a la votació.

Queden rebutjades per 32 vots en contra; 26 a favor i cap abstenció.

Finalment, es procedeix a la votació de totes i cadascuna de les seccions del Projecte de Llei de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2006, així com dels pressuposts de les entitats de dret públic i de les societats anònimes públiques i també dels ens públics Servei Balear de Salut, ib-salut, i Gestió Sanitària de Mallorca, GESMA, amb les modificacions que en resulten de l'aprovació d'esmenes durant la tramitació d'aquest projecte de llei.

Si no hi ha cap suggeriment en un altre sentit, faríem les votacions agrupant-ne diversos blocs. Primerament, passarem a votar les seccions següents: Secció 02, Parlament de les Illes Balears; Secció 03, Sindicatura de Comptes, i Secció 04, Consell Consultiu de les Illes Balears. Procedim a la votació.

57 a favor; 1 en contra; cap abstenció.

(Remor de veus i rialles a la sala)

Passam ara a votar la Secció 05, Consell Econòmic i Social. Votam.

55 a favor; cap en contra i 3 abstencions.

Finalment, passam a votar la resta de les seccions, les entitats de dret públic i les societats anònimes públiques, l'ens públic Servei Balear de Salut i Gestió Sanitària de Mallorca. No les enumeraré, vostès tenen el seguiment. Per tant, passam a votar.

32 vots a favor; 26 en contra; cap abstenció.

Finalment, en aplicació de l'article 24.6 de l'Estatut d'Autonomia i de l'article 134.4 del Reglament d'aquesta cambra, procedirem a la votació, computada de forma separada, dels parlamentaris elegits per cada illa. Procedirem a la votació:

Senyors diputats de l'illa de Mallorca que votin a favor, passam a votació.

18 a favor; 1 en contra; cap abstenció.

Senyores i senyors diputats de l'illa de Menorca que votin a favor, passam a votació. Menorca.

6 vots a favor.

Senyors diputats de l'illa d'Eivissa que votin a favor, passam a votació.

7 vots a favor.

I senyor diputat de l'illa de Formentera, pot votar. Ara s'ha desbaratat, esperi un moment, fins ara tot ha anat molt bé. Un momentet.

Bé, ara senyors diputats de les illes d'Eivissa, Menorca i Mallorca que votin en contra, o s'abstinguin, poden passar a votació.

26 vots en contra i cap abstenció.

Aquesta presidència, en conseqüència, vots a favor han estat 18 i 6, 24, 31, 32 vots, per 26 en contra. I aquesta presidència, en conseqüència, entén que s'acompleix la majoria necessària i per tant proclama aprovada la Llei de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2006.

I es faculta els Serveis Jurídics de la Cambra per fer les correccions i les modificacions tècniques necessàries, per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió. Però abans d'aixecar la sessió, un segonet, doncs sí, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
